EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 20.5.2008
KOM(2008) 306 lõplik

2008/0103 (CNS)
2008/0104 (CNS)
2008/0105 (CNS)
2008/0106 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

ühise põllumajanduspoliitika muudatuste kohta, muutes määrusi (EÜ) nr 320/2006, (EÜ) nr 1234/2007, (EÜ) nr 3/2008 ja (EÜ) nr […]/2008

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS,

millega muudetakse otsust 2006/144/EÜ ühenduse maaelu arengu strateegiasuuniste kohta (programmiperiood 2007–2013)

(komisjoni esitatud)

{SEK(2008) 1885}
{SEK(2008) 1886}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU PÕHJUSED JA EESMÄRGID

Komisjoni 20. novembri 2007. aasta teatises „Ühise põllumajanduspoliitika reformi „tervisekontrolli" ettevalmistamine" nimetati peamisteks eesmärkideks ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) 2003. aasta reformi rakendamise hindamist ja reformiprotsessi kohandamist, et poliitikat täiendavalt lihtsustada, võimaldada sel kasutada uusi turuvõimalusi ning valmistada seda ette toimetulekuks uute väljakutsetega, nagu näiteks kliimamuutused, veemajandus ja bioenergia.

Viimastel kuudel on ühele eespool nimetatud eesmärkidest, nimelt turuvõimaluste kasutamisele, lisandunud uus mõõde paljude põllumajandustoodete hinna järsu tõusuga enneolematu tasemeni. Hindade pidev tõus 2006. aastal ja 2007. aasta esimesel poolel on juba toetanud novembrikuu teatises tehtud järeldusi, et ÜPP allesjäänud tarnekontrolli vahendid (nimelt piimakvoodid ja maa tootmisest kõrvalejätmine) tuleks kõrvaldada. Selliste arengute põhjustanud tegurite kombinatsiooni ja ELi parimat reaktsiooni sellele suundumusele käsitletakse komisjoni eraldi teatises.

Kuid „tervisekontrolli" käsitleva novembrikuu teatise peamised järeldused ÜPP hiljutiste reformide hinnangu kohta on endiselt kehtivad. Kõnealused reformid märkisid selle protsessi uut etappi, millega ühtse otsemaksete kava raames seoti tootmisest lahti enamik otsetoetuseid, 2003. aastal põllukultuuride, veiseliha-, lambaliha- ja piimasektoris ning 2004. aastal oliiviõli-, puuvilla- ja tubakasektoris. 2003. aasta reformi osana tugevdati maaelu arengu poliitikat täiendavate vahendite ja poliitiliste vahendite reformiga 2005. aastal. Reformiprotsess jätkus seejärel suhkrusektori (2006) ning puu- ja köögiviljasektori ja veinisektori (2007) reformidega.

Eelnevalt mainitud reformid peegeldavad märkimisväärset muutust ÜPP suunitluses ja seeläbi on nüüdseks suurenenud ÜPP suutlikkus oma põhieesmärke täita.

- Tootjate toetamine on suures osas (90 %) tootmisotsustega sidumata, misläbi ELi põllumajandustootjatel võimaldatakse teha oma valikud vastavalt turusignaalidele, toetuda oma põllumajandusettevõtte potentsiaalile ning isiklikele eelistustele majanduslikus keskkonnas toimuvate muutustega kohanemisel. See on kõige tõhusam viis põllumajandustootjatele sissetulekutoetuste andmiseks.
- Tootmise toetamisest loobumine, mida on laialdaselt käsitatud minevikus esinenud ülejäägiprobleemide põhjusena, ja ELi toetushindade vähenemine tõid ELi põllumajanduse maailmaturgudele palju lähemale, parandades turgude tasakaalu ja vähendades sekkumisvarude või ülejääkide kõrvaldamise eelarvekulusid.
- Reformiprotsessi tulemused suurendasid ELi põllumajanduse konkurentsivõimet ja hoolimata ELi osakaalu vähenemisest enamikul tooraineturgudel sai EList suurim põllumajandueksportija ning seda peamiselt hinnaliste toodete puhul. Samas jäi EL suurimaks põllumajandusimportijaks maailmas, olles arengumaade jaoks jätkuvalt vaieldamatult suurim turg.

- ÜPP panus keskkonna seisundi halvenemisega seotud riskide vähendamisse on üha suurem ning sellega soodustatakse paljude selliste avalike hüvede pakkumist, mida meie ühiskond ootab, kuna tootjate toetamine sõltub nüüd keskkonna, toidu ohutuse ja kvaliteedi ning loomade heaoluga seotud standardite täitmisest nõuetele vastavuse raames.
- Tugevdatud maaelu arengu poliitikaga toetatakse keskkonna ja maapiirkondade maastiku kaitset ning soodustatakse majanduskasvu, töökohtade loomist ja innovatsiooni maapiirkondades, iseäranis nendes, mis on kauged, väherahvastatud või põllumajandusettevõtlusest väga sõltuvad.

Eespool osutatud arengusuunad viitavad sellele, et praegune ühine põllumajanduspoliitika erineb täielikult varasemast. Kuid teatises „Ühise põllumajanduspoliitika reformi „tervisekontrolli" ettevalmistamine" on kinnitatud, et „selleks, et ühine põllumajanduspoliitika oleks jätkuvalt oleviku- ja tulevikupoliitika, peab olema võimalik hinnata tema vahendeid, et katsetada, kas need toimivad nii nagu peab, määratleda seatud eesmärkide saavutamiseks vajalikud kohandused ning olema võimeline kohanema uute väljakutsetega".

Juhindudes teatises antud suunistest on komisjon valmistanud ette õigusaktide ettepanekud koos mõju hindamise aruandega ÜPP „tervisekontrolli" kohta, tuginedes sidusrühmadega peetud laialdase konsulteerimise tulemustele ja teiste Euroopa institutsioonide panustele.

Õigusaktide ettepanekud on seotud kolme alusmäärusega:

– nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks;

– nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus);

– nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta.

Kõnealused ettepanekud, mis ei kujuta endast põhjalikku reformi, on panus ÜPP täiendavaks arendamiseks viisil, mis vastab komisjoni üldisele eesmärgile ja asutamislepingu nõuetele edendada säästvat ja turule orienteeritud põllumajandussektorit.

2. ÜHTNE OTSEMAKSETE KAVA JA ÜHTSE PINDALATOETUSE KAVA

2.1. Lihtsustamine

Parem õigusloome ja lihtsustamine on osa komisjoni poliitilistest prioriteetidest ajavahemikul 2004–2009. ÜPP lihtsustamisprotsess algas selle 2003. aasta reformiga, mille raames viidi enamik põllumajandustootjatele makstavaid otsetoetusi ühtse otsemaksete kava alla ja võeti vastu ühtne ühine turukorraldus 2007. aastal.

Ühtse otsemaksete kava osas on kogemus näidanud, et see on aidanud kaasa halduskoormuse vähendamisele, mittevajalike riiklike kulutuste ärahoidmisele, ÜPP üldsusepoolse heakskiidu suurenemisele ja ÜPP konkurentsivõime tõstmisele.

Sellegipoolest saab suurema lihtsustamise osas veel palju ära teha, iseäranis seoses nõuetele vastavuse ja tootmisega osaliselt seotud olemasolevate toetustega.

Nõuetele vastavus

ÜPP 2003. aasta reformiga kehtestati ühtse otsemaksete kava raames nõuetele vastavus. See tähendab, et selliste maksete suhtes kehtib nõue tegutseda kooskõlas keskkonna, toidu ohutuse ja loomade heaoluga seotud õigusaktidega ning kohustus tagada, et põllumajandusettevõttes valitseksid head põllumajandus- ja keskkonnatingimused.

Nõuetele vastavuse rakendamisega seotud praktilisi probleeme on tõstatanud nii liikmesriigid kui ka komisjon ise raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise auditite käigus. Selle tulemusel on komisjon asunud analüüsima nõuetele vastavuse ulatust, et lihtsustada ja parandada selle suunitlust. Nimelt on ettepanekute eesmärk tühistada teatavad kohustuslikud õiguslikud nõuded, mis ei ole asjakohased või on seotud põllumajandustootja vastutusega ning kehtestada heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste raames nõuded, mis säilitaksid maa tootmisest kõrvalejätmisest keskkonnale tuleneva kasu ja käsitleksid veemajandusega seotud probleeme.

Tootmisega osaliselt seotud toetused

2003. aasta ÜPP reformi raames avaldasid mõned liikmesriigid arvamust, et toetuste täielik lahtisidumine tootmisest võib tuua kaasa mitmeid ohte, nagu näiteks tootmisest loobumise, tooraine tarne puudumise töötlevatele tööstustele või sotsiaalsed ja keskkonnaprobleemid väheste majanduslike alternatiividega piirkondades. Sel põhjusel otsustati mõnedes sektorites säilitada teatavad tootmisega seotud toetused.

Toetuste tootmisest lahtisidumisega seotud kogemus osutab sellele, et üldiselt ei toonud see muutus tootmisstruktuuris ELi tasandil kaasa dramaatilisi muudatusi ning selle tulemusel hakkasid põllumajandustootjad jätkusuutlikumal viisil tootma seda, mida nõuab turg. Samas tuleb rõhutada ka seda, et kahe süsteemi (tootmisega seotud ja tootmisest lahtiseotud toetused) paralleelne rakendamine ei ole lihtsustanud liikmesriikide riiklike ja piirkondlike ametiasutuste tööd.

Seda arvesse võttes tehakse ettepanek ühitada need süsteemid 2003. aasta ÜPP reformi põhimõtetega, tühistades olemasolevad tootmisega seotud toetused, ja viia need ühtse otsemaksete kava alla. Sellegipoolest tehakse erand seoses ammlehmade, lammaste ja kitseliha toetustega. Sellisel juhul tehakse ettepanek võimaldada liikmesriikidel säilitada tootmisega seotud toetused (sellisel viisil nagu neid praegu kohaldatakse), et säilitada majanduslikku tegevust piirkondades, kus muud majanduslikud alternatiivid on vähesed või puuduvad.

Muud lihtsustamisega seotud küsimused

Ettepanek hõlmab ka muid meetmeid, mis on suunatud ühtse otsemaksete kava suuremale lihtsustamisele. Eelkõige on tehtud paindlikumaks riikliku reservi kasutamine, toetusõiguste üleandmine, toetusõiguste muutmise valik ja maksekuupäevad. Lisaks tehakse ettepanek kaotada maa tootmisest kõrvalejätmise õigused.

2.2. Liikumine kindlasummalisema ja tootmisega sidumata toetuse suunas

ÜPP 2003. aasta reformiga võeti ÜPP võtmeelemendina kasutusele tootmisega sidumata toetus põllumajandusettevõtetele. Põhieesmärk oli luua haldamise

seisukohast võimalikult lihtne ja WTO nõuetele vastav otsetoetuste süsteem, mis võimaldab põllumajandustootjatel olla turule orienteeritud. Liikmesriikidel võimaldati kava rakendada kahe mudeli kohaselt — ajaloolise ja piirkondliku:

– ajalooline mudel: selle mudeli kohaselt on toetusõiguste aluseks põllumajandustootjate individuaalsed ajaloolised võrdlussummad;

– piirkondlik mudel: selle mudeli kohaselt on kindlasummaliste toetuste õiguste aluseks summad, mis põllumajandustootjatele maksti teatavas piirkonnas võrdlusperioodil.

Kehtivad õigusaktid ei võimalda liikmesriikidel muuta oma otsust ühtse otsemaksete kava mudeli rakendamise kohta. Samas näitavad aga kogemused, et olemasolevate kavade teatavad kohandused on vajalikud või soovitavad. Näiteks on tulevikus keeruline põhjendada ajaloolise mudeli rakendamisest tulenevaid erinevusi toetusmäärades, kuna maksete võrdlusperioodid jäävad aina kaugemale minevikku.

Samas võimaldab piirkondlik mudel põllumajandustootjate õiglasemat toetamist, hoolimata mõnetisest toetuse algsest ümberjaotamisest.

Seepärast on komisjon teinud ettepaneku lubada liikmesriikidel toetusõiguste kindlasummalisemate maksemäärade suunas järk-järgult liikudes kohandada oma ühtse otsemaksete kava mudelit, et muuta ühtne otsemaksete kava tulemuslikumaks, tõhusamaks ja lihtsamaks.
Ettepanekud hõlmavad paralleelselt ka mitmeid ühtse otsemaksete kava rakendamise lihtsustamismeetmeid.

2.3. Ühtse pindalatoetuse kava pikendamine

Ühtse pindalatoetuse kava kehtestati ühtse otsemaksete kavaga liitumisele eelneva etapina ELiga 1. mail 2004 ühinenud liikmesriikide suhtes, et hõlbustada nende kohanemist ELiga seoses riikide põllumajanduse erilise olukorraga. Ühtse pindalatoetuse kava kavandati üleminekukorrana, et aidata EL 10 ja EL 2 riikidel sujuvalt integreeruda, võttes arvesse märkimisväärseid erinevusi kõnealuste ja EL 15 riikide üldise ja maamajanduse tasemete vahel.

Ühtse pindalatoetuse kava kohaldavad liikmesriigid peavad 2011. aastal (Bulgaaria ja Rumeenia 2012. aastal) minema üle ühtsele otsemaksete kavale. Tundub asjakohane lubada kõnealustel liikmesriikidel pikendada ühtse pindalatoetuse kava kohaldamist kuni 2013. aastani. See võimalus on kooskõlas EL 15 liikmesriikide suhtes võetud otsusega, sest neil lubatakse oma ühtse otsemaksete kava rakendamine läbi vaadata ja liikuda kindlasummalisema mudeli suunas.

2.4. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 muudetud artikkel 69

Põllumajandustootjate otsetoetuskavasid käsitleva määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 69 kohaselt võivad ühtset otsemaksete kava kohaldavad liikmesriigid säilitada sektori kohta maksimaalselt 10 % riigieelarve ülemmääradest otsemaksetele asjaomases sektoris seoses keskkonna kaitsmist või parandamist või põllumajandustoodete kvaliteedi parandamist ja turustamist käsitlevate meetmetega.

Selleks, et võimaldada liikmesriikidele suuremat paindlikkust seoses ÜPP üldisest orientatsioonist tulenevate vajaduste lahendamisega, tehakse ettepanek laiendada artiklit 69 järgmiselt:

– kõrvaldada piirang, et teatavas sektoris kohaldatavad lineaarsed vähendamised peavad jääma samasse sektorisse;

– hõlmata meetmed, mis aitaksid piima-, veiseliha-, lambaliha-, kitseliha- ja riisisektorile spetsialiseerunud põllumajandustootjatel tulla toime ebasoodsate tingimustega teatavates piirkondades;

– samuti võimaldada kasutada kinnipeetud summasid toetusõiguste täiendamiseks nendes piirkondades, kus kohaldatakse ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme;

– anda teatavatel tingimustel toetust ka mõnedele riskijuhtimismeetmetele – loodusõnnetuste korral saagi kindlustamise kavad ja loomahaiguste korral investeerimisfondid;

– meetmed, mille puhul ei ole kindel, kas nad vastavad WTO rohelise kasti tingimustele, peaksid piirduma 2,5 %-ga ülemmääradest;

– lisaks lubatakse seda sätet rakendada ühtset pindalatoetuse kava kohaldavatel liikmesriikidel.

2.5. Toetuste ümbersuunamine

Toetuste ümbersuunamine on eelarveassigneeringute ümberpaigutamise viis, mille käigus kohaldatakse põllumajandustootjate otsetoetuste (I sammas) suhtes protsendilist vähendamist ja vabanenud eelarvevahendid suunatakse ümber maaelu arengu (II sammas) meetmetele.

2003. aasta reformi käigus lepiti kokku kõigi EL 15 liikmesriikide suhtes kohaldatavas kohustuslikus ümbersuunamises, mis algab 2005. aastal 3 % määraga ning suureneb 2006. aastal 4 %-ni ja alates 2007. aastast 5 %-ni. Kehtestati ka 5 000 euro suurune ümbersuunamise vabastus, millest väiksema summa puhul otsetoetusi ei vähendata.

Teatises „Ühise põllumajanduspoliitika reformi „tervisekontrolli” ettevalmistamine” toodi välja mitmed uued ja kestvad ÜPP ees seisvad väljakutsed, nagu näiteks kliimamuutused, riskijuhtimine, bioenergia, veemajandus ja bioloogiline mitmekesisus, ning leiti, et maaelu arengu poliitika on üks võimalus nende muutustega toimetulekuks.

Maaelu arengu meetmed pakuvad juba mitmeid alternatiive kõnealuste väljakutsete lahendamiseks ja liikmesriigid on seonduvad meetmed juba lisanud ka ajavahemiku 2007–2013 maaelu arengukavadesse. Sellegipoolest osutavad 2007. aastal saadud maaelu arengu rahaliste vahendite kasutamise esimesed kogemused sellele, et liikmesriikide eelarvevajadused ületavad nende rahalisi võimalusi.

Selleks et võimaldada liikmesriikidel toetada kasvavat vajadust tulla maaelu arengu meetmete kaudu toime uute väljakutsetega, tehakse ettepanek suurendada kohustuslikku ümbersuunamist 8 % võrra ja lisada täiendav astmeline element uue süsteemi raames, mille aluseks on järgmised põhimõtted:

– kõik toetuste ümbersuunamisest tulenevad uued laekumised jäävad liikmesriiki, kus need tekivad;

– EL 15 liikmesriikides suureneb kõigi 5 000 eurost suuremate maksete suhtes kohaldatav põhiline ümbersuunamine alates 2009. aastast 2 % võrra igal aastal, kuni jõutakse täiendava 8 %-ni (lisaks praegusele 5 %-le) 2012. aastal;

– kehtestatakse astmeline element, millega vähendatakse makseid täiendavalt järjestikuliselt 3 % võrra; tehakse ettepanek seoses uue otsetoetuste finantsjuhtimise süsteemiga, millega kehtestatakse üldised netoülemmäärad liikmesriikide kohta;

– Allolev tabel näitab kogu kohaldatavat ümbersuunamise protsendimäära (vastavalt kehtiv ja täiendav protsendimäär):

Piirmäärad	2009	2010	2011	2012
1–5 000	0	0	0	0
5 000–99 999	5 % + 2 %	5 % + 4 %	5 % + 6 %	5 % + 8 %
100 000–199 999	5 % + 5 %	5 % + 7 %	5 % + 9 %	5 % + 11 %
200 000–299 999	5 % + 8 %	5 % + 10 %	5 % + 12 %	5 % + 14 %
üle 300 000	5 % + 11 %	5 % + 13 %	5 % + 15 %	5 % + 17 %

– EL 10 suhtes hakatakse toetuste ümbersuunamist kohaldama 2012. aastal 3 % baasmääraga (13 % asemel). Bulgaaria ja Rumeenia on seoses otsetoetuste järkjärgulise kohaldamisega ümbersuunamisest vabastatud.

2.6. Toetuspiirangud

46,6 % kõigist EL 25 otsetoetuste saajatest saavad toetust alla 500 euro. Põhiliselt hõlmab see väiketootjaid, aga ka teatavate riikide abisaajaid, kelle toetussumma on makse halduskuludest väiksem.

Otsetoetuste halduskulude lihtsustamiseks ja vähendamiseks tehakse ettepanek, et liikmesriigid kohaldaksid kas 250 euro suurust maksete miinimumsummat või vähemalt 1 hektari suurust minimaalset toetuskõlblikku pindala põllumajandusettevõtte kohta või mõlemat võimalust. Erisätted nähakse siiski ette nende liikmesriikide suhtes, kelle põllumajandussektor koosneb peamiselt väga väikestest põllumajandusettevõtetest.

3. ÜHTNE ÜHINE TURUKORRALDUS

3.1. Sekkumise turumehhanismid

Läbiviidud analüüsi põhjal on komisjon järeldanud, et turu tarnekontrolli vahendid ei tohiks vähendada ELi põllumajandustootjate võimet reageerida turusignaalidele, vaid need tuleks muuta tõeliseks turvaabinõuks. Selle saavutamiseks tehakse ettepanek lihtsustada ja ühtlustada pakkumissüsteemi laiendamise kaudu kehtivaid riikliku sekkumise sätteid.

Teraviljasektoris tehakse ettepanek algatada pakkumine seoses leivanisuga, samas kohaldatakse söödateravilja suhtes aga sama mudelit kui maisi puhul (koguselise ülemmäära vähendamine nullini). Praeguseid ja oodatavaid turutingimusi arvesse võttes tehakse kõva nisu suhtes ettepanek sekkumine tühistada. Samadel põhjustel soovitakse sekkumine tühistada ka riisi ja sealiha puhul. Samuti kohaldatakse pakkumist käsitlevaid sätteid või ja lõssipulbri suhtes.

3.2. Maa tootmisest kõrvalejätmise kaotamine

Turuväljavaadetele ning ühtse otsemaksete kava rakendamisele tuginedes tehakse ettepanek kaotada maa tootmisest kõrvalejätmine kui tarnekontrolli vahend. Samas antakse liikmesriikidele nõuetele vastavust ja maaelu arengut käsitlevate ettepanekute kohaselt asjakohased vahendid selle tagamiseks, et oleks võimalik säilitada maa tootmisest kõrvalejätmisest keskkonnale tulenev kasu.

3.3. Üleminekuperiood kuni piimakvootide kaotamiseni

Kvoodid kehtestati 1984. aastal ületootmise piiramiseks. Turu praegused väljavaated osutavad sellele, et tingimused, millega seoses piimakvoodid 1984. aastal kehtestati, ei ole enam asjakohased. Piimakvoodid kaotatakse 2015. aastal ja seetõttu on vaja toetada sektorit järkjärguliste üleminekumeetmetega, et aidata sel kohaneda 2015. aasta järgse kvootideta turuolukorraga. Selleks, et võimaldada piimasektorile kvootide kehtivuse lõppedes nn pehmet maandumist, pakutakse välja järkjärguline iga-aastane suurendamine.

Üldiselt toob piimakvootide järkjärguline kaotamine kaasa tootmise laienemise, madalamad hinnad ja sektori konkurentsivõime suurenemise. Samas eeldatakse, et teatavatel piirkondadel, eelkõige mägipiirkondadel (kuid mitte ainult) on raskusi tootmise miinimumtaseme säilitamisega. Neid probleeme saab lahendada, kohaldades otsetoetuskavasid käsitleva määruse artikliga 68 ettenähtud erimeetmeid.

3.4. Piimasektori eritoetused

Tehakse ettepanek kaotada juustu eraladustamise toetus ning pagaritoodete ja jäätise valmistamiseks ning otsetarbimiseks ettenähtud või müügitoetus. Kõnealuseid kavasid ei vajata enam turu toetamiseks ja need tuleks seetõttu tühistada.

Teiste toodete osas, nagu näiteks või eraladustamise toetus ning lõssist loomasööda ja kaseiini tootmiseks antav abi, millega seoses on kehtivate õigusaktidega ette nähtud kohustuslik toetus, on tehtud ettepanek muuta kõnealune toetus valikuliseks ja jätta komisjoni otsustada see, kas seda tuleks kohaldada, kui tuluolukord seda nõuab.

3.5. Muud toetussüsteemid

Mitmete väikeste toetuskavadega seoses on tehtud ettepanek siduda need tootmisest lahti ja viia ühtse otsemaksete kava alla, sest see aitaks suurendada konkurentsivõimet ja lihtsustaks neid. Kanepi, valgurikaste kultuuride ja pähklite puhul võib üleminek ühtsele otsemaksete kavale toimuda ilma üleminekuperioodita. Riisi, kuivsööda, tärklisekartuli ja pika linakiu puhul soovitatakse kasutada üleminekuperioodi, et aidata põllumajandustootjatel ja töötlevatel tööstustel kohaneda uue toetuskavaga järk-järgult. Samuti tehakse ettepanek energiakultuuride kava tühistamiseks, sest praegu on nõudlus bioenergia järele väga suur.

4. UUED VÄLJAKUTSED JA MAAELU ARENGU POLIITIKA

Kuna ÜPP kogueelarve ülemmäär on kuni 2013. aastani kindlaks määratud, on maaelu arengut võimalik täiendavalt rahastada üksnes kohustusliku ümbersuunamise suurendamisega.

Täiendav rahastamine on vajalik jõupingutuste tugevdamiseks seoses ELi prioriteetidega kliimamuutuste, taastuvenergia, veemajanduse ja bioloogilise mitmekesisuse vallas.

- Kliima ja energia on liikunud päevakorras esikohale, kuna EL on võtnud eestvedaja rolli seoses vähem süsihappegaasiheiteid tekitava globaalse majanduse rajamisega. 2007. aasta märtsis kiitsid ELi juhid heaks komisjoni ettepanekud vähendada CO_2 heitkoguseid 2020. aastaks 20 % (30 % kui suudetakse leppida kokku ülemaailmsetes eesmärkides) ja sätestada taastuvate energiaallikate kasutuse osas siduvaks eesmärgiks 20 %, sh bensiini ja diislikütuse tarbimises biokütuste 10 % osakaal. Põllumajandus ja metsandus võivad anda olulise panuse seoses bioenergia lähteaine tagamise, süsinikdioksiidi sekvestreerimise ja kasvuhoonegaaside heitkoguste täiendava vähendamisega.

- ELi veepoliitikaga seonduvad eesmärgid on sätestatud vee raamdirektiivis, mis hakkab jõudma täieliku rakendamiseni ajavahemikul 2010–2012. Põllumajandusel ja metsandusel kui vee ja veeressursside peamisel kasutajal on jätkusuutliku veemajandusega seoses kanda oluline roll nii kvantiteedi kui ka kvaliteedi osas. Veemajandusel saab olema üha olulisem osa kohanemisstrateegias, mis on suunatud juba vältimatute kliimamuutustega toimetulekule.

- Liikmesriigid on võtnud endale kohustuse peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemise 2010. aastaks, kuid näib, et selle eesmärgi täitmine on üha ebatõenäolisem. Suur osa Euroopa bioloogilisest mitmekesisusest on põllumajandusest ja metsandusest sõltuv ning jõupingutusi bioloogilise mitmekesisuse kaitsmiseks tuleb suurendada, pidades eelkõige silmas kliimamuutuste tõenäolisi kahjulikke mõjusid ja suurenevat veenõudlust.

Liikmesriike julgustatakse ajavahemikul 2010–2013 kättesaadavaid täiendavaid vahendeid täielikult ära kasutama ning oma strateegiaid ja programme vastavalt kohandama. Eelkõige 1. telje kohast investeeringutoetust saab suunata energiat, vett ning muid sisendeid säästvatele masinatele ja seadmetele ning taastuvenergia (lähteaine) tootmisele põllumajanduslikuks ja mittepõllumajanduslikuks kasutuseks. 2. telje kohaseid põllumajanduse keskkonnameetmeid ja metsandusmeetmeid saab kasutada eelkõige seoses bioloogilisele mitmekesisusele, veemajandusele ja kliimamuutuste leevendamisele suunatud tegevustega. 3. ja 4. telje alusel saab toetada kohaliku tasandi taastuvenergia valdkonna projekte.

Sellega seoses aitab 7. teadusuuringute raamprogramm lahendada uusi väljakutseid ning toetada olulisel määral uuendusi põllumajandussektoris ja poliitika suunitlemist.

5. MÕJU EELARVELE

ÜPP 2003. aasta reformiga nähti ette ning 2007. eelarveaastast alates hakati kohaldama ÜPP raames finantsdistsipliini mehhanismi selleks puhuks, kui tekib oht, et eeldatavad kulutused võivad ületada turuga seotud kulude ja otsetoetuste ülemmäära. Ettepanek ei muuda 2003. aasta reformiga kehtestatud ja EL 12 ühinemisega seoses muudetud põhimõtteid kõnealuse mehhanismi kohaldamise kohta. Enamik ÜPP toetusi on nüüdseks kindlaks määratud ja turuväljavaated on 2003. aastast alates märkimisväärselt paranenud. Seega on finantsdistsipliini kohaldamise (st otsetoetuste vähendamise) oht varasemate prognoosidega võrreldes vähenenud.

Ühtse otsemaksete kava ja maaelu arenguga seotud ümbersuunamise ettepanekud on oma ülesehituselt ELi eelarve suhtes neutraalsed, sest kavas on lihtne kohustuslik ÜPP teise ja esimese samba vaheline üleminek. Riigieelarve osas võib ümbersuunamise suurenemine tuua kaasa täiendavad riiklikud kulutused, pidades silmas maaelu arenguga seoses vajalikku kaasrahastamist. See tähendaks, et mõnedel liikmesriikidel tekib võimalus minna tagasi algselt enne 2007.–2013. aasta finantsraamistiku otsust kavandatud (kõrgema) riiklike kulutuste taseme juurde. Meetmete üleminekuga ühtse otsemaksete kava alla võivad kaasneda mõõdukad finantstagajärjed ELi eelarvele, kuid enamik üleminekuid ei mõjuta eelarvet.

Turumeetmetega seoses on maailmaturuhindade hiljutine tõus parandanud selgelt väljavaateid võrreldes 2003. aasta reformi üle otsustamisel kavandatuga. Maisi sekkumisvarude reform on osa teraviljaturu probleemidest nüüdseks lahendanud ja käesolevad teravilja sekkumiskava käsitlevad ettepanekud parandavad olukorda veelgi. Käesoleva finantsraamistiku lõpu lähenedes on oodata teatavaid suhteliselt väikeseid täiendavaid kulutusi. Piimasektoris sõltub mõju sellest, millal kulutused tehakse (kas enne või pärast 2013. aastat).

Piimakvoodi süsteemi kehtivuse lõppemine toob igal juhul kaasa lisapingeid või osas. Käesolev ettepanek, millega algatatakse kvoodi järkjärguline kaotamine, toob üldiselt rohkem kasu, mitte üksnes kõnealusele sektorile, vaid ka ÜPP pikaajaliste arengutega seoses. Samas ei saa aga välistada vajadust teatavate piiratud täiendavate kulude järele seoses või ekspordiga. Sellise vajaduse tekkimine sõltub teguritest, mis hetkel ei ole teada (Doha arengukava käsitlev leping, maailmaturu arengud). Seetõttu sisaldavad käesolevad ettepanekud läbivaatamisklauslit 2012. aastaks, mis võimaldaks hinnata arenguid piimaturgudel, et teha kindlaks, kas eelarve suurenemise ärahoidmiseks on vaja võtta lisameetmeid. Nähakse ette ka mitmeid sääste, mis tulenevad olemasolevate meetmete kaotamisest. Kuid suurimaks mõjuks eelarvele on piimakvoodi nn pehme maandumisega seonduv eelarvetulu vähenemine, kuna nähakse ette piimamaksu vähenemist.

2008/0103 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36 ja 37 ning artikli 299 lõiget 2,

võttes arvesse Kreeka ühinemisakti, eriti selle puuvilla käsitleva protokolli nr 4 lõiget 6,[1]

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,[2]

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,[3]

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,[4]

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust[5]

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001)[6] rakendamisega seoses saadud kogemused näitavad, et toetusmehhanismi teatavaid aspekte on vaja kohandada. Eelkõige tuleks laiendada otsetoetuste lahtisidumist tootmisest ja lihtsustada ühtse otsemaksete kava toimimist. Samuti tuleks märkida, et määrust (EÜ) nr 1782/2003 on selle jõustumisest alates oluliselt muudetud. Kõnealuseid arenguid arvesse võttes ja selguse huvides tuleks kõnealune määrus kehtetuks tunnistada ja asendada uue määrusega.

---

1 EÜT L 291, 19.11.1979, lk 174. Protokolli on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1050/2001 (EÜT L 148, 1.6.2001, lk 1).

2 ELT C […], […], lk […].

3 ELT C […], […], lk […].

4 ELT C […], […], lk […].

5 ELT C […], […], lk […].

6 ELT L 270, 21.10.2003, lk 1. Määrust on viimati muudetud (lisada viide veiniturgu käsitlevale määrusele).

(2) Määrusega (EÜ) nr 1782/2003 kehtestati põhimõte, mille kohaselt jäetakse põllumajandustootjad, kes ei vasta teatavatele tingimustele rahva-, loomade ja taimetervise, keskkonna ja loomade heaolu valdkondades, otsetoetusest ilma või nende otsetoetusi vähendatakse. Nõuetele vastavuse süsteem on ühenduse otsetoetuste lahutamatu osa ja tuleks seega säilitada. Kogemused on aga näidanud, et mitmed nõuetele vastavuse ulatusega seotud nõuded ei ole põllumajandustegevuse või põllumajandusmaa osas piisavalt asjakohased või on suunatud pigem riigiasutustele kui põllumajandustootjatele. Seetõttu on asjakohane kohandada nõuetele vastavuse ulatust.

(3) Selleks et ühtlasi vältida põllumajandusmaa kasutamise lõpetamist ja tagada selle heades põllumajandus- ja keskkonnatingimustes hoidmine, kehtestati määrusega (EÜ) nr 1782/2003 ühenduse raamistik, mille alusel liikmesriigid kehtestavad standardid, võttes arvesse asjaomaste alade eriomadusi, sh mulla- ja ilmastikutingimusi, olemasolevat põllumajandustootmist (maakasutus, külvikord, tootmisviisid) ja põllumajandusstruktuure. Maa kohustusliku tootmisest kõrvalejätmise tühistamine ühtse otsemaksete kava raames võib mõningatel juhtudel avaldada kahjulikku mõju keskkonnale, eelkõige teatavatele maastikuelementidele. Seetõttu on asjakohane tõhustada olemasolevaid ühenduse sätteid, mis on vajadusel suunatud kindlaksmääratud maastikuelementide kaitsele.

(4) Põllumajandusliku tegevusega seoses on teatavates piirkondades muutunud üha problemaatilisemaks veeressursside kaitse ja majandamine. Seetõttu on asjakohane tõhustada ka ühenduse kehtivat raamistikku heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste osas, et kaitsta veekogusid reostuse ja äravoolu eest ning reguleerida veekasutust.

(5) Kuna püsirohumaadel on keskkonnale positiivne mõju, on asjakohane kohaldada meetmeid olemasolevate püsirohumaade säilitamise soodustamiseks, et vältida rohumaa suuremahulist muutmist haritavaks maaks.

(6) Säästva põllumajanduse soodustamiseks kavandatud vahendite ja maaelu arendamiseks kavandatud vahendite vahel parema tasakaalu saavutamiseks kehtestati määrusega (EÜ) nr 1782/2003 otsetoetuste järkjärguline kohustuslik vähendamine („toetuste ümbersuunamine”). See süsteem tuleks säilitada, nagu ka vabastus süsteemi kohaldamisest kuni 5 000 euroste maksete suhtes.

(7) Määrusega (EÜ) nr 1782/2003 kehtestatud toetuste ümbersuunamise mehhanismi abil saavutatavaid sääste kasutatakse maaelu arengu poliitika meetmete rahastamiseks. Kõnealuse määruse vastuvõtmisest alates on põllumajandussektor seisnud silmitsi mitmete uute ja keeruliste väljakutsetega, nagu näiteks kliimamuutused, bioenergia kasvav tähtsus ning ka vajadus parema veemajanduse ja tõhusama bioloogilise mitmekesisuse kaitse järele. Euroopa Ühendust kui Kyoto protokolli[7] osalist on kliimamuutuste küsimusi silmas pidades kutsutud üles oma poliitikaid kohandama. Veel enam, võttes arvesse veepuuduse ja põudadega seoses esinenud tõsiseid probleeme, tuleks jätkuvalt tegeleda veemajanduse küsimustega[8]. Bioloogilise mitmekesisuse kaitsmine on suur väljakutse ja kuigi selles vallas on tehtud olulisi edusamme, nõuab Euroopa Ühenduse bioloogilise mitmekesisuse eesmärgi saavutamine 2010. aastaks lisapingutusi[9]. Ühendus tunnistab vajadust lahendada need

---

7 Nõukogu otsus 2002/358/EÜ (EÜT L 130, 15.5.2002, lk 1).

8 Nõukogu järeldused, Luxembourg, 30.10.2007, 13888/07.

9 Nõukogu järeldused, Brüssel, 18.12.2006, 16164/07.

uued probleemid oma poliitikate raames. Põllumajanduse valdkonnas on nõukogu 20. septembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta)[10] kohaselt vastuvõetud maaelu arengu programmid asjakohane vahend kõnealuste väljakutsete lahendamiseks. Selleks et liikmesriigid saaksid oma maaelu arengu programme vastavalt muuta, ilma et neil oleks vaja vähendada praeguseid maaelu arengu meetmeid teistes valdkondades, tuleks eraldada täiendavaid vahendeid. Ajavahemikuks 2007–2013 ettenähtud finantsperspektiivid ei võimalda aga rahaliste vahendite eraldamist ühenduse maaelu arengu poliitika tugevdamiseks vajalikul määral. Neid asjaolusid arvestades on asjakohane koondada suur osa vajalikest rahalistest vahenditest, suurendades järk-järgult otsetoetuste vähendamist toetuste ümbersuunamise kaudu.

(8) Põllumajandustootjate vahelist otsese sissetulekutoetuse jaotamist iseloomustab asjaolu, et suur osa toetustest läheb üsna vähestele suurtele toetusesaajatele. On selge, et suuremad toetusesaajad ei vaja samal tasemel kogutoetust selleks, et sissetulekutoetus täidaks tõhusalt oma eesmärki. Lisaks võimaldab suuremate toetusesaajate kohanemisvõime neil madalama kogutoetuse tasemega lihtsamalt tegutseda. Seega näib õiglane arvata, et suurt toetust saavad põllumajandustootjad võiksid anda erilise panuse uute väljakutsete lahendamisele suunatud maaelu arengu meetmete rahastamisse. Seetõttu on otstarbekas kehtestada kõrgeimate maksete vähendamist suurendav mehhanism, millest saadavat tulu tuleks kasutada ka maaelu arenguga seonduvate uute väljakutsetega toimetulekuks. Kõnealuse mehhanismi proportsionaalsuse tagamiseks peaksid täiendavad vähendused suurenema järk-järgult vastavalt asjaomaste maksete suurusele.

(9) Äärepoolseimate piirkondade erandlik geograafiline asend, isoleeritus, väike pindala, mägine maastik ja kliima tekitavad piirkondade põllumajandussektorile lisakoormust. Selliste koormuste ja piirangute leevendamiseks on otstarbekas kehtestada äärepoolseimate piirkondade põllumajandustootjate suhtes erand ümbersuunamisest tuleneva vähendamiskohustuse kohaldamisest.

(10) Vabatahtliku ümbersuunamise süsteemi kohaldamise valinud liikmesriigid peavad arvestama kohustusliku ümbersuunamise suurenenud määradega. Seepärast tuleks nõukogu 27. märtsi 2007. aasta määrust (EÜ) nr 378/2007 (milles sätestatakse määrusega (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ettenähtud otsetoetuste vabatahtliku ümbersuunamise eeskirjad)[11] vastavalt muuta.

---

[10] ELT L 277, 21.10.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2012/2006 (ELT L 384, 29.12.2006, lk 8).

[11] ELT L 95, 5.4.2007, lk 1.

(11) Määruses (EÜ) nr 1782/2003 sätestatud ümbersuunamisega seotud 5 % vähendamise kohaldamisest tulenevad summad tuleks jaotada liikmesriikide vahel objektiivsete kriteeriumide kohaselt. On siiski asjakohane sätestada, et teatav osa summadest jääks liikmesriikidesse, kus need on tekkinud. Võttes arvesse rukki sekkumiskokkuostu kaotamisest tulenevaid struktuurimuudatusi, on asjakohane näha teatavate rukkitootmispiirkondade jaoks ette erimeetmed, mida osaliselt rahastatakse ümbersuunamisest tekkinud summadest. Ümbersuunamisega seoses kohaldatavatest täiendavatest vähendustest tulenevad summad tuleks aga anda nende liikmesriikide käsutusse, kus need on tekkinud.

(12) Ümbersuunamise süsteemi toimimise lihtsustamiseks, eelkõige seoses põllumajandustootjatele otsetoetuste andmise korraga ja vahendite ülekandmisega maaelu arengu programmidesse, on asjakohane kehtestada liikmesriikide lõikes netoülemmäärad, mis piiravad ümbersuunamise kohaldamise järgselt põllumajandustootjatele tehtavaid makseid. Seepärast tuleks nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrust (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta[12] vastavalt muuta.

(13) Uute liikmesriikide põllumajandustootjad saavad otsetoetusi vastavalt järkjärgulise kohaldamise mehhanismile. Selleks et saavutada õige tasakaal säästva põllumajanduse soodustamiseks ja maaelu arendamiseks kavandatud vahendite vahel, ei tohiks toetuste ümbersuunamise süsteemi kohaldada uute liikmesriikide põllumajandustootjate suhtes enne, kui kõnealustele liikmesriikidele antavate otsetoetuste tase on võrdne teiste liikmesriikide tasemega.

(14) Toetuste ümbersuunamine ei tohiks uute liikmesriikide põllumajandustootjale makstavaid netosummasid vähendada allapoole summadest, mis makstakse teiste liikmesriikide võrdväärsetele põllumajandustootjatele. Kui toetuste ümbersuunamist hakatakse kohaldama uute liikmesriikide põllumajandustootjate suhtes, peaks vähendamise määr seetõttu piirduma erinevusega järkjärgulise kohaldamise kava kohase taseme ja teiste liikmesriikide ümbersuunamise kohaldamise järgse taseme vahel. Lisaks ei tohiks enam maksta täiendavaid riiklikke otsetoetusi uute liikmesriikide põllumajandustootjatele, kelle suhtes kohaldatakse toetuste ümbersuunamist, et nende toetusetase ei ületaks teiste liikmesriikide oma.

(15) Selle tagamiseks, et ühise põllumajanduspoliitika rahastamiseks kasutatavad summad jääksid finantsperspektiividega kehtestatud iga-aastaste ülemmäärade piiridesse, on asjakohane näha ette finantsmehhanism, et otsetoetusi vajadusel kohandada. Otsetoetuse kohandamine tuleks kehtestada juhul, kui prognoosid näitavad, et alamrubriiki 2 kõnealusel eelarveaastal ületatakse, võttes arvesse 300 miljoni euro suurust tagatisvaru. Võttes arvesse järkjärgulisest kohaldamisest tulenevaid põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste tasemeid uutes liikmesriikides, tuleks ette näha, et järkjärgulise kohaldamise mehhanismi rakendamise raames kõigile uutele liikmesriikidele makstavatele otsetoetustele ei tohiks finantsdistsipliini instrumenti uutes liikmesriikides kohaldada enne, kui uutele liikmesriikidele antavate otsetoetuste tase on vähemalt võrdne vanade liikmesriikide tasemega.

---

[12] ELT L 209, 11.8.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1437/2007 (ELT L 322, 7.12.2007, lk 1).

(16) Selleks et aidata põllumajandustootjatel vastata kaasaegse ja kvaliteetse põllumajanduse standarditele, on vajalik, et liikmesriigid kasutaksid põllumajandustootjate nõustamiseks terviklikku süsteemi. Põllumajandusettevõtete nõustamise süsteem peaks aitama tõsta põllumajandustootjate teadlikkust materjalivoogudest ja keskkonna, toidu ohutuse ning loomade tervishoiu ja heaoluga seotud põllumajanduslikest tootmisprotsessidest, ilma et see kuidagi mõjutaks tootjate kohustust ja vastutust neid standardeid täita.

(17) Liikmesriigid peavad vastavalt määruse (EÜ) nr 1290/2005 artiklile 9 võtma vajalikud meetmed veendumaks, et Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF) rahastatavad toimingud toimuvad tegelikult ja nõuetekohaselt, ning et vältida eeskirjade eiramist ja sellega tegeleda. Sel eesmärgil peavad nad otsetoetuste maksmisega seoses kasutama ühtset haldus- ja kontrollisüsteemi. Ühenduse toetuse tõhususe ja kontrolli edendamiseks tuleks liikmesriikidel lubada ühtset süsteemi kasutada ka ühenduse kavade suhtes, mis ei kuulu käesoleva määruse kohaldamisalasse.

(18) Tuleks kehtestada ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi põhielemendid, eelkõige sätted, mis käsitlevad elektroonilist andmebaasi, põllumajanduslike maatükkide identifitseerimise süsteemi, põllumajandustootjate toetusetaotlusi, ühtlustatud kontrollisüsteemi ning ühtse otsemaksete kava puhul toetusõiguste identifitseerimis- ja registreerimissüsteemi.

(19) Väikeste summade haldamine on liikmesriikide pädevate asutuste jaoks koormav ülesanne. Ülemäärase halduskoormuse vältimiseks on liikmesriikidel asjakohane hoiduda otsetoetuste maksmisest juhul, kui makse oleks madalam kui ühenduse keskmine toetus ühe hektari kohta või kui toetust taotleva põllumajandusettevõtte toetuskõlblik pindala on alla ühe hektari. Liikmesriikide suhtes, kelle põllumajandusettevõtete struktuur erineb märkimisväärselt ühenduse keskmisest, tuleks ette näha erisätted. Liikmesriikidele tuleks anda õigus otsustada, millist neist kahest kriteeriumist rakendada, võttes arvesse oma riigi põllumajandusstruktuuri omapära. Kuna nn maata põllumajandustootjatele anti eritoetusõigused, ei oleks hektaritel põhineva ülemmäära kohaldamine tõhus. Kõnealuste põllumajandustootjate toetus peaks seega olema minimaalne ja põhinema keskmisel toetussummal.

(20) Ühtse otsemaksete kava kohaldamisega saadud kogemused näitavad, et tootmisega sidumata sissetulekutoetust anti mitmel juhul toetusesaajatele, kes ei olnud füüsilised isikud ja kelle majanduslik eesmärk ei olnud kas üldse või oli üksnes vähesel määral suunatud põllumajanduslikule tegevusele. Selleks et hoida ära põllumajandusliku sissetulekutoetuse jagamist sellistele äriühingutele ja tagada, et ühenduse toetus kasutatakse täielikult põllumajandusega tegelevale rahvastikuosale rahuldava elatustaseme tagamiseks, on asjakohane anda asjaomastele liikmesriikidele volitused hoiduda käesoleva määruse alusel otsetoetuste maksmisest kõnealustele äriühingutele.

(21) Ühenduse toetuskavadega ettenähtud toetusi peaksid riigi pädevad ametiasutused maksma toetusesaajale ettenähtud ajavahemike jooksul tervikuna, kui käesoleva määrusega ettenähtud vähendustest ei tulene teisiti. Selleks et muuta otsemaksete haldamine paindlikumaks, tuleks liikmesriikidel lubada otsetoetusi maksta aastas kahes osas.

(22) Ühise põllumajanduspoliitika kohaste toetuskavadega nähakse ette otsene sissetulekutoetus, eelkõige eesmärgiga tagada põllumajandusega tegelevale rahvastikuosale rahuldav elatustase. Kõnealune eesmärk on lähedalt seotud maapiirkondade säilitamisega. Ühenduse vahendite väära jaotamise vältimiseks ei tohiks toetust maksta nendele põllumajandustootjatele, kes on tekitanud sellise toetuse saamiseks vajalikud tingimused kunstlikult.

(23) Ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks tuleks ühiseid toetuskavu vajaduse korral lühikese aja jooksul kohandada vastavalt arengusuundumustele. Toetusesaajad ei saa seepärast olla kindlad selles, et toetuse andmise tingimused püsivad muutumatuna ning peaksid olema valmis kavade võimalikuks läbivaatamiseks majanduse arenguid või eelarveseisundit silmas pidades.

(24) Määrusega (EÜ) nr 1782/2003 kehtestati ühtne otsemaksete kava, millega erinevad olemasolevad toetusmehhanismid koondati ühtseks tootmisega sidumata otsetoetuste kavaks. Ühtse otsemaksete kava kohaldamisega saadud kogemused näitavad, et selle teatavaid aspekte saab nii põllumajandustootjate kui ka ametiasutuste huvides lihtsustada. Võttes arvesse, et ühtset otsemaksete kava on vahepeal hakatud rakendama kõikides liikmesriikides, kes seda pidid tegema, on mitmed kava esialgse rakendamisega seotud sätted aegunud ja neid tuleks seega kohandada. Sellega seoses on teatavatel juhtudel tuvastatud toetusõiguste märkimisväärne alakasutamine. Sellise olukorra vältimiseks ja arvestades, et põllumajandustootjad on juba kursis ühtse otsemaksete kava toimimisega, tuleks kasutamata toetusõiguste riiklikku reservi tagasikandmiseks esialgselt kehtestatud ajavahemikku vähendada kahe aastani.

(25) Ühtse otsemaksete kava põhielemendid tuleks säilitada. Eelkõige peaks riiklike ülemmäärade kehtestamine tagama, et toetuste ja toetusõiguste kogutase ei ületaks jooksvaid eelarvepiiranguid. Liikmesriigid peaksid rakendama ka riiklikku reservi, mida saab kasutada selleks, et hõlbustada uutel põllumajandustootjatel toetuskavas osalemist või võtta arvesse teatavate piirkondade erivajadusi. Tuleks kehtestada toetusõiguste üleandmise ja kasutamise eeskirjad, et vältida spekulatiivseid üleandmisi ja toetusõiguste kumuleerumist ilma vastava põllumajandusliku aluseta.

(26) Uute sektorite järkjärguline integreerimine ühtsesse otsemaksete kavva tekitab vajaduse vaadata seoses kava kasutamisega või toetusõiguste aktiveerimisega läbi toetuskõlbliku maa määratlus. Siiski tuleks sätestada toetuse saamise välistamine maa-alade osas, kus kasvatatakse puu- ja köögivilju, juhul kui liikmesriigid on otsustanud lükata edasi kõnealuse sektori integreerimise ühtsesse otsemaksete kavasse. Lisaks tuleks sätestada erimeetmed kanepi osas, et vältida ebaseaduslike põllukultuuride toetamist.

(27) Haritava maa kohustuslik tootmisest kõrvalejätmine kehtestati tarnekontrolli mehhanismina. Põllukultuuride sektori turuarengud ja tootmisest lahti seotud toetuste kehtestamine ei põhjenda enam kõnealuse vahendi säilitamise vajadust ja seetõttu tuleks see kaotada. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 53 ja artikli 63 lõike 2 kohaselt kehtestatud maa tootmisest kõrvalejätmise toetusõigused aktiveeritakse hektarite suhtes seega samadel tingimustel kui kõik muud toetusõigused.

(28) Pärast eelnevalt tootmisega seotud turutoetuse integreerimist ühtsesse otsemaksete kavva hakkas ajaloolise mudeli rakendamise valinud liikmesriikides toetusõiguste väärtus põhinema varasemal individuaalsel toetustasemel. Mida rohkem aastaid möödub ühtse otsemaksete kava kehtestamisest ja võttes arvesse järgnevat täiendavate sektorite kavaga liitumist, seda keerulisem on põhjendada üksnes varasemal toetusel põhinevate individuaalsete toetustasemete märkimisväärsete erinevuste õiguspärasust. Seepärast peaks ajaloolise mudeli rakendamise valinud liikmesriikidel olema teatavatel tingimustel lubatud eraldatud toetusõigused läbi vaadata, et ühtlustada nende ühikuväärtust, järgides samas ühenduse õiguse üldpõhimõtteid ja ühise põllumajanduspoliitika eesmärke. Sellega seoses võivad liikmesriigid ühtsemaid väärtusi kehtestades võtta arvesse geograafiliste piirkondade eripära. Toetusõiguste tasakaalustamine peaks leidma aset piisava üleminekuperioodiga ja vähenduste piiratud ulatusega, et põllumajandustootjad saaksid muutuva toetustasemega paremini kohaneda.

(29) 2003. aasta reformi raames oli liikmesriikidel võimalus kohaldada ühtset otsemaksete kava kas ajaloolist või piirkondlikku mudelit rakendades. Sellest ajast peale on liikmesriikidel olnud võimalik hinnata oma valikute mõju nii nende majandusliku kui ka haldusalase asjakohasuse osas. Liikmesriikide kogemusi arvesse võttes tuleks neile seetõttu anda võimalus esialgse valiku läbivaatamiseks. Seepärast tuleks lisaks toetusõiguste väärtuse tasakaalustamise võimalusele lubada ajaloolist mudelit kohaldanud liikmesriikidel minna üle piirkondlikule mudelile. Lisaks tuleks piirkondliku mudeli kohaldamise valinud liikmesriikidele anda teatavatel tingimustel võimalus oma otsus läbi vaadata, et ühtlustada toetusõiguste väärtust vastavalt varem kindlaksmääratud etappidele, järgides samas ühenduse õiguse üldpõhimõtteid ja ühise põllumajanduspoliitika eesmärke. Sellised muutused peaksid aset leidma piisava üleminekuperioodiga ja vähenduste piiratud ulatusega, et põllumajandustootjad saaksid muutuva toetustasemega paremini kohaneda.

(30) Määrus (EÜ) nr 1782/2003 võimaldas tootmisest lahti seotud ühtset otsemaksete kava kehtestades jätta liikmesriikidel teatavad maksed kõnealusest kavast välja. Samas sätestati kõnealuse määruse artikli 64 lõikes 3 kõnealuse määruse III jaotise 5. peatüki 2. ja 3. jaoga ettenähtud võimaluste läbivaatamine, pidades silmas turu- ja struktuuriarenguid. Asjakohaste kogemuste analüüs näitab, et tootmisest lahtisidumine muudab tootjate valikud paindlikumaks, võimaldades neil tootmisotsuseid langetada tasuvuse ja turu reaktsiooni alusel. Eelkõige kehtib see põllukultuuride, humala- ja seemnesektori puhul ning teataval määral ka veiselihasektori puhul. Seetõttu tuleks kõnealuste sektorite tootmisega osaliselt seotud maksed integreerida ühtsesse otsemaksete kavva. Selleks, et veiselihasektori põllumajandustootjad saaksid järk-järgult kohaneda uue toetuskorraga, tuleks ette näha isasloomade eritoetuse ja tapatoetuse lisamise järkjärguline kohaldamine. Kuna tootmisega osaliselt seotud maksed kehtestati puu- ja köögiviljasektoris alles hiljuti ja üksnes üleminekumeetmena, ei ole selliste kavade läbivaatamine vajalik.

(31) Kuid ammlehmade, lamba- ja kitselihasektori osas näib, et teatavate piirkondade põllumajandusvaldkondades võib tootmise miinimumtaseme säilitamine olla jätkuvalt vajalik, iseäranis juhul, kui põllumajandustootjatel ei ole võimalust muude majanduslike alternatiivide kasutamiseks. Sellest tulenevalt peaks liikmesriikidel olema võimalus säilitada tootmisega seotud toetused praegusel tasemel või ammlehmade osas madalamal tasemel. Sellisel juhul tuleks ette näha erisätted Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1760/2000[13] ning nõukogu määruses (EÜ) nr 21/2004[14] sätestatud identifitseerimise ja registreerimise nõuete osas.

(32) Liikmesriikidel tuleks lubada kasutada selgelt määratletud juhtudel kuni 10 % ülemmääradest eritoetuse andmiseks. Selline toetus peaks liikmesriikidel võimaldama käsitleda keskkonnaprobleeme ning edendada põllumajandustoodete kvaliteeti ja turustamist. Eritoetust peaks võimaldama ka piimakvootide järkjärgulise kaotamise ja eriti tundlike valdkondade toetuste tootmisest lahtisidumise tagajärgede leevendamiseks. Arvestades tõhusa riskijuhtimise kasvavat olulisust, tuleks liikmesriikidele anda võimalus rahaliselt toetada põllumajandustootjate saagi kindlustusmakseid ja rahastada teatavate majanduslike kahjude hüvitamist looma- või taimehaiguste korral. Ühenduse rahvusvaheliste kohustuste täitmist silmas pidades peaksid tootmisega seotud toetusmeetmeteks kasutatavad vahendid olema piiratud asjakohase tasemega. Tuleks kehtestada vastavad tingimused saagi kindlustamise ning looma- või taimehaigustega seotud hüvitise rahalise toetamise kohta.

(33) Ühtse otsemaksete kava kohased otsetoetused põhinesid selliste otsetoetuste võrdlussummadel, mis saadi minevikus või piirkondlike hektaripõhiste summade alusel. Uute liikmesriikide põllumajandustootjad ei saanud ühenduse otsetoetusi ja neil puudusid ajaloolised võrdlussummad kalendriaastate 2000, 2001 ja 2002 kohta. Seetõttu nähti määruse (EÜ) nr 1782/2003 alusel ette, et uutes liikmesriikides on ühtse otsemaksete kava aluseks piirkondlikud hektaripõhised summad. Nüüd kui uute liikmesriikide ühinemisest on möödunud mitmeid aastaid, tuleks aga võrdlusperioodide kasutamist kaaluda nende uute liikmesriikide puhul, kes ei ole veel ühtsele otsemaksete kavale üle läinud. Pidades silmas ühtsele otsemaksete kavale ülemineku lihtsustamist ja eelkõige spekulatiivsete taotluste esitamise vältimist, on seepärast asjakohane lubada uutel liikmesriikidel võtta ühtse otsemaksete kava toetusõiguste arvutamisel arvesse piirkondi, millele anti ühtse pindalatoetuse kava alusel ajalooliselt toetust.

(34) Vastavalt ühtse otsemaksete kava piirkondlikule valikuvõimalusele peaks uutel liikmesriikidel olema võimalik kohandada toetusõiguste väärtust hektari kohta objektiivsete kriteeriumide alusel, et tagada kõigi põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ja vältida turumoonutusi.

(35) Uutel liikmesriikidel peaks muude liikmesriikidega võrreldes olema sama võimalus ühtse otsemaksete kava osaliseks rakendamiseks.

---

[13] EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1.

[14] ELT L 5, 9.1.2004, lk 8.

(36) Otsetoetuste tootmisest lahtisidumine ja ühtse otsemaksete kava kehtestamine olid ühise põllumajanduspoliitika reformiprotsessi olulised osad. Kuid 2003. aastal oli mitmel põhjusel vaja eritoetus säilitada mitmete põllukultuuride puhul. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 rakendamisel saadud kogemused koos turuolukorra arenguga osutavad sellele, et kavad, mis 2003. aastal hoiti ühtsest otsemaksete kavast eraldi, saab sellega nüüd integreerida, et soodustada rohkem turule orienteeritud ja säästvat põllumajandust. Iseäranis kehib see oliiviõlisektori puhul, kus kohaldati üksnes väga piiratut tootmisega sidumist. Samuti kehtib see kõva nisu, valgurikaste kultuuride, riisi, kartulitärklise ja pähklite toetuste puhul, kus allesjäänud tootmisega seotud toetuste tõhususe langus toetab tootmisest lahtisidumise valikut. Lina puhul on samuti asjakohane kaotada töötlemistoetus ja integreerida asjaomased summad ühtsesse otsemaksete kavva. Riisi, kuivsööda, kartulitärklise ja lina puhul tuleks ette näha üleminekuperiood, et tagada nende võimalikult sujuv üleminek tootmisest lahtiseotud toetusele. Pähklite osas tuleks liikmesriikidel lubada jätkata toetuse riikliku osa maksmist tootmisega seotud viisil, et pehmendada tootmisest lahtisidumise mõju.

(37) Uute kavade ühtsesse otsemaksete kavva integreerimise tulemusel tuleks ette näha kõnealuse kava kohase individuaalse sissetulekutoetuse uue taseme arvutamine. Pähklite, kartulitärklise, lina ja kuivsööda puhul peaks suurenenud toetuse andmise aluseks olema põllumajandustootjate viimaste aastate toetused. Kuid senini ühtsest otsemaksete kavast osaliselt välja jäetud toetuste hõlmamise osas tuleks liikmesriikidele anda võimalus kasutada esialgseid võrdlusperioode.

(38) Määrusega (EÜ) nr 1782/2003 kehtestati energiakultuuride eritoetus, et toetada sektori arengut. Bioenergia sektori hiljutistest arengutest tingituna ja eelkõige seetõttu, et rahvusvahelistel turgudel on suur nõudlus selliste toodete järele ning et 2020. aastaks on kehtestatud siduvad eesmärgid seoses bioenergia osakaalu saavutamisega kütuste kogukulus, ei ole enam piisavat põhjust energiakultuuridele eritoetuse andmiseks.

(39) Puuvillasektori integreerimisel ühtse otsemaksete kavva peeti vajalikuks, et osa toetusest peaks jääma seotuks puuvilla kasvatamisega toetuskõlbliku hektari kohta antava põllukultuurist sõltuva toetuse abil, et hoida puuvilla tootmispiirkondades ära tootmise katkemise oht. See võimalus tuleks säilitada kooskõlas Kreeka ühinemisaktile lisatud puuvilla käsitlevas protokollis nr 4 sätestatud eesmärkidega.

(40) Ümberkorraldusprotsessi mõjude leevendamiseks liikmesriikides, kes on andnud nõukogu 20. veebruari 2006. aasta määruses (EÜ) nr 320/2006, millega luuakse ajutine kava suhkrutööstuse ümberkorraldamiseks ühenduses,[15] sätestatud ümberkorraldusabi, tuleks suhkrupeedi- ja suhkrurootootjatele anda toetust maksimaalselt viie järjestikuse aasta jooksul.

(41) Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemisaktiga ning Bulgaaria ja Rumeenia ühinemisaktiga nähti ette, et uute liikmesriikide põllumajandustootjad saavad otsetoetusi vastavalt järkjärgulise kohaldamise mehhanismile.

---

[15] ELT L 58, 28.2.2006, lk 42. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1261/2007 (ELT L 283, 27.10.2007, lk 8).

(42) Lisaks nähti kõnealuste ühinemisaktidega ette üleminekuperioodi lihtsustatud toetusmehhanism uutes liikmesriikides otsetoetuste andmiseks pindala alusel. Tuleks sätestada kõnealuse mehhanismi põhielemendid. Ühtse pindalatoetuse kava on osutunud tõhusaks ja lihtsaks süsteemiks põllumajandustootjatele sissetulekutoetuste andmiseks. Lihtsuse mõttes tuleks uutel liikmesriikidel lubada selle kohaldamist jätkata kuni 2013. aasta lõpuni.

(43) Suhkru ning puu-ja köögiviljasektorite reformi ja nende integreerimise järel ühtse otsemaksete kavaga tuleks ühtse pindalatoetuste kava kohaldamise valinud liikmesriikidele anda võimalus sissetulekutoetuse andmiseks eraldi toetuste vormis suhkrupeedi-, suhkruroo- ja sigurikasvatajatele ning teatavate puu- ja köögiviljade tootjatele. Samuti tuleks samadele liikmesriikidele võimaldada eraldi eritoetuste maksmist muude liikmesriikidega sarnastel tingimustel.

(44) Tulenevalt otsetoetuste järkjärgulisest kohaldamisest uutes liikmesriikides nähti ühinemisaktidega ette raamistik, et võimaldada uutel liikmesriikidel maksta täiendavaid riiklikke otsetoetuseid. Tuleks sätestada kõnealuste maksete tegemise tingimused.

(45) Toetusõiguste algsel jaotamisel liikmesriikide poolt tõid teatavad vead kaasa iseäranis kõrged maksed põllumajandustootjatele. Sellisele eeskirjade rikkumisele järgneb tavapäraselt kuni parandusmeetmete võtmiseni finantskorrektsioon. Kuid võttes arvesse esimesest toetusõiguste jaotamisest möödunud aega, tooks vajaliku korrektsiooni kehtestamine liikmesriikide jaoks kaasa ülemäärased õiguslikud ja halduslikud piirangud. Õiguskindluse huvides on seetõttu asjakohane selliste maksete jaotamine reguleerida.

(46) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 70 lõikega 1 otsustasid Hispaania, Prantsusmaa ja Portugal jätta ühtsest otsemaksete kavast välja otsetoetused, mida makstakse Prantsusmaa ülemeredepartemangudes, Assooridel ja Madeiral ning Kanaari saartel ja maksta neid kõnealuse määruse IV jaotises kehtestatud tingimuste kohaselt. Mõned kõnealuses jaotises sätestatud toetused on ühtsesse otsemaksete kavva täielikult integreeritud. Lihtsustamise huvides ja äärepoolseimate piirkondade eritingimuste arvestamiseks näib asjakohane hallata selliseid toetuseid määrusega (EÜ) nr 247/2006 kehtestatud abiprogrammide raames. Sel eesmärgil tuleks asjakohased vahendid kanda otsetoetuste riiklike ülemmäärade alt üle kõnealuse määruse artikli 23 lõikega 2 ettenähtud rahastamissumma alla. Määrust (EÜ) nr 247/2006 tuleks vastavalt muuta.

(47) Põhjendamatu konkurentsimoonutuse vältimiseks on asjakohane sätestada, et kui ei ole sätestatud teisiti, tuleks riigiabieeskirjade kohaldamisalast jätta välja käesoleva määruse sätted, mis võivad tuua kaasa liikmesriigi tegevuse, mis võib endast kujutada riigiabi, arvestades et asjaomased sätted hõlmavad asjakohaseid tingimusi toetuse andmiseks või näevad ette selliste tingimuste vastuvõtmise komisjoni poolt.

(48) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused[16].

(49) Määrus (EÜ) nr 1782/2003 tuleks kehtetuks tunnistada.

---

[16] EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on viimati muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

(50) Liikmesriikidele tuleks anda piisavalt aega sätete rakendamiseks, mis võimaldavad otsetoetuste täiendavat tootmisest lahtisidumist ja 2003. aasta reformi raames vastuvõetud otsuste läbivaatamist. Sellel põhjusel tuleks asjakohaseid sätteid kohaldada alles 2010. aastast. Määrust (EÜ) nr 1782/2003 tuleks seega 2009. aastal kohaldada selliste toetuskavade suhtes, mis integreeritakse ühtesse otsemaksete kavva alles 2010. aastast,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS
REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1
Reguleerimisala

Käesoleva määrusega kehtestatakse:

a) otsetoetuste ühiseeskirjad;

b) sissetulekutoetuse kava põllumajandustootjatele (edaspidi „ühtne otsemaksete kava”);

c) üleminekuperioodi lihtsustatud sissetulekutoetuse kava uute liikmesriikide põllumajandustootjatele (edaspidi „ühtse pindalatoetuse kava”);

d) riisi, tärklisekartuleid, puuvilla, suhkrut, puu- ja köögivilja, lamba- ja kitseliha ning veise- ja vasikaliha tootvate põllumajandustootjate toetuskavad;

e) raamistik uute liikmesriikide otsetoetuste täiendamiseks.

Artikkel 2
Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „põllumajandustootja” – füüsiline või juriidiline isik või selliste isikute rühm, olenemata sellest, missugune õiguslik seisund sellele rühmale ja rühma liikmetele on riikliku õigusega antud, kelle põllumajandusettevõte asub ühenduse territooriumil, nagu on osutatud asutamiselepingu artiklis 299, ning kes tegeleb põllumajandusliku tegevusega;

b) „põllumajandusettevõte” – kõik põllumajandustootja poolt juhitavad sama liikmesriigi territooriumil asuvad põllumajanduslikud tootmisüksused;

c) „põllumajanduslik tegevus” – põllumajandustoodete tootmine ja kasvatamine, sealhulgas saagikoristus, lüpsikarja pidamine, põllumajandusloomade aretamine ja pidamine ning maa hoidmine heades põllumajandus- ja keskkonnatingimustes, nagu on kehtestatud käesoleva määruse artikliga 6,

d) „otsetoetus” – käesoleva määruse I lisas loetletud toetuskavade alusel otse põllumajandustootjatele antav toetus;

e) „toetused asjaomasel kalendriaastal” või „toetused võrdlusperioodil” – asjaomase aasta / asjaomaste aastate osas antud või antavad toetused, sealhulgas kõik toetused muudeks ajavahemikeks, mis algavad kõnealusel aastal / kõnealustel aastatel;

f) „põllumajandustooted” – asutamislepingu I lisas loetletud tooted, sealhulgas puuvill, kuid välja arvatud kalatooted;

g) „uued liikmesriigid” – Bulgaaria, Tšehhi Vabariik, Eesti, Küpros, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia;

h) „põllumajandusmaa” – viljelusmaa, alalise karjamaa ja alaliste kultuuride all olev maa-ala.

Artikkel 3 (endine artikkel 32)
Otsetoetuste rahastamine

Käesoleva määruse I lisas loetletud toetuskavasid rahastatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 3 lõike 1 punktiga c.

II JAOTIS
OTSETOETUSTE ÜLDSÄTTED

1. PEATÜKK
NÕUETELE VASTAVUS

Artikkel 4
Põhinõuded

1. Otsetoetuseid saav põllumajandustootja täidab II lisas loetletud kohustuslikke majandamisnõudeid ning artikli 6 kohaselt kehtestatud häid põllumajandus- ja keskkonnatingimusi.

2. Pädev riigiasutus esitab põllumajandustootjale loetelu kohustuslike majandamisnõuete ning heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste kohta, mida tuleb järgida.

Artikkel 5
Kohustuslikud majandamisnõuded

1. II lisas loetletud kohustuslikud majandamisnõuded kehtestatakse ühenduse õigusaktidega järgmistes valdkondades:

   a) rahvatervis, loomade tervishoid, taimetervis,

   b) keskkond,

   c) loomade heaolu.

2. II lisas osutatud õigusakte kohaldatakse käesoleva määruse raames koos neisse tehtavate täiendustega ning direktiivide osas liikmesriikide poolt rakendatutena.

Artikkel 6
Head põllumajandus- ja keskkonnatingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et kogu põllumajandusmaa ning eelkõige maa, mida enam ei kasutata tootmise eesmärgil, oleks heades põllumajandus- ja keskkonnatingimustes. Liikmesriigid määratlevad riiklikul või piirkondlikul tasandil heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste miinimumnõuded III lisas sätestatud raamistiku alusel, võttes arvesse asjaomaste alade eriomadusi, sh mulla- ja ilmastikutingimusi, olemasolevat põllumajandustootmist, maakasutust, külvikorda, tootmisviise ja põllumajandusstruktuure.

2. Liikmesriigid, välja arvatud uued liikmesriigid, tagavad, et maa, mis oli 2003. aasta pindalatoetuste taotluste esitamiseks ettenähtud kuupäeval püsikarjamaa, ka säilitatakse sellisena. Uued liikmesriigid tagavad, et maa, mis oli 1. mail 2004 püsikarjamaa, ka säilitatakse sellisena. Bulgaaria ja Rumeenia tagavad aga, et maa, mis oli 1. jaanuaril 2007 püsikarjamaa, ka säilitatakse sellisena.

Liikmesriik võib nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel esimesest lõigust siiski kõrvale kalduda, tingimusel et ta võtab kasutusele meetmed oma püsikarjamaa kogupindala märkimisväärse vähenemise vältimiseks.

Esimest lõiku ei kohaldata metsastamiseks ettenähtud püsikarjamaa suhtes, tingimusel et selline metsastamine vastab keskkonnakaitsenõuetele; siia ei loeta jõulupuuistandusi ega lühikese raieringiga kiirekasvulisi puuliike.

2. PEATÜKK
TOETUSTE ÜMBERSUUNAMINE JA FINANTSDISTSIPLIIN

Artikkel 7
Toetuste ümbersuunamine

1. Kõiki asjaomasel kalendriaastal põllumajandustootjale makstavaid otsetoetuste summasid, mis ületavad 5 000 eurot, vähendatakse kuni 2012. aastani igal aastal järgmise protsendimäära võrra:

   a) 2009: 7 %,

   b) 2010: 9 %,

   c) 2011: 11 %,

   d) 2012: 13 %.

2. Lõikes 1 osutatud vähendusi suurendatakse järgmiselt:

   a) 100 000 ja 199 999 euro vahele jäävaid summasid kolme protsendipunkti võrra,

   b) 200 000 ja 299 999 euro vahele jäävaid summasid kuue protsendipunkti võrra,

   c) 300 000 eurost algavaid summasid üheksa protsendipunkti võrra.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata otsetoetuste suhtes, mida antakse põllumajandustootjatele Prantsusmaa ülemeredepartemangudes, Assooridel ja Madeiral, Kanaari saartel ja Egeuse mere saartel.

Artikkel 8
Netoülemmäärad

1. Ilma et see piiraks artikli 11 kohaldamist, ei tohi otsetoetuste netosummad, mida võib liikmesriigis iga kalendriaasta kohta pärast käesoleva määruse artiklite 7 ja 10 ning määruse (EÜ) nr 378/2007 artikli 1 kohaldamist anda, ületada käesoleva määruse IV lisas sätestatud ülemmäärasid. Vajadusel võivad liikmesriigid otsetoetuste suhtes kohaldada lineaarset vähendamist, et pidada kinni IV lisas sätestatud ülemmääradest.

2. Komisjon vaatab IV lisas sätestatud ülemmäärad läbi artikli 128 lõikes 2 sätestatud korras, et võtta arvesse järgmist:

   a) muudatusi otsetoetuste raames antavates maksimumsummades,

b) muudatusi määruses (EÜ) nr 378/2007 osutatud vabatahtlikus ümbersuunamises,

c) põllumajandusettevõtete struktuurimuudatusi.

Artikkel 9

Toetuste ümbersuunamisest tulenevad summad

1. Vanades liikmesriikides artiklis 7 ettenähtud vähendamiste kohaldamisest tulenevaid summasid võib vastavalt järgmistes lõigetes sätestatud tingimustele kasutada ühenduse täiendava toetusena Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) rahastatavatele maaelu arengukavade raames võetavatele meetmetele, mis on täpsustatud määruses (EÜ) nr 1698/2005.

2. Viie protsendipunktilisele vähendamisele vastavad summad jaotatakse asjaomastele liikmesriikidele artikli 128 lõikes 2 osutatud korras järgmiste kriteeriumide alusel:

   a) põllumajandusmaa,

   b) põllumajanduslik tööhõive,

   c) sisemajanduse kogutoodang (SKT) elaniku kohta ostujõu pariteedi järgi.

   Iga asjaomane liikmesriik saab siiski vähemalt 80 % kogusummadest, mis toetuste ümbersuunamise tulemusel on kõnealuses liikmesriigis tekkinud.

3. Kui mõnes liikmesriigis on rukki osakaal kogu teraviljatoodangust suurem kui 5 % aastate 2000–2002 keskmisest ja kui selles liikmesriigis toodetud rukis moodustab samas ajavahemikus üle 50 % kogu ühenduse rukkitoodangust, jaotatakse erandina lõike 2 teisest lõigust kuni 2013. aastani vähemalt 90 % summadest, mis tulenesid asjaomases liikmesriigis toetuste ümbersuunamisest, ümber kõnealusele liikmesriigile.

   Sellisel juhul kasutatakse vähemalt 10 % asjaomasele liikmesriigile jaotatud summast käesoleva artikli lõikes 2 osutatud meetmete kohaldamiseks rukki tootmispiirkondades, ilma et see piiraks artikliga 58 ettenähtud võimaluse kasutamist.

   Käesoleva lõike kohaldamisel tähendab „teravili” V lisa punktis I loetletud tooteid.

4. Artikli 7 lõike 1 kohaldamisest tulenevad ülejäänud summad ja artikli 7 lõike 2 kohaldamisest tulenevad summad jaotatakse artikli 128 lõikes 2 osutatud korras liikmesriikidele, kus vastavad summad on tekkinud. Neid kasutatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 69 lõikele 5*a*.

Artikkel 10

Erieeskirjad toetuste ümbersuunamiseks uutes liikmesriikides

1. Artiklit 7 kohaldatakse asjaomasel kalendriaastal uute liikmesriikide põllumajandustootjate suhtes üksnes siis, kui asjaomasele liikmesriigile artikli 110 kohaselt asjaomasel kalendriaastal antavate otsetoetuste tase ei ole väiksem vanade liikmesriikide tasemest, võttes arvesse artikli 7 lõike 1 alusel kohaldatavaid vähendusi.

2. Kui uute liikmesriikide põllumajandustootjate suhtes kohaldatakse artiklit 7, on artikli 7 lõike 1 alusel kohaldatav protsendimäär piiratud kõnealuse liikmesriigi artikli 110 kohase otsetoetuste taseme ja vanade liikmesriikide taseme vahelise erinevusega, võttes arvesse artikli 7 lõike 1 alusel kohaldatavaid vähendusi.

3. Kui uue liikmesriigi põllumajandustootjate suhtes kohaldatakse artiklis 7 osutatud vähendusi, ei anta asjaomasele põllumajandustootjale artiklis 120 osutatud täiendavaid riiklikke otsetoetusi.

4. Artikli 7 lõigete 1 ja 2 kohaldamisest tulenevad summad jaotatakse artikli 128 lõikes 2 osutatud korras uutele liikmesriikidele, kus vastavad summad on tekkinud. Neid kasutatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 69 lõikele 5*a*.

Artikkel 11
Finantsdistsipliin

1. Otsetoetuste kohandamine kehtestatakse, kui enne käesoleva määruse artiklitega 7 ja 10 ning määruse (EÜ) nr 378/2007 artikli 1 lõikega 1 ettenähtud toetuste ümbersuunamise kohaldamist osutavad asjaomase eelarveaasta eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe[17] I lisa rubriigi 2 kohased eespool nimetatud meetmete rahastamise prognoosid, mida on suurendatud käesoleva määruse artiklites 122 ja 123 esitatud summade võrra, eespool nimetatud iga-aastase ülemmäära ületamisele, võttes arvesse kõnealusest ülemmäärast allapoole jäävat 300 miljoni euro suurust ülemmäära.

2. Nõukogu kehtestab komisjoni ettepanekul, mis esitatakse hiljemalt selle kalendriaasta 31. märtsiks, mille suhtes lõikes 1 osutatud kohandusi kohaldatakse, kõnealused kohandused hiljemalt selle kalendriaasta 30. juuniks, mille suhtes kohandusi kohaldatakse.

3. Seoses artiklis 110 sätestatud juurdekasvukava kohaldamisega kõigile otsetoetustele uutes liikmesriikides ei kohaldata lõiget 1 uutele liikmesriikidele kuni selle kalendriaasta alguseni, mil uute liikmesriikide suhtes kohaldatav otsetoetuste tase on vähemalt võrdne vanades liikmesriikides kehtivaga.

3. PEATÜKK
PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE NÕUSTAMISE SÜSTEEM

Artikkel 12
Põllumajandusettevõtete nõustamise süsteem

1. Liikmesriigid rakendavad põllumajandustootjate nõustamiseks põllumajandusmaaga ja põllumajandusettevõtte juhtimisega seotud küsimustes süsteemi (edaspidi „põllumajandusettevõtete nõustamise süsteem”), mida juhib üks või rohkem määratud riigiasutust või eraõiguslikku asutust.

2. Nõuandetegevus hõlmab vähemalt 1. peatükis osutatud kohustuslikke majandamisnõudeid ning häid põllumajandus- ja keskkonnatingimusi.

[17] ELT C 139, 14.16.2006, lk 1.

Artikkel 13
Tingimused

1. Põllumajandustootjate osalemine põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemis on vabatahtlik.

2. Liikmesriigid annavad eelisseisundi põllumajandustootjatele, kes saavad rohkem kui 15 000 eurot otsetoetusi aastas.

Artikkel 14
Heakskiidetud eraõiguslike asutuste ja määratud riigiasutuste kohustused

Ilma et see piiraks selliste riiklike õigusaktide kohaldamist, mis käsitlevad üldsuse juurdepääsu dokumentidele, tagavad liikmesriigid, et artiklis 12 osutatud eraõiguslikud asutused ja määratud riigiasutused ei avalikusta isikustatud teavet ega andmeid, mille nad on saanud oma nõuandetegevuse käigus, muudele isikutele kui asjaomase põllumajandusettevõtte juhtimise eest vastutavale põllumajandustootjale, välja arvatud juhul, kui nõuandetegevuse käigus on avastatud eiramisi või rikkumisi, mille puhul lasub ühenduse või riiklike õigusaktidega sätestatud kohustus teavitada ametivõime, eelkõige kriminaalkuritegude puhul.

Artikkel 15
Läbivaatamine

Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2010 põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemi rakendamise kohta aruande, millele vajadusel lisatakse asjakohased ettepanekud süsteemi kohustuslikuks muutmise kohta.

4. PEATÜKK
ÜHTNE HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEM

Artikkel 16
Reguleerimisala

Iga liikmesriik loob ühtse haldus- ja kontrollsüsteemi (edaspidi „ühtne süsteem”) ja rakendab seda.

Ühtset süsteemi kohaldatakse I lisas loetletud toetuskavade suhtes.

Vajalikus ulatuses kohaldatakse seda ka 1. ja 2. peatükis sätestatud eeskirjade haldamise ja kontrolli suhtes.

Artikkel 17
Ühtse süsteemi osad

1. Ühtne süsteem koosneb järgmistest osadest:

   a) elektrooniline andmebaas;

   b) põllumajanduslike maatükkide identifitseerimissüsteem;

   c) artiklis 20 osutatud toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem;

   d) toetusetaotlused;

   e) ühtne kontrollisüsteem;

   f) ühtne süsteem toetusetaotluse esitanud põllumajandustootja isikuandmete registreerimiseks.

2. Käesoleva määruse artiklite 55 ja 56 kohaldamisel hõlmab ühtne süsteem loomade identifitseerimise ja registreerimise süsteemi, mis on kehtestatud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1760/2000 ning nõukogu määrusega (EÜ) nr 21/2004.

3. Põllumajanduslike maatükkide identifitseerimissüsteem võib vajadusel hõlmata oliiviviljeluse geograafilise informatsiooni süsteemi.

Artikkel 18
Elektrooniline andmebaas

1. Elektroonilises andmebaasis registreeritakse iga põllumajandusettevõtte osas toetusetaotluses esitatud andmed.

   See andmebaas peab eelkõige võimaldama liikmesriigi pädeval asutusel otse ja viivitamata kätte saada andmed iga kalendri- ja/või turustusaasta kohta alates 2000. aastast.

2. Liikmesriigid võivad luua detsentraliseeritud andmebaase, kui need andmebaasid ning andmete registreerimist ja nende kättesaamist käsitlev halduskord on kogu liikmesriigi territooriumil ühesugune ja kui need ühilduvad omavahel nii, et on võimalik nende ristkontrollimine.

Artikkel 19
Põllumajanduslike maatükkide identifitseerimissüsteem

Põllumajanduslike maatükkide identifitseerimissüsteem kehtestatakse kaartide, maakatastridokumentide või muude kartograafiliste alusmaterjalide põhjal. Kasutatakse arvutipõhise geograafilise informatsiooni süsteemi meetodeid, sealhulgas eelistatavalt õhust või satelliidilt tehtud ortofotosid, mille ühtne standard tagab täpsuse, mis on vähemalt samaväärne mõõtkavas 1: 10 000 oleva kaardiga.

Artikkel 20
Toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem

1. Luuakse toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mille abil on toetusõigusi võimalik kontrollida ning teha ristkontrolli toetusetaotlustega ja põllumajanduslike maatükkide identifitseerimissüsteemiga.

2. See süsteem võimaldab liikmesriigi pädeval asutusel otse ja viivitamata kätte saada vähemalt kolme järjestikuse kalendri- ja/või turustusaasta andmed.

Artikkel 21
Toetusetaotlused

1. Põllumajandustootja esitab igal aastal otsetoetuste taotluse, märkides taotluses vajadusel:

   a) kõik ettevõtte põllumajanduslikud maatükid ning juhul, kui liikmesriik kohaldab artikli 17 lõiget 3, oliivipuude arvu ja nende paiknemise maatükil;

   b) aktiveerimisega seoses deklareeritud toetusõiguste arvu ja summa;

   c) mis tahes muu käesoleva määrusega või asjaomaste liikmesriikide poolt ettenähtud teabe.

2. Liikmesriik võib otsustada, et toetusetaotluses tuleb märkida üksnes muutused, mis on toimunud võrreldes eelmisel aastal esitatud toetusetaotlusega. Liikmesriigid jaotavad eelmisel aastal kindlaksmääratud pindaladel põhinevad valmistrükitud vormid ning graafilise materjali, märkides kõnealuste alade asukoha, ja kui see on asjakohane, oliivipuude paiknemise.

3. Liikmesriik võib otsustada, et üks toetusetaotlus hõlmab mitut või kõiki I lisas loetletud toetuskavasid või muid toetuskavasid.

Artikkel 22

Toetuskõlblikkuse kontroll

1. Liikmesriigid viivad läbi toetusetaotluste halduskontrolle, et kontrollida toetuste saamise õigust.

2. Halduskontrolle täiendatakse kohapeal tehtavate kontrollide süsteemiga, et kontrollida toetuste saamise õigust. Selleks koostavad liikmesriigid põllumajandusettevõtete kontrollikava.

   Liikmesriigid võivad põllumajanduslike maatükkide kohapealsete kontrollide teostamiseks kasutada kaugseiret ja ülemaailmset satelliitnavigatsioonisüsteemi (GNSS).

3. Iga liikmesriik määrab käesolevas peatükis ettenähtud kontrollimiste koordineerimise eest vastutava asutuse.

   Kui liikmesriik näeb ette mõne käesoleva peatüki alusel tehtava töö osa delegeerimise spetsialiseeritud asutustele või äriühingutele, jääb kontroll ja vastutus kõnealuse töö üle määratud asutusele.

Artikkel 23

Vähendamine ja väljaarvamine toetuskõlblikkuse eeskirjade rikkumise korral

1. Kui leitakse, et põllumajandustootja ei vasta käesoleva määrusega ettenähtud toetuse maksmise tingimustele, vähendatakse antud või antavat toetust või selle osa, mille puhul on vajalikud tingimused täidetud, artikli 128 lõikes 2 osutatud korras, või jäetakse põllumajandustootja toetusest või selle osast ilma, ilma et see piiraks käesoleva määruse artikliga 25 ettenähtud vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamist.

2. Vähendusprotsent jagatakse vastavalt tuvastatud rikkumise tõsidusele, ulatusele, püsivusele ja korduvusele ning ülemmääraks võib olla täielik väljaarvamine ühest või mitmest toetuskavast üheks või mitmeks kalendriaastaks.

Artikkel 24

Nõuetele vastavuse kontrollimine

1. Liikmesriigid kontrollivad kohapeal, kas põllumajandustootja täidab 1. peatükis osutatud kohutusi.

2. Liikmesriigid võivad kasutada olemasolevaid haldus- ja kontrollisüsteeme, et tagada 1. peatükis osutatud kohustuslike majandamisnõuete ning heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste täitmine.

Kõnealused süsteemid ning eelkõige määruste (EÜ) nr 1760/2000 ja (EÜ) nr 21/2004 kohaselt loodud loomade identifitseerimise ja registreerimise süsteem peavad vastavalt käesoleva määruse artikli 28 lõikele 1 olema kooskõlas ühtse süsteemiga.

Artikkel 25

Toetuste vähendamine ja selle saajate hulgast väljaarvamine nõuetele vastavuse eeskirjade rikkumise korral

1. Kui kohustuslikke majandamisnõudeid või häid põllumajandus- ja keskkonnatingimusi on teatava kalendriaasta (edaspidi „asjaomane kalendriaasta") kestel rikutud ning see rikkumine on asjaomasel kalendriaastal toetusetaotluse esitanud põllumajandustootja tegemise või tegematajätmise otsene tagajärg, vähendatakse kõnealusele põllumajandustootjale pärast artiklite 7, 10 ja 11 kohaldamist makstavate otsetoetuste kogusummat või põllumajandustootja jäetakse toetuse saajate hulgast välja vastavalt artiklis 26 sätestatud üksikasjalikele eeskirjadele.

   Esimest lõiku kohaldatakse ka juhul, kui kõnealune rikkumine on selle isiku tegemise või tegematajätmise otsene tagajärg, kellele põllumajandusmaa üle anti või kes selle üle andis.

   Käesolevas lõikes tähendab „üleandmine" mis tahes liiki tehingut, mille tulemusel põllumajandusmaa lakkab olemast üleandja käsutuses.

2. Lõikes 1 osutatud vähendamisi või väljaarvamisi kohaldatakse üksnes siis, kui rikkumine on seotud:

   a) põllumajandusliku tegevusega või

   b) põllumajandusettevõtte põllumajandusmaaga.

3. Olenemata lõikest 1 ja vastavalt artikli 26 lõikes 1 osutatud üksikasjalikes eeskirjades sätestatud tingimustele võivad liikmesriigid otsustada mitte kohaldada vähendamist või väljaarvaamist, mille suurus on kuni 100 eurot ühe põllumajandustootja ja kalendriaasta kohta ning mis hõlmab määruse (EÜ) 1698/2005 artikli 51 lõike 1 alusel toetuste suhtes kohaldatavaid vähendamisi või väljaarvamisi.

   Kui liikmesriik otsustab kasutada esimeses lõigus sätestatud võimalust, võtab pädev asutus järgmisel aastal nõutavaid meetmeid selle tagamiseks, et põllumajandustootja lõpetaks asjaomase tuvastatud rikkumise. Põllumajandustootjat teavitatakse tuvastatud rikkumistest ja parandusmeetmetest.

Artikkel 26

Üksikasjalikud eeskirjad vähendamise ja väljaarvamise kohta nõuetele vastavuse eeskirjade rikkumise korral

1. Artiklis 25 osutatud vähendamiste ja väljaarvamiste üksikasjalikud eeskirjad sätestatakse artikli 128 lõikes 2 osutatud korras. Sellega seoses võetakse arvesse tuvastatud rikkumiste tõsidust, ulatust, püsivust ja korduvust ning käesoleva artikli lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud kriteeriume.

2. Hooletuse korral ei ole vähendamine suurem kui 5 % ja korduva rikkumise korral suurem kui 15 %.

Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võivad liikmesriigid otsustada, et vähendamist ei kohaldata, kui rikkumist võib selle tõsidust, ulatust ja püsivust arvestades käsitada väiksema rikkumisena. Rikkumisi, mis kujutavad otsest ohtu inimeste või loomade tervisele, ei käsitata väiksemate rikkumistena.

Kui põllumajandustootja ei ole võtnud koheseid parandusmeetmeid, kõrvaldades sellega avastatud rikkumise, võtab pädev asutus nõutavaid meetmeid, mis võivad vajaduse korral piirduda ametliku kontrolliga, selle tagamiseks, et põllumajandustootja lõpetaks asjaomase tuvastatud rikkumise. Põllumajandustootjat teavitatakse tuvastatud väiksematest rikkumistest ja parandusmeetmetest.

3. Tahtliku rikkumise korral ei tohi vähendusprotsent olla põhimõtteliselt alla 20 ning ülemmääraks võib olla täielik väljaarvamine ühest või mitmest toetuskavast ning seda võib kohaldada ühe või mitme kalendriaasta jooksul.

4. Mingil juhul ei ole vähendamiste või väljaarvamiste kogusumma ühel kalendriaastal suurem kui artikli 25 lõikes 1 osutatud kogusumma.

Artikkel 27
Nõuetele vastavuse kohaldamisest tulenevad summad

1. peatüki rikkumise korral vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamisest tulenevad summad kantakse EAGFi arvele. Liikmesriigid võivad jätta 25 % nendest summadest endale.

Artikkel 28
Kooskõla ühtse süsteemiga

1. VI lisas loetletud toetuskavade kohaldamiseks tagavad liikmesriigid, et nende kavade suhtes kohaldatav haldus- ja kontrollikord sobib ühtse süsteemiga kokku järgmistes aspektides:

   a) elektrooniline andmebaas;

   b) põllumajanduslike maatükkide identifitseerimissüsteem;

   c) halduskontrollid.

   Selleks luuakse need süsteemid nii, et nende koostoimimine või nende vahel andmete vahetamine toimuks ilma probleemide ja vastuoludeta.

2. Liikmesriigid võivad muude kui VI lisas loetletud ühenduse või riiklike toetuskavade kohaldamiseks lülitada oma haldus- ja kontrollikorda ühtse süsteemi osasid.

Artikkel 29
Teavitamine ja kontrollid

1. Komisjoni teavitatakse korrapäraselt ühtse süsteemi kohaldamisest.

   Komisjon korraldab liikmesriikidega selleteemalisi arvamustevahetusi.

2. Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikliga 37 võivad komisjoni määratud volitatud esindajad pärast asjaomaste pädevate asutuste õigel ajal teavitamist:

   a) uurida või kontrollida ühtse süsteemi kehtestamiseks ja rakendamiseks võetud meetmeid,

   b) kontrollida artikli 22 lõikes 3 osutatud spetsialiseeritud asutusi ja äriühinguid.

3. Ilma et see piiraks liikmesriikide vastutust ühtse süsteemi rakendamise ja kohaldamise eest, võib komisjon kasutada ühtse süsteemi sisseseadmise, seire ja kasutamise hõlbustamiseks spetsialiseeritud asutuste või isikute abi, eriti liikmesriikide pädevate asutuste tehniliseks nõustamiseks, kui nad seda taotlevad.

5. PEATÜKK
MUUD ÜLDSÄTTED

Artikkel 30

Otsetoetuste saamise miinimumnõuded

1. Liikmesriigid ei anna põllumajandustootjatele otsetoetusi juhul:

   a) kui asjaomasel kalendriaastal taotletav või makstav otsetoetuste kogusumma ei ületa 250 eurot või

   b) kui põllumajandusettevõtte toetuskõlblik pindala, mille osas otsetoetusi taotletakse või makstakse, on alla ühe hektari. Küpros võib aga minimaalseks toetuskõlblikuks pindalaks kehtestada 0,3 hektarit ja Malta 0,1 hektarit.

   Artikli 45 lõikes 1 osutatud eriõigustega põllumajandustootjate suhtes kohaldatakse siiski punktis a osutatud tingimust.

2. Liikmesriigid võivad objektiivsel ja mittediskrimineerival viisil otsustada mitte anda otsetoetusi sellistele äriühingutele asutamislepingu artikli 48 teise lõigu tähenduses, kelle peamine eesmärk ei hõlma põllumajanduslikku tegevust.

Artikkel 31

Toetuste maksmine

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, tehakse maksed I lisas loetletud toetuskavade alusel täielikult toetuse saajatele.

2. Makseid tehakse kuni kaks korda aastas 1. detsembrist kuni järgmise kalendriaasta 30. juunini.

3. I lisas loetletud toetuskavade alusel ei tehta makseid enne, kui artikli 22 kohaselt liikmesriikide poolt teostatavad toetuskõlblikkuse kontrollid on lõpule viidud.

4. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 ja artikli 128 lõikes 2 osutatud korras võib komisjon:

   a) sätestada ettemaksete tegemise;

   b) lubada liikmesriikidel, arvestades eelarveseisundit, teha enne 1. detsembrit ettemakseid piirkondades, kus põllumajandustootjad on erandlike asjaolude tõttu tõsistes rahalistes raskustes:

      i) kuni 50 % ulatuses toetuste summast,

      või

      ii) kuni 80 % ulatuses toetuste summast juhul, kui ettemaksed on juba ette nähtud.

Artikkel 32

Meetmetest kõrvalehoidmise klausel

Olenemata üksikute toetuskavade mis tahes erisätetest, ei maksta toetust toetusesaajatele, kelle puhul on kindlaks tehtud, et nad on tekitanud sellise toetuse saamiseks vajalikud tingimused kunstlikult, saamaks kasu kõnealuse toetuskava eesmärkide vastaselt.

Artikkel 33

Läbivaatamine

I lisas loetletud toetuskavasid kohaldatakse, ilma et see piiraks majanduse arengute ja eelarveseisundi põhjal mis tahes ajahetkel tehtavat võimalikku läbivaatamist.

III JAOTIS
ÜHTNE OTSEMAKSETE KAVA

1. PEATÜKK
ÜLDINE RAKENDAMINE

Artikkel 34

Toetusõigused

1. Põllumajandustootjad võivad ühtse otsemaksete kava raames toetust saada juhul, kui:

a) neil on määruse (EÜ) nr 1782/2003 kohaselt omandatud toetusõigused;

b) nad omandavad toetusõigused käesoleva määruse kohaselt:

   i) üleandmise teel,

   ii) riiklikust reservist,

   iii) vastavalt VII lisale,

   iv) vastavalt artikli 68 lõike 4 punktile c ja artikli 65 lõike 2 kolmandale lõigule.

2. Käesoleva jaotise kohaldamisel tähendab toetusõigusi omav põllumajandustootja põllumajandustootjat, kellele on eraldatud või jäädavalt üle antud toetusõigused.

Artikkel 35

Toetusõiguste aktiveerimine toetuskõlbliku hektari kohta

1. Ühtse otsemaksete kava raames antakse põllumajandustootjatele toetust toetuskõlbliku hektari kohta toetusõiguse aktiveerimisel. Aktiveeritud toetusõigused annavad õiguse nendega kindlaksmääratud summa maksmiseks.

2. „Toetuskõlblik hektar” tähendab:

   a) põllumajandusettevõtte põllumajandusmaad, sh maad, kus kasvatatakse lühikese raieringiga madalmetsa (CN-kood ex 0602 90 41), mida kasutatakse põllumajanduslikuks tegevuseks või peamiselt põllumajanduslikuks tegevuseks, juhul kui maad kasutatakse ka mittepõllumajanduslikuks tegevuseks. Käesoleva määruse artikli 128 lõikes 2 osutatud korras kehtestab komisjon üksikasjalikud eeskirjad toetuskõlblikel hektaritel lubatud mittepõllumajandusliku tegevuse kohta;

   b) 2007. aasta toetuskõlblikke alasid, mis:

i) nõukogu direktiivi 79/409/EMÜ[18] ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ[19] rakendamise tõttu ei vasta enam toetuskõlbliku ala määratlusele või

ii) metsastatakse asjaomase kava kestuse jooksul nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 31 või määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 43 kohaselt.

Hektarid peavad kogu kalendriaasta jooksul vastama toetuse saamise tingimustele.

Artikkel 36
Toetuskõlblike hektarite deklareerimine

1. Põllumajandustootja deklareerib maatükid, mis vastavad mis tahes toetusõigusega seotud toetuskõlblikule hektarile. Kõnealused maatükid peavad põllumajandustootja käsutuses olema liikmesriigi kehtestatud kuupäeval, mis ei ole hilisem, kui kõnealuses liikmesriigis kehtestatud kuupäev toetusetaotluse muutmiseks, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral.

   Vääramatuks jõuks või erandlikeks asjaoludeks võib pädev asutus lugeda näiteks järgmised juhud:

   a) põllumajandustootja surm;

   b) põllumajandustootja pikaajaline töövõimetus;

   c) raske loodusõnnetus, mis kahjustab tõsiselt põllumajandusettevõtte põllumajandusmaad;

   d) põllumajandusettevõtte loomakasvatushoonete hävimine õnnetusjuhtumi tagajärjel;

   e) põllumajandustootja kogu karja või karja osa haigestumine loomataudi.

2. Liikmesriigid võivad nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel lubada põllumajandustootjal muuta oma deklaratsiooni tingimusel, et ta peab kinni tema toetuskõlblike hektarite arvust ning asjaomase pindala kohta ühtse otsemakse maksmiseks sätestatud tingimustest.

Artikkel 37
Toetusõiguste muutmine

Kui ei ole sätestatud teisiti, toetusõigusi hektari kohta ei muudeta.

Käesoleva määruse artikli 128 lõikes 2 osutatud korras kehtestab komisjon üksikasjalikud eeskirjad toetusõiguste, eelkõige toetusõiguste osade muutmise kohta.

Artikkel 38
Mitmed taotlused

Toetuskõlblike hektarite arvule vastava pindala kohta, mille puhul on esitatud ühtse otsemakse taotlus, võib esitada taotluse mis tahes teise otsetoetuse või käesoleva määrusega hõlmamata mis tahes teise toetuse saamiseks, kui ei ole sätestatud teisiti.

---

[18] EÜT L 103, 25.4.1979, lk. 1.
[19] EÜT L 327, 22.12.2000, lk. 1.

Artikkel 39

Maakasutus puu- ja köögiviljasektori integreerimise edasilükkamise korral

Kui liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 51 teises lõigus sätestatud võimalust (edaspidi „puu- ja köögiviljasektori ühtsesse otsemaksete kavasse integreerimise edasilükkamine”), ei tohi otsusega seotud piirkondade maatükid olla toetuskõlblikud kuni hiljemalt 31. detsembrini 2010, kui neid kasutatakse:

a) puu- ja köögiviljade tootmiseks,

b) säilituskartulite tootmiseks ja/või

c) puukoolidena.

Esimeses lõigus osutatud integreerimise edasilükkamise korral võivad liikmesriigid otsustada lubada kasvatada järelkultuure toetuskõlblikel hektaritel maksimaalselt kolme kuu jooksul alates iga aasta 15. augustist. Liikmesriikide taotlusel võib seda kuupäeva siiski muuta artikli 128 lõikes 2 osutatud korras piirkondade puhul, kus klimaatilistel põhjustel koristatakse teravilja tavaliselt varem.

Artikkel 40

Maa kasutamine kanepi tootmiseks

1. Kanepi tootmiseks kasutatavad maa-alad on toetuskõlblikud üksnes siis, kui kasutatavate sortide tetrahüdrokannabinooli sisaldus ei ületa 0,2 %. Liikmesriigid kehtestavad süsteemi, et kontrollida kasvatatava kanepi tetrahüdrokannabinooli sisaldust vähemalt 30 % aladest, millel kanepit kasvatatakse. Kui liikmesriik kehtestab selle kultuuri suhtes eelneva heakskiitmise süsteemi, on miinimumprotsent 20.

2. Artikli 128 lõikes 2 osutatud korras kehtestatakse toetuste andmise tingimuseks teatavate sortide sertifitseeritud seemne kasutamine.

Artikkel 41

Ülemmäär

1. Liikmesriigi kõikide toetusõiguste koguväärtus ei tohi ületada VIII lisas osutatud riiklikku ülemmäära.

   Toetusõiguste jaotamisel viinamarjakasvatajatele ja võttes arvesse kõige värskemaid andmeid, mille liikmesriigid on esitanud määruse (EÜ) nr [*veiniturgu käsitlev määrus*] [artikli 4a ja artikli 92 lõike 6] kohaselt, kohandab komisjon käesoleva määruse artikli 128 lõikes 2 osutatud korras käesoleva määruse VIII lisas sätestatud riiklikke ülemmäärasid. Riiklike ülemmäärade kohandamisele eelneva aasta 1. detsembriks esitavad liikmesriigid komisjonile käesoleva määruse VII lisa punktis B osutatud toetusõiguste piirkondliku keskmise väärtuse.

2. Vajadusel võivad liikmesriigid kohaldada toetusõiguste väärtuse suhtes lineaarset vähendamist, et tagada ülemmäärast kinnipidamine.

Artikkel 42

Riiklik reserv

1. Liikmesriigid rakendavad riiklikku reservi, mis sisaldab VIII lisas kehtestatud ülemmäära ja kõikide eraldatud toetusõiguste koguväärtuse vahet.

2. Liikmesriigid võivad riiklikku reservi kasutada eelkõige selleks, et anda objektiivsete kriteeriumide alusel toetusõiguseid põllumajanduslikku tegevust alustavatele põllumajandustootjatele ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine.

3. Liikmesriigid, kes ei kohalda artikli 68 lõike 1 punkti c, võivad kasutada riiklikku reservi selleks, et kehtestada vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine, toetusõigused nende piirkondade põllumajandustootjatele, kus kohaldatakse ühel või teisel kujul toimuva riikliku sekkumisega seotud ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme, et vältida maa kasutamisest loobumist ja/või et heastada põllumajandustootjatele kõnealuste piirkondade teatavat ebasoodsust.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võivad liikmesriigid suurendada põllumajandustootjatele jaotatavate toetusõiguste arvu ja/või ühikuväärtust.

Artikkel 43
Kasutamata toetusõigused

Toetusõigused, mida ei aktiveerita kahe aasta jooksul, lähevad riiklikku reservi, välja arvatud artikli 36 lõikes 1 määratletud vääramatu jõu ja erandlike asjaolude korral.

Artikkel 44
Toetusõiguste üleandmine

1. Toetusõigusi võib üle anda üksnes teisele põllumajandustootjale, kes on asutatud samas liikmesriigis, välja arvatud tegeliku või eeldatava pärandi teel üleandmine.

   Isegi tegeliku või eeldatava pärandi korral võib toetusõigusi kasutada siiski ainult liikmesriigis, kus need õigused on saadud.

   Liikmesriik võib otsustada, et toetusõigusi võib üle anda ja kasutada üksnes samas piirkonnas.

2. Toetusõigusi võib üle anda müügi teel või mis tahes muu lõpliku üleandmisena kas koos maaga või ilma. Seevastu rentimist või samalaadseid tehinguid lubatakse üksnes siis, kui üleantavate toetusõigustega kaasneb samaväärse toetuskõlblike hektarite arvu üleandmine.

3. Kui toetusõigused müüakse kas koos maaga või ilma, võivad liikmesriigid vastavalt ühenduse õiguse põhialustele otsustada, et osa müüdud toetusõigustest kantakse tagasi riiklikku reservi või et toetusõiguste ühikuväärtust vähendatakse riikliku reservi kasuks, vastavalt komisjoni poolt artikli 128 lõikes 2 osutatud korras kehtestatud kriteeriumidele.

Artikkel 45
Eritoetusõiguste tingimused

1. Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 3. peatüki 2. jao ja artikli 71m alusel kehtestatud toetusõiguste (edaspidi „eritoetusõigused”) suhtes käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 sätestatud tingimusi.

2. Erandina artikli 35 lõikest 1 lubab liikmesriik eritoetusõigustega põllumajandustootjal teha erandi nõudest aktiveerida samaväärse toetuskõlblike hektarite arvu toetusõigused, tingimusel et ta säilitab vähemalt 50 % kalendriaastatel 2000, 2001 ja 2002 teostatud põllumajanduslikust tegevusest väljendatuna loomühikutena.

   Esimeses lõigus osutatud tingimust ei kohaldata Malta suhtes.

   Eritoetusõigusi ei muudeta.

3. Eritoetusõiguste üleandmisel ei saa ülevõtja lõikega 2 ettenähtud erandit kasutada, välja arvatud tegeliku või eeldatava pärandi korral.

Artikkel 46

Toetusõiguste ülevaatamine

Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võivad liikmesriigid vastavalt ühenduse õiguse põhialustele hiljemalt 1. augustiks 2009 otsustada alates 2010. aastast liikuda määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 1.–4. peatüki alusel kehtestatud toetusõiguste väärtuse ühtlustamise suunas. Sel eesmärgil võidakse toetusõiguseid muuta järk-järgult vastavalt vähemalt kolmele varem kindlaksmääratud iga-aastasele etapile ning objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele.

Toetusõiguste väärtust ei tohi iga-aastastes etappides vähendada üle 50 % erinevusest toetusõiguse algväärtuse ja viimase iga-aastase etapi rakendamisel kohaldatava väärtuse vahel.

Liikmesriigid võivad otsustada eelnevaid lõike kohaldada asjakohasel geograafilisel tasandil, mis määratletakse selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel nagu nende institutsiooniline või haldusstruktuur ja/või piirkondlik põllumajanduspotentsiaal.

2. PEATÜKK
PIIRKONDLIK JA OSALINE RAKENDAMINE

1. JAGU
PIIRKONDLIK RAKENDAMINE

Artikkel 47

Artiklis 41 osutatud ülemmäära piirkondlik jaotamine

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 1.–4. peatüki kohaselt ühtse otsemaksete kava kehtestatud liikmesriik võib hiljemalt 1. augustiks 2009 teha otsuse kohaldada ühtset otsemaksete kava alates 2010. aastast piirkondlikul tasandil käesolevas jaos sätestatud tingimustel.

2. Liikmesriigid määratlevad piirkonnad selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel nagu nende institutsiooniline või haldusstruktuur ja/või piirkondlik põllumajanduspotentsiaal.

   Liikmesriike, kus on alla kolme miljoni toetuskõlbliku hektari, võib käsitada ühe piirkonnana.

3. Liikmesriigid jaotavad artiklis 41 osutatud ülemmäära piirkondade vahel objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt.

Artikkel 48

Ühtse toetuskava piirkondadeks jaotamine

1. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võivad liikmesriigid otsustada jaotada kuni 50 % artikli 47 alusel kehtestatud piirkondlikust ülemmäärast kõikide põllumajandustootjate vahel, kelle põllumajandusettevõtted asuvad asjaomases piirkonnas, sealhulgas need, kellel ei ole toetusõigusi.

2. Põllumajandustootjad saavad toetusõigused, mille ühikuväärtuse arvutamiseks jagatakse artikli 48 alusel kehtestatud piirkondliku ülemmäära vastav osa piirkondlikul tasandil kehtestatud ja artikli 35 lõike 2 tähenduses toetuskõlblike hektarite arvuga.

   Kõnealuste toetusõiguste väärtust suurendatakse juhul, kui põllumajandustootjal on 15. mail 2010 määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 1.–4. peatükiga reguleeritud toetusõigusi. Selleks suurendatakse põllumajandustootja iga toetusõiguse piirkondlikku ühikuväärtust summa võrra, mis arvutatakse 15. mail 2010 põllumajandustootja omanduses olnud toetusõiguste koguväärtuse alusel. Suurendatav summa arvutatakse piirkondlikust ülemmäärast järelejäänud osa piires pärast käesoleva artikli lõike 1 kohaldamist.

3. Põllumajandustootja toetusõiguste arv on võrdne nende hektarite arvuga, mille ta deklareerib 2010. aastal vastavalt artikli 35 lõikele 2, välja arvatud artikli 36 lõikes 1 osutatud vääramatu jõu korral või erandlikel asjaoludel.

4. Enne lõigetes 1 ja 2 osutatud jaotamist põllumajandustootjate omanduses olnud toetusõigused tühistatakse ja asendatakse lõikes 3 osutatud uute toetusõigustega.

Artikkel 49

Toetusõiguste ülevaatamine

1. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võivad käesoleva määruse artiklit 48 kohaldavad liikmesriigid vastavalt ühenduse õiguse põhialustele hiljemalt 1. augustiks 2009 otsustada alates 2011. aastast liikuda käesoleva jao või määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 5. peatüki 1. jao alusel kehtestatud toetusõiguste väärtuse ühtlustamise suunas. Sel eesmärgil võivad nad toetusõiguseid muuta järk-järgult vastavalt vähemalt kahele varem kindlaksmääratud iga-aastasele etapile ning objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele.

2. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võivad määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 5. peatüki 1. jao kohaselt ühtse otsemaksete kava kehtestanud liikmesriigid vastavalt ühenduse õiguse põhialustele hiljemalt 1. augustiks 2009 teha otsuse liikuda 2010. aastast kõnealuse jao alusel kehtestatud toetusõiguste väärtuse ühtlustamise suunas, muutes kõnealuseid toetusõiguseid järk-järgult vastavalt vähemalt kolmele varem kindlaksmääratud iga-aastasele etapile ning objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele.

   Esimese lõigu kohaldamine ei piira liikmesriikide poolt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 63 lõike 3 kohaldamisel tehtud otsuseid.

3. Toetusõiguste väärtust ei tohi lõigetes 1 ja 2 osutatud iga-aastastes etappides vähendada üle 50 % erinevusest toetusõiguse algväärtuse ja viimase iga-aastase etapi rakendamisel kohaldatava väärtuse vahel.

4. Liikmesriigid võivad otsustada lõikeid 1, 2 ja 3 kohaldada asjakohasel geograafilisel tasandil, mis määratletakse selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel nagu nende institutsiooniline ja/või haldusstruktuur või piirkondlik põllumajanduspotentsiaal.

Artikkel 50
Maakasutus

Kui puu- ja köögiviljasektori ühtsesse otsemaksete kavasse integreerimise edasilükkamist kohaldav liikmesriik kasutas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 60 ettenähtud erandit, võivad põllumajandustootjad vastavalt kõnealusele artiklile kasutada käesoleva määruse artikli 36 kohaselt deklareeritud maatükke puu- ja köögiviljade ning säilituskartuli tootmiseks.

Artikkel 51
Rohumaa

Artikli 48 kohaldamisel võivad liikmesriigid kehtestada vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele piirkondliku ülemmäära või selle osa piires artikli 48 lõikes 1 osutatud põllumajandustootjatele jaotatavate toetusõiguste erinevad ühikuväärtused hektarite jaoks, mis:

a) on 2008. aastaks pindalatoetuse taotluste esitamiseks ettenähtud kuupäeval rohumaa all, ja mis tahes muude toetuskõlblike hektarite jaoks või alternatiivina

b) on 2008. aastaks pindalatoetuse taotluste esitamiseks ettenähtud kuupäeval püsikarjamaa all, ja mis tahes muude toetuskõlblike hektarite jaoks.

Artikkel 52
Käesoleva jao alusel kehtestatud õiguste suhtes kohaldatavad tingimused

1. Käesoleva jao või määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 5. peatüki 1. jao kohaselt kehtestatud toetusõigusi võib üle kanda või kasutada üksnes samas piirkonnas või selliste piirkondade piires, kus toetusõigused hektari kohta on samad.

2. Kui käesolevas jaos ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesoleva jaotise teisi sätteid.

2. JAGU
OSALINE RAKENDAMINE

Artikkel 53
Üldsätted

1. Ühtsest otsemaksete kavast määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklites 67 ja 68 sätestatud tingimustel lamba- ja kitsetoetused ning veisetoetused välja jätnud liikmesriigid võivad 1. augustiks 2009 otsustada jätkata ühtse otsemaksete kava kohaldamist 2010. aastast käesolevas jaos sätestatud tingimustel ja kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 64 lõike 1 alusel tehtud otsusega. Liikmesriigid võivad aga otsustada alandada võrreldes määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 64 lõike 1 alusel kehtestatud määraga riikliku ülemmäära seda osa, mida käesoleva määruse artikli 55 lõike 1 kohaselt tuleb kasutada põllumajandustootjate lisatoetusteks.

Kui liikmesriik jättis määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklit 68b kohaldades mõned puu- ja köögiviljatoetused ühtsest otsemaksete kavast välja, kohaldab ta ühtset otsemaksete kava käesolevas jaos sätestatud tingimustel ja kooskõlas kõnealuse määruse artikli 68b lõigete 1 ja 2 alusel tehtud otsusega.

2. Vastavalt iga liikmesriigi valikule määrab komisjon artikli 128 lõikes 2 osutatud korras kindlaks ülemmäära vastavalt artiklites 54–56 osutatud iga otsetoetuse jaoks.

Iga otsetoetuse jaoks on see ülemmäär võrdne osaga artiklis 41 osutatud riiklikust ülemmäärast, mis on korrutatud vähendusprotsentidega, mida liikmesriigid kohaldavad artiklite 54–56 kohaselt.

Kindlaksmääratud ülemmäärade kogusumma arvatakse maha artiklis 41 osutatud riiklikest ülemmääradest artikli 128 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 54
Lamba- ja kitsetoetused

Liikmesriigid võivad säilitada maksimaalselt 50 % artiklis 41 osutatud riiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab määruse (EÜ) nr 1782/2003 VI lisas osutatud lamba- ja kitsetoetustele, ning maksavad põllumajandustootjatele igal aastal lisatoetust.

Lisatoetust makstakse lambaid ja kitsi kasvatavatele põllumajandustootjatele käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 7. jaos sätestatud tingimustel ning artikli 53 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära raames.

Artikkel 55
Veise- ja vasikaliha toetused

1. Liikmesriigid, kes kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 68 lõike 2 punkti a alapunktiga i säilitasid kogu või osa käesoleva määruse artiklis 41 osutatud riiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab määruse (EÜ) nr 1782/2003 VI lisas osutatud ammlehmatoetusele, maksavad põllumajandustootjatele igal aastal lisatoetust.

Lisatoetust makstakse ammlehmade pidamiseks käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 8. jaos sätestatud tingimustel ning artikli 53 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära piires.

2. Liikmesriigid, kes kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 68 lõikega 1, lõike 2 punkti a alapunktiga ii või lõike 2 punktiga b säilitasid kogu või osa käesoleva määruse artiklis 41 osutatud riiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab vasikate tapatoetusele, muude loomade kui vasikate tapatoetusele või isasveiste eritoetusele, võivad 2010. ja 2011. aastal maksta põllumajandustootjatele lisatoetust. Lisatoetust makstakse IV jaotise 1. peatüki 8. jaos sätestatud tingimustel vasikate ja muude veiste kui vasikate tapmise ning isasveiste pidamise eest. Lisatoetust antakse 50 % määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 68 alusel kohaldatavast tasemest ning käesoleva määruse artikli 53 lõike 2 kohaselt kehtestatud piirides.

Artikkel 56

Puu- ja köögivilja üleminekutoetused

1. Liikmesriigid säilitavad 31. detsembrini 2011 kuni 50 % käesoleva määruse artiklis 41 osutatud riiklike ülemmäärade osast, mis vastab tomatitele kooskõlas otsusega, mille nad tegid määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 68b lõiget 1 kohaldades.

   Sel juhul maksab asjaomane liikmesriik igal aastal põllumajandustootjatele lisatoetust käesoleva määruse artikli 53 lõikes 2 kehtestatud ülemmäära piires.

   Lisatoetust makstakse põllumajandustootjatele, kes toodavad tomateid vastavalt käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 5. jaos sätestatud tingimustele.

2. Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 68b lõike 2 kohaldamisel võetud otsusega säilitavad liikmesriigid:

   a) kuni 31. detsembrini 2010 kuni 100 % käesoleva määruse artiklis 41 osutatud riiklike ülemmäärade osast, mis vastab selliste puu- ja köögiviljakultuuride toetusele, mida ei esine käesoleva lõike kolmandas lõigus esitatud aastaste kultuuride loetelus; ning

   b) 1. jaanuarist 2011 kuni 31. detsembrini 2012 kuni 75 % käesoleva määruse artiklis 41 osutatud riiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab selliste puu- ja köögiviljakultuuride toetusele, mida ei esine käesoleva lõike kolmandas lõigus loetletud aastaste kultuuride loetelus.

   Sel juhul maksab asjaomane liikmesriik igal aastal põllumajandustootjatele lisatoetust artikli 53 lõikes 2 kehtestatud ülemmäära piires.

   Lisatoetust makstakse põllumajandustootjatele, kes toodavad ühte või enamat järgmist asjaomase liikmesriigi poolt IV jaotise 1. peatüki 5. jaos sätestatud tingimustel kindlaks määratud puu- ja köögivilja:

   a) värsked viigimarjad,

   b) värsked tsitrusviljad,

   c) lauaviinamarjad,

   d) pirnid,

   e) virsikud ja nektariinid ning

   f) „Ente” ploomid.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud riiklike ülemmäärade osa on kehtestatud IX lisas.

3. PEATÜKK
RAKENDAMINE ÜHTSE PINDALATOETUSE KAVA KOHALDANUD UUTES LIIKMESRIIKIDES

Artikkel 57

Ühtse otsemaksete kava kehtestamine liikmesriikides, kes on kohaldanud ühtse pindalatoetuse kava

1. Kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesoleva jaotise sätteid uute liikmesriikide suhtes, kes on kohaldanud V jaotise 2. peatükis sätestatud ühtse pindalatoetuse kava.

   Artikleid 42 ja 45 ning 2. peatüki 1. jagu ei kohaldata.

2. Ühtse pindalatoetuse kava kohaldanud uued liikmesriigid võtavad artikli 53 lõikes 1 ja artikli 58 lõikes 1 osutatud otsused vastu selle aasta 1. augustiks, mis eelneb aastale, mille suhtes nad hakkavad esmakordselt kohaldama ühtset otsemaksete kava.

3. Ühtse pindalatoetuse kava kohaldanud uued liikmesriigid võivad sätestada, et lisaks artikli 35 lõikes 2 kehtestatud toetuskõlblikkuse tingimustele on „toetuskõlblik hektar" põllumajandusettevõtte mis tahes põllumajandusmaa, mis oli 30. juunil 2003 heades põllumajanduslikes tingimustes, sõltumata sellest, kas seda kõnealusel kuupäeval tootmiseks kasutati või mitte.

Artikkel 58
Toetuse taotlemine

1. Põllumajandustootjad esitavad ühtse otsemaksete kava taotluse tähtajaks, mille peavad määrama uued liikmesriigid, kuid mitte hiljem kui 15. maiks.

2. Põllumajandustootjatele ei eraldata toetusõigusi, kui nad ei esita ühtse otsemaksete kava taotlust ühtse otsemaksete kava esimese kohaldamisaasta 15. maiks, välja arvatud artikli 36 lõikes 1 määratletud vääramatu jõu ja erandlike asjaolude korral.

Artikkel 59
Riiklik reserv

1. Kõik uued liikmesriigid kohaldavad oma riikliku ülemmäära suhtes lineaarset vähendusprotsenti, et moodustada riiklik reserv.

2. Uued liikmesriigid kasutavad riiklikku reservi selleks, et jaotada vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele ning sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine, toetusõigusi nendele põllumajandustootjatele, kes on eriolukorras, mille komisjon määratleb artikli 128 lõikes 2 sätestatud korras.

3. Ühtse otsemaksete kava kohaldamise esimesel aastal võivad uued liikmesriigid kasutada riiklikku reservi toetusõiguste jaotamiseks vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele ning sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine, spetsiifiliste sektorite põllumajandustootjatele, kes on ühtsele otsemaksete kavale üleminekuga seoses eriolukorras.

4. Uued liikmesriigid võivad riiklikku reservi kasutada toetusõiguste andmiseks põllumajandustootjatele, kes alustasid põllumajandusliku tegevusega pärast 1. jaanuari 2007, kuid ei saanud kõnealusel aastal ühtegi otsetoetust, vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele ning sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine.

5. Uued liikmesriigid võivad riiklikku reservi kasutada selleks, et jaotada vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine, toetusõigusi nende piirkondade põllumajandustootjatele, kus kohaldatakse ühel või teisel kujul toimuva riikliku sekkumisega seotud ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme, et vältida maa kasutamisest loobumist ja/või et heastada põllumajandustootjatele kõnealuste piirkondade teatavat ebasoodsust.

6. Lõigete 2–5 kohaldamisel võivad uued liikmesriigid suurendada asjaomase põllumajandustootja toetusõiguste ühikuväärtust 5 000 euro piires ja/või eraldada asjaomasele põllumajandustootjale uued toetusõigused.

7. Uued liikmesriigid kasutavad toetusõiguste lineaarset vähendamist juhul, kui nende riiklik reserv ei ole piisav.

Artikkel 60
Artiklis 41 osutatud riiklik ülemmäär

1. Uued liikmesriigid võivad ühtset otsemaksete kava kohaldada piirkondlikul tasandil.

2. Uued liikmesriigid määravad piirkonnad kindlaks objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt.

3. Vajadusel jagavad kõik uued liikmesriigid oma artiklis 41 osutatud riikliku ülemmäära pärast artiklis 59 sätestatud vähenduste kohaldamist piirkondade vahel vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele.

Artikkel 61
Toetusõiguste jaotamine

1. Kõik põllumajandustootjad saavad toetusõigused, mille ühikuväärtuse arvestamiseks jagatakse artiklis 41 osutatud ülemmäär kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2 riiklikul tasemel kehtestatud toetusõiguste arvuga.

2. Põllumajandustootja toetusõiguste arv võrdub hektarite arvuga, mille ta deklareerib vastavalt artikli 36 lõikele 1 ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal, välja arvatud artikli 36 lõikes 1 osutatud vääramatu jõu korral või erandlikel asjaoludel.

3**.** Erandina lõikest 2 võivad uued liikmesriigid otsustada, et põllumajandustootja toetusõiguste arv võrdub kõikide nende hektarite arvu kolmeaastase keskmisega, mis aastatel 2005, 2006 ja 2007 andsid õiguse saada ühtset pindalatoetust, välja arvatud artikli 36 lõikes 1 osutatud vääramatu jõu korral või erandlikel asjaoludel.

Artikkel 62
Rohumaa

Uued liikmesriigid võivad samuti vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele kehtestada piirkondliku ülemmäära või selle osa piires artikli 61 lõikes 1 osutatud põllumajandustootjatele jaotatavate toetusõiguste erinevad ühikuväärtused hektarite jaoks, mis:

a) on 30. juuni 2008. aasta seisuga rohumaa all, ja mis tahes muude toetuskõlblike hektarite jaoks või alternatiivina

b) on 30. juuni 2008. aasta seisuga püsikarjamaa all, ja mis tahes muude toetuskõlblike hektarite jaoks.

Artikkel 63

Toetusõiguste tingimused

1. Käesoleva peatüki kohaselt kehtestatud toetusõigusi võib üle anda üksnes samas piirkonnas või selliste piirkondade piires, kus toetusõigused hektari kohta on samad.

2. Uued liikmesriigid võivad hiljemalt ühtse otsemaksete kava kohaldamise esimesele aastale eelneva aasta 1. augustiks ja kooskõlas ühenduse õiguse üldpõhimõttega tegutsedes otsustada, et käesoleva peatüki kohaselt kehtestatud toetusõiguseid muudetakse järk-järgult toetusõiguste väärtuse ühtlustamiseks vastavalt varem kindlaksmääratud etappidele ning objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele.

3. Põllumajandustootja võib oma toetusõigused üle anda ilma maata üksnes siis, kui ta on artiklis 35 määratletud tähenduses aktiveerinud vähemalt 80 % oma toetusõigustest vähemalt ühe kalendriaasta jooksul või kui ta on loovutanud vabatahtlikult riiklikku reservi kõik toetusõigused, mida ta ei ole ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal kasutanud, välja arvatud artikli 36 lõikes 1 osutatud vääramatu jõu korral ja erandlikel asjaoludel.

4. PEATÜKK
TOOTMISEGA SEOTUD TOETUSTE INTEGREERIMINE ÜHTSESSE OTSEMAKSETE KAVASSE

Artikkel 64

Tootmisega seotud toetuste integreerimine ühtsesse otsemaksete kavasse

Liikmesriigid integreerivad alates 2010. aastast X lisa punktides I, II ja III osutatud tootmisega seotud toetuskavade raames antavad toetused ühtsesse otsemaksete kavasse käesolevas peatükis sätestatud eeskirjade kohaselt.

Artikkel 65

Ühtsest otsemaksete kavast välja jäetud tootmisega seotud toetuste integreerimine

1. Liikmesriigid jaotavad XI lisas osutatud summad, mis olid eraldatud X lisa punktis I osutatud toetuskavadega seotud tootmisega seotud toetusele, asjaomaste sektorite põllumajandustootjatele vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele ning võttes arvesse eelkõige toetust, mille kõnealused põllumajandustootjad on saanud otseselt või kaudselt asjaomaste toetuskavade raames ühel või enamal aastal ajavahemikul 2005–2008.

2. Liikmesriigid suurendavad asjaomaste põllumajandustootjate toetusõiguste väärtust lõike 1 kohaldamisest tulenevate summade alusel.

   Põllumajandustootja toetusõiguse väärtuse suurenemine arvutatakse, jagades eelnevas lõigus osutatud summa asjaomase põllumajandustootja toetusõiguste arvuga.

   Kuid kui asjaomasel põllumajandustootjal puuduvad toetusõigused, eraldatakse talle toetusõigused, mille:

   a) arv võrdub hektarite arvuga, mille ta deklareerib artikli 36 lõike 1 kohaselt seoses aastaga, mil tootmisega seotud toetuskavad integreeritakse ühtsesse otsemaksete kavasse;

b) väärtus kehtestatakse, jagades esimeses lõigus osutatud summa punkti a kohaselt kehtestatud arvuga.

Artikkel 66

Ühtsest otsemaksete kavast osaliselt välja jäetud tootmisega seotud toetuste integreerimine

Liikmesriigid jaotavad summad, mis olid eraldatud X lisa punktis II osutatud toetuskavadega seotud tootmisega seotud toetusele, asjaomaste sektorite põllumajandustootjatele vastavalt toetusele, mis kõnealustele põllumajandustootjatele anti asjaomaste toetuskavade raames ajavahemikul 2000–2002. Liikmesriigid valivad aga objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel hiljutisema võrdlusperioodi.

Liikmesriigid suurendavad asjaomaste põllumajandustootjate toetusõiguste väärtust või eraldavad toetusõigused artikli 65 lõike 2 kohaselt.

Artikkel 67

Ühtsest otsemaksete kavast osaliselt välja jäetud tootmisega seotud toetuste vabatahtlik integreerimine

Kui liikmesriik ei tee artikli 53 lõike 1 esimeses lõigus osutatud otsust, lisatakse summad, mis olid eraldatud X lisa punktis III osutatud toetuskavadega seotud tootmisega seotud toetusele, kooskõlas artikliga 66 ühtsesse otsemaksete kavasse.

5. PEATÜKK
ERITOETUS

Artikkel 68

Üldeeskirjad

1. Liikmesriigid võivad hiljemalt 1. augustiks 2009 otsustada alates 2010. aastast kasutada kuni 10 % oma artiklis 41 osutatud riiklikest ülemääradest põllumajandustootjate toetamiseks:

   a) seoses:

      i) teatavate põllumajanduslike tootmisviisidega, mis on keskkonna kaitsmiseks või parandamiseks olulised;

      ii) põllumajandustoodete kvaliteedi parandamisega või

      iii) põllumajandustoodete turustamise parandamisega;

   b) et aidata toime tulla ebasoodsate asjaoludega, mis mõjutavad piima-, veiseliha-, lamba- ja kitseliha- ning riisisektori põllumajandustootjaid majanduslikult haavatavates või keskkonnatundlikes piirkondades;

   c) piirkondades, kus kohaldatakse ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme, et vältida maa kasutamisest loobumist ja/või et aidata põllumajandustootjatel toime tulla kõnealuste piirkondade ebasoodsate asjaoludega;

   d) saagi kindlustusmaksete toetamise vormis kooskõlas artiklis 69 sätestatud tingimustega;

   e) investeerimisfondidega taime- ja loomahaiguste korral kooskõlas artiklis 70 sätestatud tingimustega.

2. Lõike 1 punktis a osutatud meetmeid võib toetada üksnes:

a) siis, kui:

i) see täidab selle alapunktis i osutatud teatavate põllumajanduslike tootmisviiside osas määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 39 lõike 3 esimeses lõigus sätestatud põllumajandusliku keskkonnatoetusega seotud nõudeid,

ii) see on selle alapunktis ii osutatud põllumajandustoodete kvaliteedi parandamise toetuse osas kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 509/2006, nõukogu määrusega (EÜ) nr 510/2006, nõukogu määrusega (EÜ) nr 834/2007[20] ja määruse (EÜ) nr 1234/2007 II osa II jaotise I peatükiga ning

iii) see täidab selle alapunktis iii osutatud põllumajandustoodete turustamise parandamise toetuse osas nõukogu määruse (EÜ) nr 3/2008 artiklites 2–5 sätestatud tingimusi; ning

b) tegelikult kantud lisakulude ja saamatajäänud tulu katmiseks, et täita asjaomast eesmärki.

3. Lõike 1 punktis b osutatud meetmeid võib toetada üksnes:

a) ühtse otsemaksete kava täieliku rakendamise korral asjaomases sektoris kooskõlas artiklitega 54, 55 ja 71;

b) määral, mis on vajalik praeguse tootmistaseme säilitamise innustamiseks.

4. Lõike 1 punktides a, b ja e osutatud meetmete raames antav toetus piirdub 2,5 %-ga artiklis 41 osutatud riiklikest ülemmääradest. Liikmesriigid võivad meetmete osas kehtestada allpiirangud.

5. Toetust meetmetele, millele on osutatud:

a) lõike 1 punktides a ja d, makstakse iga-aastase lisatoetusena;

b) lõike 1 punktis b, makstakse iga-aastase lisatoetusena, näiteks loomühikute alusel makstavad toetused või rohumaa toetused;

c) lõike 1 punktis c, antakse, suurendades põllumajandustootjate toetusõiguste ühikuväärtust ja/või arvu;

d) lõike 1 punktis e, makstakse artiklis 70 täpsustatud hüvitistena.

6. Lõike 5 punktis c osutatud suurendatud ühikuväärtusega toetusõiguste ja täiendavate toetusõiguste üleandmine on lubatud üksnes siis, kui üleantavate toetusõigustega kaasneb samaväärse hektarite arvu üleandmine.

7. Lõikes 1 osutatud meetmetele antav toetus peab olema kooskõlas ühenduse teiste meetmete ja poliitikatega.

8. Liikmesriigid hangivad vajalikud vahendid, et katta toetused, millele on osutatud:

a) lõike 1 punktides a, b, c ja d, kohaldades põllumajandustootjatele jaotatud ja/või riiklikust reservist pärinevate toetusõiguste suhtes lineaarset vähendamist,

[20] ELT L 189, 20.7.2007, lk 1.

b) lõike 1 punktis e, kohaldades vajadusel ühe või mitme asjaomase toetuse saaja ühe või enama makse suhtes lineaarset vähendamist kooskõlas käesoleva jaotisega ning lõigetes 1 ja 3 sätestatud piirides.

9. Komisjon määratleb artikli 128 lõikes 2 osutatud korras käesolevas jaos osutatud toetuse andmise tingimused, et tagada eelkõige kooskõla ühenduse teiste meetmete ja poliitikatega ning vältida toetuse kumuleerumist.

Artikkel 69
Saagi kindlustamine

1. Liikmesriigid võivad rahaliselt toetada saagi kindlustusmakseid ebasoodsatest ilmastikutingimustest tulenevate kahjude vastu.

   Käesoleva artikli kohaldamisel tähendavad ebasoodsad ilmastikutingimused selliseid loodusõnnetusega võrreldavaid ilmastikutingimusi nagu külm, rahe, jää, vihm või põud, mis hävitavad rohkem kui 30 % asjaomase põllumajandustootja keskmisest aastatoodangust kolme eelneva aasta jooksul või eelneva viieaastase perioodi kolme aasta keskmisest, välja arvatud kõige kõrgem ja kõige madalam näitaja.

2. Põllumajandustootjale makstava rahalise toetuse määr on 60 % makstavast kindlustusmaksest. Liikmesriigid võivad otsustada suurendada rahalist toetust 70 %-ni, võttes arvesse ilmastikutingimusi või asjaomase sektori olukorda.

   Liikmesriigid võivad asjakohaseid ülemmäärasid kohaldades piirata kindlustusmakse summat, mille osas võib anda rahalist toetust.

3. Saagi kindlustuskaitse on võimalik üksnes siis, kui asjaomase liikmesriigi pädev riigiasutus on ilmastikunähtuse tunnistanud ametlikult ebasoodsaks ilmastikutingimuseks.

4. Kindlustusmaksetega ei hüvitata rohkem kui lõikes 1 osutatud kahjude korvamisega seotud kogukulutused ja nendega ei nõuta ega määratleta tulevase tootmise liiki ega mahtu.

5. Lõplik toetus makstakse otse asjaomasele põllumajandustootjale.

6. Ühendus kaasrahastab liikmesriikide rahalise toetusega seonduvaid kulusid artikli 68 lõikes 1 osutatud vahenditest 40 % ulatuses käesoleva artikli lõike 2 kohaselt sätestatud toetuskõlblikest kindlustusmaksetest.

   Esimese lõiguga ei piirata liikmesriikide õigust katta oma panus rahalise toetuse rahastamises täiel määral või osaliselt asjaomaste sektorite ühise vastutuse kohustuslike süsteemide kaudu.

7. Rahaline toetus ei kahjusta kindlustusvaldkonna teenuste siseturu toimimist. Rahaline toetus ei tohi piirduda üheainsa kindlustusseltsi või kontserni pakutava kindlustusega ning selle tingimuseks ei tohi olla kindlustuslepingu sõlmimine asjaomases liikmesriigis asuva kindlustusseltsiga.

Artikkel 70
Investeerimisfondid taime- ja loomahaiguste korral

1. Liikmesriigid võivad näha ette, et põllumajandustootjatele makstakse rahalist hüvitist taime- või loomahaiguse põhjustatud majanduslike kahjude eest, toetades rahaliselt investeerimisfonde.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab:

a) „investeerimisfond” riikliku õiguse kohaselt liikmesriigi akrediteeritud süsteemi sellesse kuuluvate põllumajandustootjate kindlustamiseks, mille kaudu makstakse hüvitisi põllumajandustootjatele, keda mõjutavad taime- või loomahaiguse puhangu põhjustatud majanduslikud kahjud;

b) „majanduslik kahju” lisakulu, mis on põllumajandustootjale tekkinud seoses tema poolt võetavate erandlike meetmetega, et vähendada asjaomase turu varustamist või märkimisväärset toodangu kadu. Majandusliku kahjuna ei käsitata kulusid, mille osas saab hüvitist anda muude ühenduse sätete alusel või mis tulenevad muude tervishoiu, veterinaar- ja fütosanitaarmeetmete kohaldamisest.

3. Investeerimisfondid maksavad rahalist hüvitist otse sellesse kuuluvatele põllumajandustootjatele, kes kannavad majanduslikku kahju.

Investeerimisfondide makstav rahaline hüvitis tuleneb:

a) investeerimisfondidesse sellesse kuuluvate põllumajandustootjate panustatud põhivarast ja/või

b) investeerimisfondide poolt kaubanduslikel tingimustel võetud laenudest.

Algne põhivara ei tohi tuleneda riiklikest vahenditest.

4. Lõikes 1 osutatud rahalised toetused võivad seonduda:

a) maksimaalselt kolme aasta vahel jaotatud ja investeerimisfondide moodustamisega seotud halduskulude katmisega;

b) põllumajandustootjatele rahalise hüvitise maksmiseks investeerimisfondide võetud kommertslaenude põhiosa ja intresside tagasimaksmisega;

c) investeerimisfondide poolt põllumajandustootjate rahaliseks hüvitiseks põhivarast makstavate summadega.

Komisjon kehtestab artikli 128 lõikes 2 osutatud korras rahaliselt toetatavate kommertslaenude minimaalse ja maksimaalse pikkuse.

Kui investeerimisfond maksab rahalist toetust kooskõlas esimese lõigu punktiga c, makstakse riiklikku rahalist toetust samas rütmis minimaalse kestusega kommertslaenu omaga.

5. Rahaline toetus ei tohi ületada 60 % lõikes 4 osutatud kuludest. Liikmesriigid võivad otsustada suurendada oma rahalist toetust 70 %-ni, võttes arvesse asjaomase sektori olukorda. Rahaliste toetustega katmata kulud kannavad investeerimisfondi kuuluvad põllumajandustootjad.

Liikmesriigid võivad piirata kulusid, millega seoses võib anda rahalist toetust, kohaldades:

a) ülemmäärasid investeerimisfondi kohta,

b) asjakohaseid ülemmäärasid ühiku kohta.

6. Ühendus kaasrahastab rahalise toetusega seonduvaid kulusid artikli 68 lõikes 1 osutatud vahenditest 40 % ulatuses lõike 4 kohaselt toetuskõlblikest summadest.

Esimese lõiguga ei piirata liikmesriikide õigust katta oma panus rahalise toetuse rahastamises täiel määral või osaliselt asjaomaste sektorite ühise vastutuse kohustuslike süsteemide kaudu.

7. Liikmesriigid määratlevad investeerimisfondide loomise ja haldamise eeskirjad, eelkõige põllumajandustootjatele kriisi korral hüvitiste maksmise ja kõnealuste eeskirjade haldamise ja kontrolli osas.

8. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga-aastase aruande käesoleva artikli rakendamise kohta. Komisjon kehtestab artikli 128 lõikes 2 osutatud korras kõnealuse aruande vormi, sisu, ajastuse ja tähtajad.

IV JAOTIS
MUUD TOETUSKAVAD

1. PEATÜKK
ÜHENDUSE TOETUSKAVAD

1. JAGU
RIISI ERITOETUS

Artikkel 71
Kohaldamisala

Aastatel 2009, 2010 ja 2011 makstakse CN-koodi 1006 10 alla kuuluva riisi tootjatele toetust käesolevas jaos sätestatud tingimustel.

Artikkel 72
Toetuse saamise tingimused ja suurus

1. Toetust makstakse külvatud riisi hektari kohta, kui põllukultuuri kasvatatakse vähemalt kuni õitsemise alguseni normaalsetes kasvutingimustes.

   Põllukultuurid, mida kasvatatakse tervenisti täiskülvatud aladel ja mida haritakse kohalike standardite kohaselt, kuid mis ei ole saavutanud õitsemisastet erandlike ilmastikutingimuste tõttu, mida asjaomane liikmesriik on tunnustanud, vastavad siiski toetuse saamise tingimustele, kui kõnealuseid alasid ei ole enne kõnealust kasvuetappi kasutatud muudel eesmärkidel.

2. Toetuse summa on määratletud järgnevalt, vastavalt asjaomase liikmesriigi saagikusele:

	eurot/ha	
	2009	***2010 ja 2011***
Bulgaaria	345,255	172,627
Kreeka	561,00	280,5
Hispaania	476,25	238,125
Prantsusmaa	411,75	205,875
Itaalia	453,00	226,5
Ungari	232,50	116,25
Portugal	453,75	226,875
Rumeenia	126,075	63,037

Artikkel 73
Külvipind

Igale tootjaliikmesriigile kehtestatakse riiklik baaskülvipind. Prantsusmaa puhul kehtestatakse kaks baaskülvipinda. Baaskülvipinnad on järgmised:

– Bulgaaria: 4 166 ha,

– Kreeka: 20 333 ha,

– Hispaania: 104 973 ha,

– Prantsusmaa: 19 050 ha,

– Itaalia: 219 588 ha,

– Ungari: 3 222 ha,

– Portugal: 24 667 ha,

– Rumeenia: 500 ha.

Liikmesriik võib oma baaskülvipinna või -külvipinnad jaotada objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt osadeks.

Artikkel 74
Külvipinna ületamine

1. Kui liikmesriigis ületab pindala, millel kasvatatakse riisi, artiklis 73 osutatud baaskülvipinda, vähendatakse kõnealusel aastal võrdeliselt põllumajandustootja kohta pindala, mille eest toetust taotletakse.

2. Kui liikmesriik jaotab oma baaskülvipinna või -külvipinnad osadeks, kohaldatakse lõikega 1 ettenähtud vähendust ainult nendel baaskülvipinna osadel tegutsevate põllumajandustootjate suhtes, kus ülemmäära ületatakse. Vähendus tehakse pärast seda, kui asjaomases liikmesriigis on alad nendes baaskülvipinna osades, kus ei ole ülemmäärasid ületatud, jaotatud nende baaskülvipinna osade vahel, kus need ülemmäärad on ületatud.

2. JAGU
TÄRKLISEKARTULI TOETUS

Artikkel 75
Toetussumma

Toetus kehtestatakse põllumajandustootjate jaoks, kes toodavad kartulitärklise valmistamiseks ettenähtud kartuleid. Toetuse summa määratakse ühe tonni tärklise tootmiseks vajaliku kartulikoguse kohta. See on:

a) 66,32 eurot 2009/2010. ja 2010/2011. turustusaastal;

b) 33,16 eurot 2011/2012. ja 2012/2013. turustusaastal.

Seda summat korrigeeritakse vastavalt kartulite tärklisesisaldusele.

Artikkel 76
Tingimused

Toetust makstakse ainult nende kartulikoguste eest, mille kohta on kartulikasvataja ja tärklisetootja sõlminud külvieelse lepingu kõnealusele ettevõtjale eraldatud kvoodi ulatuses, nagu on osutatud nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007[21] artikli 84a lõikes 2.

3. JAGU
PUUVILLA ERITOETUS

Artikkel 77
Kohaldamisala

Toetust makstakse CN-koodi 5201 00 alla kuuluva puuvilla tootjatele käesolevas jaos sätestatud tingimustel.

Artikkel 78
Tingimused

1. Toetust antakse toetuskõlbliku puuvillakasvatusmaa hektari kohta. Toetuskõlblikuks loetakse maad, mis paikneb põllumajandusmaal, millel liikmesriik on puuvillakasvatust lubanud, sellele on külvatud heakskiidetud sorte ja saagi tegelik koristamine sellelt toimub normaalsetel kasvutingimustel.

   Artiklis 77 osutatud toetust makstakse veatu ja standardse turustuskvaliteediga puuvilla eest.

2. Liikmesriigid kiidavad heaks lõikes 1 osutatud maa ja sordid vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele ja tingimustele, mis kehtestatakse artikli 128 lõikes 2 osutatud korras.

[21] ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

Artikkel 79

Baaskülvipinnad ja summad

1. Kehtestatakse alljärgnevad riiklikud baaskülvipinnad:

   – Bulgaaria: 10 237 ha,

   – Kreeka: 370 000 ha,

   – Hispaania: 70 000 ha,

   – Portugal: 360 ha.

2. Kehtestatakse alljärgnevad toetuse summad iga toetuskõlbliku hektari kohta:

   – Bulgaaria: 263 eurot,

   – Kreeka: 594 eurot 300 000 hektarile ja 342,85 eurot ülejäänud 70 000 hektarile,

   – Hispaania: 1 039 eurot,

   – Portugal: 556 eurot.

3. Kui toetuskõlblik puuvillamaa teatavas liikmesriigis ja teataval aastal ületab lõikes 1 sätestatud baaskülvipinna, vähendatakse lõikes 2 osutatud toetust võrdeliselt baaskülvipinna ületamisega.

   Kreeka puhul kohaldatakse võrdelist vähendamist siiski sellise toetussumma suhtes, mis on määratud riikliku baaskülvipinna 70 000 ha suhtes kindlaks selleks, et kinni pidada üldsummast 202,2 miljonit eurot.

4. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad kehtestatakse artikli 128 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 80

Heakskiidetud tootmisharudevahelised organisatsioonid

1. Käesolevas jaos tähendab „heakskiidetud tootmisharudevaheline organisatsioon” juriidilist isikut, mis koosneb puuvillakasvatajatest ja vähemalt ühest toorpuuvillatöötlejast ning mille tegevus on järgmine:

   – kaasaaitamine puuvilla turuleviimise paremale koordineerimisele, eelkõige turu-uuringute ja turuülevaadete abil,

   – ühenduse eeskirjadega kokkusobivate tüüplepingute koostamine,

   – tootmise orienteerimine toodetele, mis eelkõige kvaliteedi poolest ja tarbijakaitse seisukohalt vastavad paremini turu vajadustele ja tarbijanõudlusele,

   – meetodite ja vahendite ajakohastamine tootekvaliteedi parandamiseks,

   – turustrateegiate väljatöötamine puuvilla müügiedenduseks kvaliteedi sertifitseerimissüsteemide kaudu.

2. Liikmesriik, kelle territooriumil toorpuuvillatöötlejad on asutatud, kiidab heaks tootmisharudevahelise organisatsiooni, mis täidab vastavalt artikli 128 lõikes 2 osutatud korras kehtestatud kriteeriume.

Artikkel 81

Toetuse maksmine

1. Põllumajandustootjatele antakse toetust toetuskõlbliku hektari kohta vastavalt artiklile 79.

2. Põllumajandustootjatele, kes on heakskiidetud tootmisharudevaheliste organisatsioonide liikmed, antakse toetust artikli 79 lõikes 1 sätestatud baaskülvipinna toetuskõlbliku hektari kohta, mida suurendatakse 3 euro võrra.

4. JAGU

SUHKRUPEEDI- JA SUHKRUROOTOOTJATE TOETUS

Artikkel 82

Kohaldamisala

1. Liikmesriikides, kus on antud määruse (EÜ) nr 320/2006 artiklis 3 sätestatud ümberkorraldusabi vähemalt 50 % ulatuses nõukogu 20. veebruari 2006. aasta määruse (EÜ) nr 318/2006[22] III lisas kehtestatud suhkrukvoodist, antakse suhkrupeedi- ja suhkrurootootjatele ühenduse toetust.

2. Toetust antakse maksimaalselt viie järjestikuse aasta jooksul alates sellest turustusaastast, mil saavutati lõikes 1 osutatud 50 % künnis, kuid hiljemalt 2013/2014. turustusaastal.

Artikkel 83

Tingimused

Toetust antakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 50 kohaselt sõlmitud lepingute alusel tarnitud suhkrupeedist või suhkruroost saadud kvoodikohase suhkru koguse kohta.

Artikkel 84

Toetussumma

Toetust väljendatakse standardkvaliteediga valge suhkru tonni kohta. Toetussumma võrdub poolega summast, mis saadakse, jagades asjaomase riigi jaoks vastaval aastal käesoleva määruse XII lisas sätestatud ülemmäära summa 20. veebruari 2006. aasta määruse (EÜ) nr 318/2006 III lisas kehtestatud suhkru ja inuliinisiirupi üldkvoodiga.

Käesoleva määruse artikleid 110 ja 120 ei kohaldata suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate toetuse suhtes.

5. JAGU

PUU- JA KÖÖGIVILJA ÜLEMINEKUTOETUSED

Artikkel 85

Üleminekuperioodil kohaldatav pindalatoetus

1. Artikli 56 lõike 1 või artikli 117 lõike 1 kohaldamisel võib tomateid töötlemiseks tootvatele põllumajandustootjatele anda üleminekuperioodi pindalatoetust kõnealustes sätetes osutatud perioodil ja käesolevas jaos sätestatud tingimustel.

---

[22] ELT L 58, 28.2.2006, lk 1.

2. Artikli 56 lõike 2 või artikli 117 lõike 2 kohaldamisel võib artikli 56 lõike 2 kolmandas lõigus loetletud ühte või mitut puu- ja köögiviljatoodet kasvatavatele põllumajandustootjatele, kelle määrab kindlaks liikmesriik, anda üleminekuperioodi pindalatoetust kõnealustes sätetes osutatud perioodil ja käesolevas jaos sätestatud tingimustel.

Artikkel 86
Toetussumma ja toetuskõlblikkus

1. Liikmesriigid määravad objektiivsete ning mittediskrimineerivate kriteeriumide põhjal kindlaks toetuse suuruse hektari kohta, kus tomateid ja artikli 56 lõike 2 kolmandas lõigus loetletud puu- ja köögivilju kasvatatakse.

2. Toetuste kogusumma ei või mingil juhul ületada artikli 53 lõike 2 või artikli 117 kohaselt kinnitatud ülemmäära.

3. Toetust antakse üksnes piirkondadele, kus tootmine toimub määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 1 lõike 1 punktis j loetletud toodeteks töötlemise lepingu alusel.

4. Liikmesriigid võivad teha ühenduse toetuse saamise sõltuvaks muudest objektiivsetest ja mittediskrimineerivatest kriteeriumidest, sealhulgas seada tingimuseks, et põllumajandustootjad peavad olema määruse (EÜ) nr 1234/2007 vastavalt artikli 125b või artikli 125d alusel tunnustatud tootjaorganisatsiooni või tootjarühma liikmed.

6. JAGU
MARJADE ÜLEMINEKUTOETUS

Artikkel 87
Marjasektori toetus

1. Üleminekuperioodi pindalatoetust kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2012 töötlemiseks tarnitavate CN-koodi 0810 10 00 alla kuuluvate maasikate puhul ning CN-koodi 0810 20 10 alla kuuluvate vaarikate puhul.

2. Toetust antakse üksnes piirkondadele, kus tootmine toimub määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 1 lõike 1 punktis j loetletud toodeteks töötlemise lepingu alusel.

3. Toetuse summa on 230 eurot hektari kohta.

4. Liikmesriigid võivad lisaks ühenduse toetusele maksta riiklikku toetust. Ühenduse ja riiklik toetus kokku ei ole suurem kui 400 eurot hektari kohta.

5. Toetust makstakse üksnes riikliku tagatud maksimumpindala puhul, mis on liikmesriikidele eraldatud järgmiselt:

Liikmesriik	Riiklik tagatud pindala (hektarit)
Bulgaaria	2 400
Ungari	1 700
Läti	400
Leedu	600
Poola	48 000

Kui asjaomase liikmesriigi toetuskõlblik pindala on asjaomasel aastal riiklikust tagatud maksimumpindalast suurem, vähendatakse lõikes 3 osutatud toetussummat võrdeliselt riikliku tagatud maksimumpindala ületanud osaga.

6. Artikleid 110 ja 120 ei kohaldata üleminekuperioodil makstava marjasektori toetuse suhtes.

7. JAGU
LAMBA- JA KITSETOETUSED

Artikkel 88
Kohaldamisala

Artikli 54 kohaldamisel annavad liikmesriigid käesoleva jaoga ettenähtud tingimustel igal aastal toetust või lisatoetust lambaid ja kitsi kasvatavatele põllumajandustootjatele, kui ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 89
Mõisted

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „utt” – emane lammas, kes on poeginud vähemalt üks kord või kelle vanus on vähemalt üks aasta;

b) „kits” – kits, kes on poeginud vähemalt üks kord või kelle vanus on vähemalt üks aasta.

Artikkel 90
Ute- ja kitsetoetus

1. Põllumajandustootja, kes peab oma põllumajandusettevõttes uttesid, võib taotluse korral saada toetust uttede pidamiseks (utetoetus).

2. Põllumajandustootja, kes peab oma põllumajandusettevõttes kitsi, võib taotluse korral saada toetust kitsede pidamiseks (kitsetoetus). Kõnealust toetust antakse põllumajandustootjatele teatavates piirkondades, kus tootmine vastab kahele järgmisele kriteeriumile:

   a) kitsekasvatuse peamine eesmärk on kitseliha tootmine;

   b) kitse- ja lambakasvatuse meetodite olemus on sarnane.

   Selliste piirkondade loetelu määratakse kindlaks artikli 128 lõikes 2 osutatud korras.

3. Ute- või kitsetoetus määratakse iga-aastase maksena kalendriaasta, toetuskõlbliku looma ja põllumajandustootja kohta individuaalülemmäärade piires. Liikmesriik määrab kindlaks nende loomade miinimumarvu, kelle suhtes esitatakse toetuse saamise taotlus. Kõnealune miinimumarv peab olema suurem kui 10 ja väiksem kui 50.

4. Ute kohta antava toetuse suurus on 21 eurot. Lambapiima või lambapiimal põhinevaid tooteid turustavatele põllumajandustootjatele antava toetuse suurus on siiski 6,8 eurot ute kohta.

5. Kitse kohta antava toetuse suurus on 6,8 eurot.

Artikkel 91
Lisatoetused

1. Lisatoetust makstakse nende piirkondade põllumajandustootjatele, kus lamba- ja kitsekasvatus on traditsiooniline tegevus või kus see toetab olulisel määral maapiirkondade majandust. Liikmesriigid määratlevad kõnealused piirkonnad. Igal juhul antakse lisatoetust üksnes põllumajandustootjale, kelle põllumajandusettevõtte põllumajanduslikul otstarbel kasutatavatest pindaladest asub vähemalt 50 % vähem soodsates piirkondades vastavalt määruses (EÜ) nr 1257/1999 esitatud määratlusele.

2. Lisatoetust antakse ka põllumajandustootjale, kes tegeleb rändkarjatamisega, juhul kui:

   a) vähemalt 90 % loomadest, kelle suhtes lisatoetust taotletakse, karjatatakse vähemalt 90 päeva järjest lõike 1 kohaselt määratletud toetuskõlblikus piirkonnas, ja

   b) põllumajandusettevõtte asukoht on selgelt piiritletud geograafilises piirkonnas, mille puhul on liikmesriik sätestanud, et rändkarjatamine on traditsiooniline lamba- ja/või kitsekasvatuse tava ja et selline loomade liikumine on vajalik, kuna rändkarjatamise ajal ei ole piisavas koguses sööta.

3. Lisatoetuse suurus on 7 eurot ute ja kitse kohta. Lisatoetust antakse samadel tingimustel, nagu on sätestatud ute- ja kitsetoetuse puhul.

Artikkel 92
Toetuse saamise ühiseeskirjad

1. Põllumajandustootjatele makstakse toetust vastavalt uttede ja/või kitsede arvule, keda peetakse nende põllumajandusettevõtetes artikli 128 lõikes 2 sätestatud korras kindlaksmääratava minimaalse ajavahemiku jooksul.

2. Toetuste saamiseks tuleb loom identifitseerida ja registreerida vastavalt määrusele (EÜ) nr 21/2004.

Artikkel 93
Individuaalülemmäärad

1. Vastavalt artikli 90 lõikele 3 võrdub 1. jaanuaril 2009 põllumajandustootja individuaalülemmäär nende toetusõiguste arvuga, mis tal olid asjakohaste ühenduse eeskirjade kohaselt 31. detsembril 2008.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et toetusõiguste summa ei ületaks nende territooriumil lõikes 4 sätestatud riiklikke ülemmäärasid ning et säiliks artiklis 96 osutatud riiklik reserv.

   Pärast ühtse pindalatoetuse kava vastavalt artiklile 111 kohaldamise perioodi lõppu ja artikli 54 kohaldamise puhul toimub põllumajandustootjatele individuaalsete ülemmäärade kehtestamine ja artiklis 95 osutatud riikliku reservi moodustamine hiljemalt ühtse otsemaksete kava kohaldamise esimese aasta lõpus.

3. Vastavalt lõikele 2 võetud meetme alusel äravõetud toetusõigused tühistatakse.

4. Kohaldatakse järgmisi ülemmäärasid:

Liikmesriik	Õigused (x 1000)
Bulgaaria	2 058,483
Tšehhi Vabariik	66,733
Taani	104
Eesti	48
Hispaania	19 580
Prantsusmaa	7 842
Küpros	472,401
Läti	18,437
Leedu	17,304
Ungari	1 146
Poola	335,88
Portugal	2 690
Rumeenia	5 880,620
Sloveenia	84,909
Slovakkia	305,756
Soome	80
Kokku	**40 730,523**

Artikkel 94
Toetusõiguste üleandmine

1. Kui põllumajandustootja müüb oma põllumajandusettevõtte või annab selle üle mõnel muul viisil, võib ta kõik oma toetusõigused anda üle põllumajandusettevõtte ülevõtnud isikule.

2. Samuti võib ta oma õigused teistele põllumajandustootjatele täielikult või osaliselt üle anda ilma põllumajandusettevõtet üle andmata.

   Toetusõiguste üleandmise korral ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta loovutatakse kuni 15 % toetusõigustest ilma hüvitiseta tasuta ümberjagamiseks selle liikmesriigi reservi, kus põllumajandusettevõte asub.

Liikmesriigid võivad omandada toetusõigusi põllumajandustootjatelt, kes vabatahtlikult loobuvad oma toetusõigustest täielikult või osaliselt. Sel juhul võib selliste toetusõiguste omandamise eest teha kõnealustele põllumajandustootjatele makseid riigieelarvest.

Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid nõuetekohaselt põhjendatud asjaoludel ette näha, et põllumajandusettevõtte müügi või muul viisil üleandmise korral loovutatakse toetusõigused riikliku reservi vahendusel.

3. Liikmesriigid võivad võtta vajalikud meetmed, et vältida toetusõiguste üleandmist väljapoole tundlikke alasid või piirkondi, kus lambakasvatus on kohaliku majanduse jaoks eriti tähtis.

4. Liikmesriigid võivad enne kindlaksmääratavat kuupäeva lubada toetusõiguste selle osa ajutist üleandmist, mida põllumajandustootja, kellele see kuulub, ei kavatse kasutada.

Artikkel 95
Riiklik reserv

1. Iga liikmesriik säilitab toetusõiguste riikliku reservi.

2. Artikli 94 lõike 2 või muude ühenduse sätete kohaselt loovutatud toetusõigused lisatakse riiklikku reservi.

3. Liikmesriigid võivad anda põllumajandustootjatele toetusõigusi riikliku reservi piires. Toetusõiguste andmisel eelistatakse eelkõige uusi ettevõtjaid, noori põllumajandustootjaid või muid eesõigustega põllumajandustootjaid.

Artikkel 96
Ülemmäärad

Kõik taotletud toetused kokku ei ületa komisjoni poolt artikli 53 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära.

Kui taotletud kogusumma ületab kindlaksmääratud ülemmäära, vähendatakse kõnealusel aastal võrdeliselt põllumajandustootja kohta makstavat toetust.

8. JAGU
VEISE- JA VASIKALIHA TOETUSED

Artikkel 97
Kohaldamisala

Artikli 55 kohaldamisel annavad liikmesriigid käesoleva jaoga kehtestatud tingimustel asjaomase liikmesriigi poolt vastavalt kõnealusele artiklile valitud lisatoetust või toetust, kui ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 98
Mõisted

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „piirkond” – asjaomase liikmesriigi valikul kas liikmesriik või piirkond liikmesriigis,

b) „pull” – kastreerimata isasveis,

c) „härg” – kastreeritud isasveis,

d) „ammlehm” – lihalehm või lihatõuga ristamisel saadud lehm, kes kuulub lihatootmiseks peetavate vasikatega samasse karja,

e) „mullikas” – vähemalt kaheksakuune poegimata emasveis.

Artikkel 99
Eritoetus

1. Põllumajandustootjal, kes peab oma põllumajandusettevõttes isasveiseid, on taotluse korral õigus saada eritoetust. Seda makstakse iga-aastase toetusena kalendriaasta ja põllumajandusettevõtte kohta piirkondlike ülemmäärade piires maksimaalselt 90 looma eest igas lõikes 2 osutatud vanuseklassis.

2. Eritoetust makstakse kõige rohkem:

   a) üks kord iga vähemalt üheksakuuse pulli eluajal või

   b) kaks korda iga härja eluajal:

      i) esimest korda siis, kui härg on üheksakuune,

      ii) teist korda siis, kui härg on saanud 21 kuu vanuseks.

3. Eritoetuse saamiseks:

   a) peab põllumajandustootja pidama iga taotlusega hõlmatud looma nuumal kindlaksmääratava ajavahemiku jooksul,

   b) peab igal loomal olema tapmise või eksportimiseni Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 6 osutatud loomapass või selle puudumisel samaväärne haldusdokument.

4. Kui nende vähemalt üheksakuuste pullide ning üheksa- kuni kahekümnekuuste härgade koguarv, kelle kohta on esitatud toetusetaotlus ja kes vastavad eritoetuse määramise tingimustele, ületab teatavas piirkonnas lõikes 8 osutatud piirkondliku ülemmäära, vähendatakse võrdeliselt lõike 2 punktide a ja b kohaselt kõnealusel aastal toetuskõlblike loomade arvu põllumajandustootja kohta.

   Käesoleva artikli tähenduses on piirkondlikuks ülemmääraks loomade arv teatavas piirkonnas, kelle eest on õigus saada eritoetust ühel kalendriaastal.

5. Erandina lõigetest 1 ja 4 võivad liikmesriigid:

   a) muuta 90 looma ülemmäära ettevõtte ja vanuseklassi kohta või loobuda sellest maaelu arengu poliitikale vastavate objektiivsete kriteeriumide alusel ja tingimusel, et võetakse arvesse nii keskkonna- kui ka tööhõiveaspekte, ja

   b) neid volitusi kasutades teha otsuse lõike 4 kohaldamise kohta viisil, mis aitab saavutada sellise vähendamiste taseme, mida on vaja kehtiva piirkondliku ülemmäära järgimiseks, ilma et neid vähendusi kohaldataks väiketootjate suhtes, kes esitasid kõnealusel aastal eritoetuse taotlusi ainult minimaalse loomade arvu kohta, mille on kindlaks määranud asjaomane liikmesriik.

6. Liikmesriigid võivad otsustada maksta eritoetust loomade tapmise ajal. Sel juhul asendatakse lõike 2 punktis a osutatud pullide vanusekriteerium 185 kg minimaalse rümbamassiga.

   Toetust makstakse põllumajandustootjatele või see makstakse neile tagasi.

7. Eritoetuse suurus on:

a) 210 eurot toetuskõlbliku pulli kohta;

b) 150 eurot toetuskõlbliku härja ja vanuseklassi kohta.

8. Kohaldatakse järgmisi piirkondlikke ülemmäärasid:

Liikmesriik	Piirkondlik ülemmäär
Bulgaaria	90 343
Tšehhi Vabariik	244 349
Taani	277 110
Saksamaa	1 782 700
Eesti	18 800
Küpros	12 000
Läti	70 200
Leedu	150 000
Poola	926 000
Rumeenia	452 000
Sloveenia	92 276
Slovakkia	78 348
Soome	250 000
Rootsi	250 000

Artikkel 100
Ammlehmatoetus

1. Põllumajandustootjal, kes peab oma põllumajandusettevõttes ammlehmi, on taotluse korral õigus saada toetust ammlehmade pidamiseks (ammlehmatoetus). Seda makstakse iga-aastase toetusena kalendriaasta ja põllumajandustootja kohta individuaalülemmäärade piires.

2. Ammlehmatoetust makstakse igale põllumajandustootjale:

a) kes ei tarni oma põllumajandusettevõttest piima ega piimatooteid 12 kuu jooksul alates taotluse esitamise päevast;

piima ja piimatoodete tarnimine põllumajandusettevõttest otse tarbijale ei takista siiski toetuse maksmist;

b) kes tarnib piima või piimatooteid ning kelle individuaalne kvoot, millele on osutatud määruse (EMÜ) nr 1234/2007 artiklis 67, ei ületa 120 000 kg.

Liikmesriigid võivad nende poolt kindlaks määratavate objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel siiski otsustada seda koguselist piirangut muuta või sellest loobuda, tingimusel et põllumajandustootja peab alates taotluse esitamise päevast vähemalt kuue järjestikuse kuu jooksul sellist arvu loomi, mis ammlehmade puhul vastab vähemalt 60 %-le ning mullikate puhul vähemalt 40 %-le loomade arvust, kelle eest on toetust taotletud.

Selleks et teha kindlaks esimese lõigu punktide a ja b alusel toetuskõlblike loomade arv, määratakse asjaomase kalendriaasta 31. märtsi seisuga toetusesaaja käsutuses olevate individuaalsete kvootide, väljendatuna tonnides, ja keskmise piimaanni põhjal kindlaks, kas lehmad kuuluvad ammlehma- või lüpsikarja.

3. Põllumajandustootjate toetusõigust piiratakse artiklis 101 määratletud individuaalülemmääraga.

4. Toetussumma toetuskõlbliku looma kohta on 200 eurot.

5. Liikmesriigid võivad määrata ammlehmade eest täiendava riikliku toetuse kuni 50 eurot looma kohta tingimusel, et sellega ei diskrimineerita asjaomase liikmesriigi loomakasvatajaid.

Põllumajandusettevõtete puhul, mis asuvad nõukogu määruse (EÜ) nr 1083/2006[23] artiklitega 5 ja 8 määratletud piirkonnas, rahastatakse kõnealuse lisatoetuse esimesed 24,15 eurot looma kohta EAFRDist.

Kui asjaomase liikmesriigi veisekarjades on ammlehmi vähemalt 30 % lehmade koguarvust ning kui vähemalt 30 % tapetud isasveistest kuulub lihakusklassidesse S ja E, rahastab EAFRD liikmesriigi territooriumil asuvate põllumajandusettevõtete puhul toetuse täielikult. Nende protsendimäärade ületamine tehakse kindlaks toetuse maksmisele eelneva kahe aasta keskmiste näitajate alusel.

6. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse ainult lihatõugu mullikaid või lihatõuga ristamisel saadud mullikaid, mis kuuluvad lihatootmiseks peetavate vasikatega samasse karja.

Artikkel 101

Ammlehma suhtes kehtestatud individuaalülemmäär

1. Igale ammlehma kasvatajale makstakse toetust määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 126 lõike 2 kohaldamisel kehtestatud individuaalülemmäärade piires.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et toetusõiguste summa ei ületaks nende territooriumil lõikes 5 sätestatud riiklikke ülemmäärasid ning et säiliks artiklis 103 osutatud riiklik reserv.

Pärast ühtse pindalatoetuse kava vastavalt artiklile 111 kohaldamise perioodi lõppu ja artikli 55 lõike 1 kohaldamise puhul toimub põllumajandustootjatele individuaalsete ülemmäärade kehtestamine ja artiklis 103 osutatud riikliku reservi moodustamine hiljemalt ühtse otsemaksete kava kohaldamise esimese aasta lõpus.

3. Kui lõikes 2 osutatud kohandamine nõuab põllumajandustootjate individuaalülemmäärade alandamist, ei maksta selle eest hüvitist ning kohandamise kohta tehakse otsus objektiivsete kriteeriumide alusel, võttes eelkõige arvesse:

a) seda, mil määral põllumajandustootjad on oma individuaalülemmäärasid kasutanud kolmel 2000. aastale eelneval võrdlusaastal,

b) investeerimis- ja ekstensiivistamisprogrammide rakendamist veiseliha- ja vasikalihasektoris,

[23] ELT L 210, 31.7.2006, muudetud määrusega (EÜ) nr 1989/2006.

c) põllumajandustootjast sõltumatuid asjaolusid või kohaldatud karistusi, mille tõttu vähemalt ühe võrdlusaasta jooksul toetust ei maksta või selle suurust vähendatakse,

d) muid erandlikke asjaolusid, mille tõttu vähemalt ühel võrdlusaastal makstud toetused ei vasta eelmistel aastatel tuvastatud tegelikule olukorrale.

4. Lõikes 2 sätestatud meetme alusel äravõetud toetusõigused tühistatakse.

5. Kohaldatakse järgmisi riiklikke ülemmäärasid:

Liikmesriik	Riiklik ülemmäär
Belgia	394 253
Bulgaaria	16 019
Tšehhi Vabariik	90 300
Eesti	13 416
Hispaania	1 441 539
Prantsusmaa	3 779 866
Küpros	500
Läti	19 368
Leedu	47 232
Ungari	117 000
Malta	454
Austria	375 000
Poola	325 581
Portugal	416 539
Rumeenia	150 000
Sloveenia	86 384
Slovakkia	28 080
Ühendkuningriik	1 699 511

Artikkel 102

Ammlehmatoetuse saamise õiguste üleandmine

1. Kui põllumajandustootja müüb oma põllumajandusettevõtte või annab selle üle mõnel muul viisil, võib ta kõik oma toetusõigused anda üle põllumajandusettevõtte ülevõtnud isikule. Samuti võib ta oma õigused teistele põllumajandustootjatele täielikult või osaliselt loovutada ilma põllumajandusettevõtet üle andmata.

   Toetusõiguste loovutamisel ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta loovutatakse kuni 15 % toetusõigusest ilma hüvitiseta tasuta ümberjagamiseks selle liikmesriigi reservi, kus põllumajandusettevõte asub.

2. Liikmesriigid:

a) võtavad vajalikke meetmeid, et vältida toetusõiguste loovutamist väljapoole tundlikke alasid või piirkondi, kus veise- ja vasikaliha tootmine on kohaliku majanduse jaoks eriti tähtis;

b) võivad ette näha, et õiguste loovutamine ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta toimub ühelt põllumajandustootjalt teisele otse või riikliku reservi vahendusel.

3. Liikmesriigid võivad enne kindlaksmääratavat kuupäeva lubada toetusõiguste selle osa ajutist üleandmist, mida põllumajandustootja, kellele see kuulub, ei kavatse kasutada.

Artikkel 103
Ammlehmatoetuse saamise õiguste riiklik reserv

1. Iga liikmesriik säilitab ammlehmatoetuse saamise õiguste riikliku reservi.

2. Ilma et see piiraks artikli 101 lõike 4 kohaldamist, lisatakse kõik artikli 102 lõike 1 teise lõigu või muude ühenduse sätete alusel loovutatud toetusõigused riiklikku reservi.

3. Liikmesriigid kasutavad riiklikku reservi selle piires toetusõiguste jaotamiseks eelkõige uutele ettevõtjatele, noortele põllumajandustootjatele ja teistele esmatähtsatele põllumajandustootjatele.

Artikkel 104
Mullikad

1. Erandina käesoleva määruse artikli 100 lõikest 3 võivad liikmesriigid, kus üle 60 % ammlehmadest ja mullikatest peetakse mägipiirkondades määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 50 tähenduses, otsustada, et asjaomase liikmesriigi poolt kindlaksmääratava täiendava riikliku ülemmäära piires antakse ammlehmatoetust eraldi nii mullikate ja kui ka ammlehmade eest.

   Täiendav riiklik ülemmäär ei tohi ületada 40 % artikli 101 lõikes 5 kehtestatud asjaomase liikmesriigi riiklikust ülemmäärast. Kõnealust riiklikku ülemmäära vähendatakse täiendavale riiklikule ülemmäärale vastava summa võrra. Kui käesoleva lõikega ettenähtud volitusi kasutavas liikmesriigis ületab nende mullikate koguarv, kelle suhtes on esitatud toetusetaotlus ja kes vastavad ammlehmatoetuse saamise tingimustele, täiendavat riiklikku ülemmäära, vähendatakse võrdeliselt kõnealusel aastal toetuskõlblike mullikate arvu põllumajandustootja kohta.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse ainult lihatõugu mullikaid või lihatõuga ristamisel saadud mullikaid.

Artikkel 105
Tapatoetus

1. Põllumajandustootjal, kes peab oma põllumajandusettevõttes veiseid, on taotluse korral õigus saada tapatoetust. Seda makstakse toetuskõlblike loomade tapmisel või kolmandasse riiki eksportimisel ja kindlaksmääratava riikliku ülemmäära piires.

   Tapatoetust makstakse:

   a) vähemalt kaheksakuuste pullide, härgade, lehmade ja mullikate eest,

b) vähemalt ühe kuu, kuid mitte üle kaheksa kuu vanuste vasikate eest, kelle rümba mass on kuni 185 kg.

Teises lõigus loetletud loomad on kõlblikud tapatoetuse saamiseks, tingimusel et põllumajandustootja on neid pidanud kindlaksmääratava ajavahemiku jooksul.

2. Toetuse suurus on:

a) 80 eurot lõike 1 punktis a kindlaksmääratud toetuskõlbliku looma kohta;

b) 50 eurot lõike 1 punktis b kindlaksmääratud toetuskõlbliku looma kohta.

3. Lõikes 1 osutatud riiklikud ülemmäärad kehtestatakse iga liikmesriigi kohta ning eraldi teise lõigu punktides a ja b kindlaksmääratud loomarühmade kohta. Iga ülemmäär vastab kõnealuses liikmesriigis kummaski rühmas 1995. aastal tapetud loomade arvule, millele lisandub kolmandatesse riikidesse eksporditud loomade arv vastavalt Eurostati andmetele või muudele kõnealuse aasta kohta ametlikult avaldatud ja komisjoni poolt kinnitatud statistilistele andmetele.

Uute liikmesriikide riiklikud ülemmäärad on esitatud järgmises tabelis.

	Pullid, härjad, lehmad ja mullikad	Vähemalt ühe kuu, kuid mitte üle kaheksa kuu vanused vasikad, kelle rümba mass on kuni 185 kg
Bulgaaria	22 191	101 542
Tšehhi Vabariik	483 382	27 380
Eesti	107 813	30 000
Küpros	21 000	—
Läti	124 320	53 280
Leedu	367 484	244 200
Ungari	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Poola	1 815 430	839 518
Rumeenia	1 148 000	85 000
Sloveenia	161 137	35 852
Slovakkia	204 062	62 841

4. Kui teatavas liikmesriigis nende loomade koguarv, kelle kohta on esitatud toetusetaotlus seoses ühe lõike 1 teise lõigu punktides a või b kindlaksmääratud loomarühmaga ja kes vastavad loomade tapatoetuse saamise tingimustele, ületab sellele rühmale kehtestatud riiklikku ülemmäära, vähendatakse võrdeliselt kõnealusel aastal selle rühma toetuskõlblike loomade arvu põllumajandustootja kohta.

Artikkel 106

Toetuse saamise ühiseeskirjad

Käesolevas jaos sätestatud otsetoetuste saamiseks tuleb loom identifitseerida ja registreerida vastavalt määrusele (EÜ) nr 1760/2000.

Looma peetakse toetuskõlblikuks, kui määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 teises taandes sätestatud teave on edastatud pädevale ametiasutusele asjaomase loomapidamisperioodi alguses.

Artikkel 107

Ülemmäärad

Kõik käesoleva jao kohaselt taotletud otsetoetused kokku ei ületa komisjoni poolt artikli 53 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära.

Kui taotletud kogusumma ületab kindlaksmääratud ülemmäära, vähendatakse kõnealusel aastal võrdeliselt põllumajandustootja kohta makstavat toetust.

Artikkel 108

Direktiiviga 96/22/EÜ keelatud ained

1. Kui nõukogu direktiiviga 96/22/EÜ[24] keelatud ainete jääke või selliseid ainete jääke, mis on kõnealuse õigusaktiga lubatud, kuid mida kasutatakse ebaseaduslikult, leitakse vastavalt nõukogu direktiivi 96/23/EÜ[25] asjaomastele sätetele põllumajandustootja veisekarja kuuluvast loomast või kui keelatud aineid või tooteid või direktiivi 96/22/EÜ alusel lubatud, kuid ebaseaduslikult oma valduses hoitavaid mis tahes kujul aineid või tooteid leitakse põllumajandustootja ettevõttest, ei maksta tootjale käesoleva jaoga ettenähtud summasid selle kalendriaasta eest, mil need ained või tooted leiti.

   Korduvate rikkumiste korral võib põllumajandustootja olenevalt rikkumise raskusest toetuskavadest välja arvata kuni viieks aastaks alates sellest aastast, mil korduv rikkumine avastati.

2. Kui loomade omanik või valdaja takistab kontrolli ja riikliku jäägiseire kavade rakendamisel vajalike proovide võtmist või direktiiviga 96/23/EÜ ettenähtud uuringute ja kontrolli tegemist, kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud karistusi.

[24] EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3.

[25] EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10.

2. PEATÜKK
RIIKLIKUD TOETUSED

Artikkel 109

Pähklite riiklik toetus

1. Liikmesriigid võivad maksta riiklikku toetust kuni 120,75 eurot hektari kohta aastas põllumajandustootjale, kes toodab järgmisi tooteid:

   a) CN-koodide 0802 11 ja 0802 12 alla kuuluvad mandlid,

   b) CN-koodide 0802 21 ja 0802 22 alla kuuluvad sarapuupähklid,

   c) CN-koodide 0802 31 ja 0802 32 alla kuuluvad kreeka pähklid,

   d) CN-koodi 0802 50 alla kuuluvad pistaatsiapähklid,

   e) CN-koodi 1212 10 10 alla kuuluvad jaanikaunad.

2. Riiklikku toetust võib maksta üksnes järgmiste maksimumpindalade puhul.

Liikmesriik	Maksimumpindala (ha)
Belgia	100
Bulgaaria	11 984
Saksamaa	1 500
Kreeka	41 100
Hispaania	568 200
Prantsusmaa	17 300
Itaalia	130 100
Küpros	5 100
Luksemburg	100
Ungari	2 900
Madalmaad	100
Austria	100
Poola	4 200
Portugal	41 300
Rumeenia	1 645
Sloveenia	300
Slovakkia	3 100
Ühendkuningriik	100

3. Liikmesriigid võivad sätestada riikliku toetuse maksmise tingimuseks selle, et põllumajandustootjad oleksid määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 125b alusel tunnustatud tootjaorganisatsiooni liikmed.

V JAOTIS
OTSETOETUSTE RAKENDAMINE UUTES LIIKMESRIIKIDES

1. PEATÜKK
ÜLDSÄTTED

Artikkel 110

Otsetoetuste kasutuselevõtmine

Uutes liikmesriikides, välja arvatud Bulgaarias ja Rumeenias, võetakse otsetoetused kasutusele järgmise ajakava kohaselt, kus juurdekasv on väljendatud protsendina vanades liikmesriikides sel ajal kohaldatud kõnealuste toetuste tasemest:

– 60 % aastal 2009,

– 70 % aastal 2010,

– 80 % aastal 2011,

– 90 % aastal 2012,

– 100 % alates aastast 2013.

Bulgaarias ja Rumeenias võetakse otsetoetused kasutusele järgmise ajakava kohaselt, kus juurdekasv on väljendatud protsentides vanades liikmesriikides sel ajal kohaldatud kõnealuste toetuste tasemest:

– 35 % aastal 2009,

– 40 % aastal 2010,

– 50 % aastal 2011,

– 60 % aastal 2012,

– 70 % aastal 2013,

– 80 % aastal 2014,

– 90 % aastal 2015,

– 100 % alates aastast 2016.

2. PEATÜKK
ÜHTSE PINDALATOETUSE KAVA

Artikkel 111

Ühtse pindalatoetuse kava

1. Kui uus liikmesriik on otsustanud asendada otsetoetused, välja arvatud käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 6. jaos kehtestatud marjasektori üleminekutoetus, ühtse pindalatoetuse kavaga, antakse põllumajandustootjatele toetust käesoleva artikli kohaselt.

2. Ühtset pindalatoetust makstakse üks kord aastas. Selle arvutamiseks jagatakse vastavalt artiklile 112 kehtestatud iga-aastane toetussumma iga uue liikmesriigi põllumajandusmaaga, mis on kindlaks määratud vastavalt artiklile 113.

3. Kõik uued liikmesriigid saavad ühtse pindalatoetuse kava kasutada kuni 31. detsembrini 2013. Uued liikmesriigid teavitavad komisjoni kava kasutamise lõpetamise kavatsusest viimase kohaldamisaasta 1. augustiks.

4. Pärast ühtse pindalatoetuse kava kohaldamisaja lõppu kohaldatakse otsetoetusi ühenduse asjaomaste eeskirjade kohaselt ning ühinemisaktis ja hilisemates ühenduse õigusaktides iga otsetoetuse jaoks sätestatud koguseliste näitajate alusel (näiteks baaskülvipind, lisatasude ülemmäärad ning garanteeritud maksimumkogused). Seejärel kohaldatakse käesoleva määruse artiklis 110 asjaomaste aastate kohta kehtestatud protsendimäära.

Artikkel 112

Iga-aastased toetussummad

1. Komisjon kehtestab iga uue liikmesriigi jaoks aastase rahastamise kogusumma nende vahendite summana, mida asjaomasel kalendriaastal saab uues liikmesriigis maksta otsetoetusteks.

   Iga-aastased toetussummad kehtestatakse ühenduse asjaomaste eeskirjade kohaselt ning ühinemisaktis ja hilisemates ühenduse õigusaktides iga otsetoetuse jaoks sätestatud koguseliste näitajate alusel (näiteks baaskülvipind, lisatasude ülemmäärad ning garanteeritud maksimumkogused).

   Iga-aastasi toetussummasid kohandatakse, kasutades asjaomast protsenti, mis on kindlaks määratud artiklis 110 otsetoetuste järkjärguliseks kehtestamiseks, välja arvatud summade puhul, mis on kättesaadavad XII lisa kohaselt või nende summade või puu- ja köögiviljasektori toetussummade ja artikli 118 lõikes 1 osutatud tegelikult kohaldatud summade vahe tõttu.

2. Kui mõnel aastal ületab ühtne pindalatoetus uues liikmesriigis sellele liikmesriigile ettenähtud iga-aastast toetussummat, vähendatakse võrdeliselt asjaomases uues liikmesriigis kohaldatavat riiklikku toetuse kogusummat hektari kohta vähenduskoefitsiendi kohaldamise abil.

Artikkel 113

Põllumajandusmaa ühtse pindalatoetuse kava alusel

1. Ühtse pindalatoetuse kava alusel on uue liikmesriigi põllumajandusmaa see osa asjaomase riigi põllumajanduskõlvikust, mis on 30. juunil 2003 heades põllumajanduslikes tingimustes, sõltumata sellest, kas seda sel hetkel tootmiseks kasutatakse või mitte, ning mida vajaduse korral kohandatakse vastavalt asjaomase uue liikmesriigi poolt pärast komisjonilt nõusoleku saamist kehtestatud objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele.

   Käesolevas jaotises käsitatakse „põllumajanduskõlvikuna” komisjoni poolt statistika jaoks kinnitatud põllumaa, püsirohumaa, püsikultuuride all oleva maa ja koduaedade kogupindala.

   Bulgaaria ja Rumeenia puhul on ühtse pindalatoetuse kava alla kuuluv põllumajandusmaa see osa riigi põllumajanduskõlvikust, mis on heades põllumajanduslikes tingimustes, sõltumata sellest, kas seda sel hetkel tootmiseks kasutatakse või mitte, ning mida vajaduse korral kohandatakse vastavalt Bulgaaria või Rumeenia poolt pärast komisjonilt nõusoleku saamist kehtestatud objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele.

2. Toetuste andmisel ühtse pindalatoetuse kava raames on toetuskõlblikud kõik põllumajanduslikud maatükid, mis vastavad lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, ja maatükid, kus kasvatatakse lühikese raieringiga madalmetsa (CN-kood ex 0602 90 41), mis on hoitud 30. juuni 2003. aasta seisuga heades põllumajanduslikes tingimustes. Bulgaaria ja Rumeenia puhul on siiski toetuskõlblikud kõik põllumajanduslikud maatükid, mis vastavad lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, ja maatükid, kus kasvatatakse lühikese raieringiga madalmetsa (CN-kood ex 0602 90 41).

   Välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral, on esimeses lõigus osutatud maatükid põllumajandustootja käsutuses liikmesriigi kehtestatud kuupäeval, mis ei ole hilisem, kui asjaomases liikmesriigis kehtestatud kuupäev toetusetaotluse muutmiseks.

   Toetuskõlbliku ala väikseim suurus põllumajandustootja kohta, mille jaoks saab toetust taotleda, on 0,3 hektarit. Iga uus liikmesriik võib objektiivsete kriteeriumide alusel ja pärast komisjonilt nõusoleku saamist otsustada toetuskõlbliku ala väikseimat suurust tõsta, kuid see ei tohi ületada ühte hektarit.

3. Tootmise või tootmistegurite kasutamise kohustust ei ole. Põllumajandustootjad võivad käesoleva artikli lõikes 4 osutatud maad kasutada kõigil põllumajanduslikel eesmärkidel. CN-koodi 5302 10 00 alla kuuluva kanepikiu tootmise suhtes kohaldatakse artikli 42 lõiget 1.

4 Ühtse pindalatoetuse kava alusel toetust saavat maad tuleb hoida heades põllumajandus- ja keskkonnatingimustes vastavalt artiklile 6.

   Ühtse pindalatoetuse kava alusel toetusi saav põllumajandustootja peab täitma II lisas osutatud kohustuslikke majandamisnõudeid vastavalt järgmisele ajakavale:

   a) II lisa punktis A osutatud nõudeid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2009;

   b) II lisa punktides B ja C osutatud nõudeid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2011.

   Bulgaaria ja Rumeenia jaoks on artiklite 4, 5, 25, 26 ja 27 kohaldamine kuni 31. detsembrini 2011 vabatahtlik selles osas, mis hõlmab kõnealuste sätete seost kohustuslike majandamisnõuetega. Alates 1. jaanuarist 2012 täidab kõnealustes liikmesriikides ühtse pindalatoetuse kava alusel toetusi saav põllumajandustootja II lisas osutatud kohustuslikke majandamisnõudeid vastavalt järgmisele ajakavale:

   a) II lisa punktis A osutatud nõudeid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2012;

   b) II lisa punktides B ja C osutatud nõudeid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014.

5. Ühtse pindalatoetuse kava kohaldamine ei mõjuta mingil moel uue liikmesriigi kohustust rakendada määrusega (EÜ) nr 1760/2000 ja määrusega (EÜ) nr 21/2004 ettenähtud ühenduse eeskirju loomade identifitseerimise ja registreerimise kohta.

Artikkel 114
Teavitamine

Uued liikmesriigid teavitavad komisjoni üksikasjalikult käesoleva peatüki kohaldamiseks võetud meetmetest ning eelkõige meetmetest, mis on võetud artikli 112 lõike 2 kohaselt.

3. PEATÜKK
ERALDI MAKSTAV TOETUS JA ERITOETUS

Artikkel 115

Suhkru eritoetus

1. Kui uus liikmesriik, v. a Bulgaaria ja Rumeenia, on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 143ba ettenähtud võimalust, antakse ühtse pindalatoetuse kava kohaselt toetuskõlblikele põllumajandustootjatele 2009. ja 2010. aasta suhtes suhkru eritoetust. Bulgaaria ja Rumeenia saavad toetust ka 2011. aastaks. Toetust antakse asjaomaste liikmesriikide poolt 2006. ja 2007. aastal vastu võetud kriteeriumide alusel.

2. Suhkru eritoetust antakse XII lisas sätestatud ülemmäärade piires.

3. Erandina lõikest 2 võib iga asjaomane uus liikmesriik selle aasta 31. märtsiks, mil suhkru eritoetust antakse, otsustada objektiivsete kriteeriumide alusel kohaldada suhkru eritoetuse suhtes ülemmäära, mis on madalam kui XII lisas osutatud ülemmäär. Kui lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud summa ületab asjaomase uue liikmesriigi poolt otsustatud ülemmäära, vähendatakse võrdeliselt igale põllumajandustootjale ettenähtud iga-aastast summat.

Artikkel 116

Puu- ja köögivilja eritoetus

1. Kui uus liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 143bb ettenähtud võimalust, antakse ühtse pindalatoetuse kava kohaselt toetuskõlblikele põllumajandustootjatele puu- ja köögivilja eritoetust. Toetust antakse liikmesriikide poolt 2007. aastal vastu võetud kriteeriumide alusel.

2. Puu- ja köögivilja eritoetust antakse käesoleva määruse artiklis 41 osutatud puu- ja köögivilja puhul makstava riikliku ülemmäära piires või madalama ülempiiriga, kui uus liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 143bb lõikega 3 ettenähtud võimalust.

Artikkel 117

Üleminekuperioodil makstav puu- ja köögivilja eritoetus

1. Kui uus liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 143bc lõikega 1 ettenähtud võimalust, jäetakse tema 2007. aasta otsuse kohaselt alles kuni 31. detsembrini 2011 kuni 50 % käesoleva määruse artiklis 41 osutatud riiklike ülemmäärade osast, mis vastab CN-koodi 0702 00 00 alla kuuluvatele tomatitele.

   Sel juhul maksab asjaomane liikmesriik igal aastal põllumajandustootjatele lisatoetust käesoleva määruse artikli 128 lõikes 2 osutatud korras kehtestatud ülemmäära piires.

   Lisatoetust makstakse põllumajandustootjatele, kes toodavad tomateid vastavalt käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 5. jaos sätestatud tingimustele.

2. Kui uus liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 143bc lõikega 2 ettenähtud võimalust, jäetakse tema 2007. aasta otsuse kohaselt alles:

a) kuni 31. detsembrini 2010 kuni 100 % käesoleva määruse artiklis 41 osutatud riiklike ülemmäärade osast, mis vastab selliste puu- ja köögiviljakultuuride toetusele, mida ei esine käesoleva määruse artikli 56 lõike 2 kolmandas lõigus loetletud aastaste kultuuride loetelus;

b) 1. jaanuarist 2011 kuni 31. detsembrini 2012 kuni 75 % käesoleva määruse artiklis 41 osutatud riiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab selliste puu- ja köögiviljakultuuride toetusele, mida ei esine käesoleva määruse artikli 56 lõike 2 kolmandas lõigus loetletud aastaste kultuuride loetelus.

Sel juhul maksab asjaomane liikmesriik põllumajandustootjatele igal aastal lisatoetust käesoleva määruse artikli 128 lõikes 2 osutatud korras kehtestatud ülemmäära piires.

Lisatoetust makstakse põllumajandustootjatele, kes toodavad ühte või enamat puu- või köögiviljatoodet, mille on kindlaks määranud asjaomane liikmesriik ning mis on loetletud käesoleva määruse artikli 56 lõike 2 kolmandas lõigus.

Artikkel 118
Eritoetuste üldsätted

1. Lõigete 115, 116 ja 117 kohase toetuse andmise eesmärgil kättesaadavaks tehtud summasid ei lisata artikli 112 lõikes 1 osutatud iga-aastaste toetussummade hulka. Artikli 115 lõike 3 kohaldamise korral lisatakse XII lisas osutatud ülemmäära ja tegelikult kohaldatud ülemmäära vahe artikli 112 lõikes 1 osutatud iga-aastaste toetussummade hulka.

2. Artikleid 110 ja 120 ei kohaldata artiklites 115–117 osutatud eritoetuste suhtes.

3. Tegeliku või eeldatava pärandi korral antakse suhkru eritoetust ning vastavalt artiklites 115 ja 116 osutatud puu- ja köögivilja eritoetust põllumajandusettevõtte pärinud põllumajandustootjale tingimusel, et põllumajandustootja on ühtse pindalatoetuse kava kohaselt toetuskõlblik.

Artikkel 119
Eritoetus

1. Ühtset pindalatoetuse kava kohaldavad uued liikmesriigid võivad hiljemalt 1. augustiks 2009 otsustada kasutada alates 2010. aastast kuni 10 % artiklis 41 osutatud riiklikest ülemmääradest, et anda põllumajandustootjatele toetust, nagu on sätestatud artikli 68 lõike 1 punktides a–e ja kooskõlas artikli 68 lõigetega 2–9 ning artiklitega 69 ja 70.

2. Erandina artikli 68 lõike 5 punktist b seisneb artikli 68 lõike 1 punktis c osutatud meetmete puhul antav toetus ühtse pindalatoetuse kava raames hektari kohta makstavate toetuste tõstmises.

3. Lõikes 1 osutatud summad määrab komisjon kindlaks artikli 128 lõikes 2 osutatud korras.

Kõnealused summad lahutatakse asjaomastele uutele liikmesriikidele ette nähtud, artikli 112 lõikes 1 osutatud iga-aastastest toetussummadest.

4. PEATÜKK
TÄIENDAVAD RIIKLIKUD OTSETOETUSED JA OTSETOETUSED

Artikkel 120

Täiendavad riiklikud otsetoetused ja otsetoetused

1. Käesolevas artiklis tähendab mõiste: „ühise põllumajanduspoliitika laadne riiklik kava” iga enne uute liikmesriikide ühinemise kuupäeva kohaldatavat riiklike otsetoetuste kava, mille alusel anti põllumajandustootjatele toetust seoses toodanguga, mida hõlmab üks otsetoetustest.

2. Kui komisjon annab selleks loa, on uutel liikmesriikidel võimalik täiendada:

   a) kõiki otsetoetusi kuni 30 protsendipunkti üle artiklis 110 asjaomase aasta jaoks kindlaksmääratud taseme. Bulgaaria ja Rumeenia puhul on kõnealune tase 2009. aastal 65 % otsetoetuste tasemest ühenduses seisuga 30. aprill 2004 ning alates 2010. aastast kuni 30 protsendipunkti üle artikli 110 teises lõigus asjaomase aasta jaoks kindlaksmääratud taseme. Kartulitärklise sektoris võib Tšehhi Vabariik siiski täiendada otsetoetusi kuni 100 % tasemest, mida kohaldatakse vanades liikmesriikides. Liikmesriigid võivad siiski määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 7. peatükis osutatud otsetoetuste puhul täiendada otsetoetusi kuni 100 %. Bulgaaria ja Rumeenia puhul kohaldatakse järgmisi maksimummäärasid: 2009. aastal 95 % ja alates 2010. aastast 100 %;

   või

   b) i) otsetoetusi, välja arvatud ühtsesse otsemaksete kavasse kuuluvad toetused, kuni otsetoetuste kogutasemeni, mida põllumajandustootjal oleks iga üksiku toote puhul õigus uues liikmesriigis 2003. kalendriaastal saada ühise põllumajanduspoliitika laadse riikliku kava alusel, suurendades seda kümne protsendipunkti võrra. Leedu jaoks võetakse võrdlusaastaks 2002. kalendriaasta. Bulgaaria ja Rumeenia jaoks võetakse võrdlusaastaks 2006. kalendriaasta. Sloveenia puhul suurendatakse seda 25 protsendipunkti võrra;

   ii) ühtse otsemaksete kava puhul on täiendava riikliku otsetoetuse kogusumma, mida uus liikmesriik võib vastava aasta kohta anda, piiratud eriomase toetussummaga. Toetussumma on võrdne järgmiste näitajate vahega:

   – asjaomases uues liikmesriigis 2003. kalendriaastal või Leedu puhul 2002. kalendriaastal saada olev ühise põllumajanduspoliitika laadsete riiklike otsetoetuste kogusumma, suurendades seda iga kord 10 protsendipunkti võrra. Bulgaaria ja Rumeenia jaoks võetakse võrdlusaastaks 2006. kalendriaasta. Sloveenia puhul suurendatakse seda 25 protsendipunkti võrra, ja

   – VIII lisas loetletud uute liikmesriikide riiklik ülemmäär, mida on vajaduse korral kohandatud vastavalt artikli 53 lõikele 2.

   Esimeses taandes osutatud kogusumma arvutamisel tuleb selle sisse arvestada riiklikud otsetoetused ja/või nende osad, mis vastavad ühenduse otsetoetustele ja/või nende osadele, mida võeti arvesse uute liikmesriikide kehtiva ülemmäära arvutamisel vastavalt artiklile 41 ja artikli 53 lõikele 2.

Iga asjaomase otsetoetuse puhul võib uus liikmesriik valida kohaldamiseks kas eespool nimetatud võimaluse a või b.

Otsetoetuste kogumäär, mida võidakse ühinemise järel uutes liikmesriikides põllumajandustootjale anda asjaomase otsetoetuse raames, koos kõigi täiendavate riiklike otsetoetustega ei tohi ületada seda otsetoetuste määra, mida põllumajandustootja võib sel ajal liikmesriikide suhtes kohaldatavate otsetoetuste raames saada vanades liikmesriikides.

3. Küpros võib täiendada otsetoetust, mida makstakse põllumajandustootjale I lisas loetletud otsetoetuste raames, kuni toetuse kogumäärani, mida põllumajandustootjal oleks olnud õigus Küprosel saada 2001. aastal.

Küprose ametiasutused tagavad, et otsetoetuste kogusumma, mida Küprosel ühinemise järel põllumajandustootjale asjaomase otsetoetuse raames antakse, koos kõigi täiendavate riiklike otsetoetustega, ei ületaks mingil juhul seda otsetoetuste määra, mida põllumajandustootjal oleks selle otsetoetuse raames õigus saada vanades liikmesriikides.

Antava täiendava riikliku toetuse kogusumma on esitatud XIII lisas.

Antavat täiendavat riiklikku toetust võib kohandada, kui see on ühise põllumajanduspoliitika arengu tõttu vajalik.

Lõikeid 2 ja 5 ei kohaldata Küprose suhtes.

4. Kui uus liikmesriik otsustab kohaldada ühtse pindalatoetuse kava, võib ta lõigetes 5 ja 8 sätestatud tingimustel anda täiendavat riiklikku otsetoetust.

5. Täiendava riikliku toetuse kogusumma on sel aastal, kui kohaldatakse ühtse pindalatoetuse kava, piiratud selle sektori või allsektori jaoks ettenähtud eriomase toetussummaga, tingimusel et kõnealuse sektori või allsektori toetussumma on seotud järgmiste toetustega:

– ühtse otsemaksete kavaga seotud otsetoetused; ja /või

– üks või mitu otsetoetust, mida võib osaliselt rakendada vastavalt artikli 53 lõikele 2. Toetussumma on võrdne järgmiste näitajate vahega:

  – sektori või allsektori kohta antav kogutoetus, mis tuleneb lõike 2 punktide a või b kohaldamisest; ja

  – asjaomases uues liikmesriigis ühtse pindalatoetuse kava alusel vastavas sektoris või allsektoris asjaomasel aastal saada olev otsetoetuste kogusumma.

6. Uus liikmesriik võib objektiivsete kriteeriumide alusel ja pärast komisjonilt loa saamist kindlaks määrata antava täiendava riikliku toetuse summad.

7. Komisjoni loas:

– täpsustatakse asjaomase ühise põllumajanduspoliitika laadse riikliku otsetoetuse kava, kui kohaldatakse lõike 2 punkti b;

– määratakse kindlaks, millise tasemeni täiendavat riiklikku toetust makstakse, täiendava riikliku toetuse määr ja kui see on asjakohane, toetuse andmise tingimused;

– märgitakse ära kohanduste tegemise võimalus, kui see on ühise põllumajanduspoliitika arengu tõttu vajalik.

8. Täiendavat riiklikku toetust ega abi ei anta põllumajanduslikule tegevusele, mille puhul ei ole vanades liikmesriikides otsetoetusi ette nähtud.

Artikkel 121
Küprose riigiabi

Lisaks täiendavale riiklikule otsetoetusele võib Küpros kuni 2010. aasta lõpuni anda üleminekuaegset järk-järgult vähenevat riiklikku abi. Seda riigiabi võib anda ühenduse abiga sarnasel moel, näiteks tootmisest lahti seotud toetusena.

Võttes arvesse 2001. aastal antud riikliku toetuse olemust ja suurust, võib Küpros anda riigiabi XIV lisas loetletud sektoritele või allsektoritele kuni kõnealuses lisas täpsustatud ulatuseni.

Antavat riigiabi võib kohandada, kui see on ühise põllumajanduspoliitika arengu tõttu vajalik. Kui sellised kohandused vajalikuks osutuvad, muudetakse komisjoni otsuse põhjal abisummasid või abiandmise tingimusi.

Küpros esitab riigiabimeetmete kohaldamise kohta komisjonile igal aastal aruande, kus on näidatud abi vorm ja summad sektori või allsektori kohta.

VI JAOTIS
FINANTSÜLEKANDED

Artikkel 122
Finantsülekanne restruktureerimiseks puuvillapiirkondades

EAFRDist rahastatavate maaelu arengukavade alusel puuvilla tootmispiirkondades võetavate meetmete jaoks on ühenduse täiendava toetusena ette nähtud 22 miljonit eurot kalendriaasta kohta.

Artikkel 123
Finantsülekanne restruktureerimiseks tubakapiirkondades

EAFRDist rahastatavate maaelu arengukavade meetmetele on tubaka tootmispiirkondades alates 2011. eelarveaastast ühenduse täiendava toetusena ette nähtud 484 miljonit eurot neile liikmesriikidele, kus tubakatootjad said toetust kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 2075/92[26] aastatel 2000, 2001 ja 2002.

[26] EÜT L 215, 30.7.1992, lk 70.

VII JAOTIS
RAKENDUS-, ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

1. PEATÜKK
RAKENDUSSÄTTED

Artikkel 124
Toetusõiguste kinnitamine

1. Enne 1. jaanuari 2009 põllumajandustootjatele antud toetusõigusi käsitatakse alates 1. jaanuarist 2010 seaduslike ja korrektsetena.

2. Lõiget 1 ei kohaldata faktiliselt ebakorrektsete taotluste põhjal põllumajandustootjatele eraldatud toetusõiguste suhtes.

3. Lõige 1 ei piira komisjoni õigust teha määruse (EÜ) nr 1290/2005 artiklis 31 osutatud otsuseid kulude kohta seoses igal kalendriaastal kuni aastani 2009 (kaasa arvatud) antud toetuste eest.

Artikkel 125
Kohaldamine äärepoolseimates piirkondades

III ja IV jaotist ei kohaldata Prantsusmaa ülemeredepartemangude, Assooride, Madeira ja Kanaari saarte suhtes.

Artikkel 126
Riigiabi

Erandina määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklist 180 ja määruse (EÜ) nr 1184/2006[27] artiklist 3 ei kohaldata asutamislepingu artikleid 87-89 maksete suhtes, mida liikmesriigid teevad artiklite 42, 59, 68–70, artikli 87 lõike 4, artikli 100 lõike 5, artiklite 109 ja 119–121 alusel kooskõlas käesoleva määrusega.

Artikkel 127
Teabe edastamine komisjonile

Liikmesriigid teatavad komisjonile üksikasjalikult käesoleva määruse rakendamiseks võetud meetmed, eelkõige artiklitega 6, 12, 42, 46, 47, 68, 69, 70, 59, 60 ja 119 seotud meetmed.

Artikkel 128
Otsetoetuste korralduskomitee

1. Komisjoni abistab otsetoetuste korralduskomitee, kuhu kuuluvad liikmesriikide esindajad ja eesistujana komisjoni esindaja.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

   Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõike 3 tähenduses määratakse üks kuu.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

---

[27] ELT L 214, 4.8.2006, lk 7

Artikkel 129

Rakenduseeskirjad

Artikli 128 lõikes 2 osutatud korras võetakse käesoleva määruse rakendamiseks vastu üksikasjalikud eeskirjad. Need on eelkõige:

a) üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemi loomist;

b) üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad toetuste ümbersuunamise tulemusel vabanenud summade jaotamise kriteeriume;

c) üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad käesoleva määrusega ettenähtud toetuste maksmist, sealhulgas toetuse saamise tingimusi, taotluse esitamise ja maksete tegemise kuupäevi ning kontrollisätteid, samuti toetuste saamise õiguste kontrollimist ja kehtestamist, sealhulgas vajalikku teabevahetust liikmesriikidega, baaskülvipindade või tagatud maksimumpindalade ületamise kindlakstegemist, ning üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad ooteaja kindlaksmääramist ja IV jaotise 1. peatüki 7. ja 8. jao alusel kehtestatud selliste toetuse saamise õiguste tühistamist ja ümberjaotamist, mis on jäänud kasutamata;

d) ühtse otsemaksete kava puhul üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad eelkõige riikliku reservi loomist, õiguste üleandmist, püsikultuuride, põllumajandusmaa ja rohumaa määratlust, III jaotise 2. ja 3. peatükiga ettenähtud võimalusi ning III jaotise 4. peatükiga ettenähtud tootmisega seotud toetuste lisamist;

e) üksikasjalikud eeskirjad V jaotise rakendamise kohta;

f) üksikasjalikud rakenduseeskirjad, mis käsitlevad puu- ja köögivilja, kartuli ja puukoolide toetuste lisamist ühtsesse otsemaksete kavasse, sealhulgas taotluste esitamise kord esimesel kohaldamisaastal, ning IV jaotise 1. peatüki 5. ja 6. jaos osutatud toetusi;

g) üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad veinitoetuse lisamist ühtsesse otsemaksete kavasse, sealhulgas taotluste esitamise kord esimesel kohaldamisaastal, vastavalt määrusele (EÜ) nr [veiniturgu käsitlev määrus];

h) kanepi puhul üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad erikontrollimeetmeid ja tetrahüdrokannabinooli taseme määramise meetodeid;

i) sellised I lisa muudatused, mis võivad olla vajalikud, võttes arvesse artiklis 1 sätestatud kriteeriume;

j) sellised V, VI ja VII lisa muudatused, mis võivad olla vajalikud, võttes eelkõige arvesse ühenduse uusi õigusakte;

k) põldude identifitseerimise ja määratlemise süsteemi põhijooned;

l) toetusetaotlustes tehtavad võimalikud muudatused ja vabastamine toetusetaotluse esitamise nõudest;

m) toetusetaotlustes märgitavad miinimumandmed;

n) haldus- ja kohapealsete kontrollide ning kaugseire teel tehtavate kontrollide eeskirjad;

o) eeskirjad vähenduste kohaldamise kohta ning toetuse saajate hulgast väljaarvamise kohta, kui ei täideta artiklites 4 ja 24 osutatud kohustusi, sealhulgas ka juhud, mil vähendusi ja väljaarvamisi ei kohaldata;

q) sellised V lisa muudatused, mis võivad olla vajalikud, võttes arvesse artiklis 28 sätestatud kriteeriume;

r) liikmesriikide ja komisjoni vaheline teabevahetus;

s) eriolukordades praktiliste ja konkreetsete probleemide lahendamiseks vajalikud ja nõuetekohaselt põhjendatud meetmed, eelkõige II jaotise 4. peatüki ning III jaotise 2. ja 3. peatüki rakendamisega seotud meetmed. Sellised meetmed võivad käesoleva määruse teatavatest sätetest kõrvale kalduda, kuid üksnes sellises ulatuses ja sellise aja jooksul, mis on hädavajalik;

t) puuvilla puhul järgmised üksikasjalikud eeskirjad:

i) artikli 80 lõikes 3 sätestatud toetussumma vähendamise arvutamine;

ii) heakskiidetud tootmisharudevahelised organisatsioonid, eelkõige nende rahastamis- ning kontrolli- ja sanktsioneerimissüsteem.

2. PEATÜKK
ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 130
Määruse (EÜ) nr 1290/2005 muutmine

1. Artikli 12 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjon määrab kindlaks summad, mis vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr xxx/2008* [*käesolev määrus*] artiklile 9, artikli 10 lõikele 4, artiklitele 123 ja 124 ning nõukogu määruse (EÜ) nr 378/2007 artikli 4 lõikele 1 antakse EAFRDi käsutusse.”

2 Artikli 18 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Määruse (EÜ) nr XXX/2008 [*käesolev määrus*] artikli 8 lõikes 2 osutatud otsemaksete riiklikud ülemmäärasid, mida on kohandatud kõnealuse määruse artikli 11 lõikes 1, käsitatakse osaluse ülemmääradena eurodes.

* ELT L ……..”

Artikkel 131
Määruse (EÜ) nr 247/2006 muutmine

Määrust (EÜ) nr 247/2006 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 23 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Ühendus rahastab käesoleva määruse II ja III jaotisega ettenähtud meetmeid järgmise aastase ülemmäära ulatuses:

miljonites eurodes

	Eelarveaasta 2007	Eelarveaasta 2008	Eelarveaasta 2009	Eelarveaasta 2010 ja järgnevad
Prantsusmaa ülemeredepartemangud	126,6	262,6	269,4	276,05
Assoorid ja Madeira	77,9	86,98	86,7	106,21
Kanaari saared	127,3	268,4	268,4	268,42”

2) Lisatakse artikkel 24b:

„*Artikkel 24b*

1. Hiljemalt 15. veebruariks 2009 esitavad liikmesriigid komisjonile oma üldprogrammi muudatuste eelnõu, et kajastada artikli 23 lõikega 2 sisse viidud muudatusi.

2. Komisjon hindab esitatud muudatusi ja otsustab nende vastuvõtmise üle nelja kuu jooksul alates nende esitamisest artikli 26 lõikes 2 osutatud korras.”

Artikkel 132
Määruse (EÜ) nr 378/2007 muutmine

Määrust (EÜ) nr 378/2007 muudetakse järgmiselt:

1) Artiklit 1 muudetakse järgmiselt.

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Vabatahtlike ümbersuunamistega seotud vähendused tuleks arvutada samadel alustel nagu need, mida kohaldatakse ümbersuunamiste suhtes vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr XXX/2008* [*käesolev määrus*] artiklile 7.

* ELT L …….”;

b) lisatakse lõige 5:

„5. Põllumajandustootja suhtes kohaldatavad ümbersuunamise määrad, millest on lahutatud viis protsendipunkti ja mis tulenevad nõukogu määruse (EÜ) nr XXX/2008* [*käesolev määrus*] artikli 7 kohaldamisest, lahutatakse vabatahtliku ümbersuunamise määradest, mida kasutatakse liikmesriikides käesoleva artikli lõike 4 kohaldamisel. Mõlemad protsendipunktid lahutatakse ja lõplik vabatahtliku ümbersuunamise määr on null või sellest suurem.”

2) Artikli 3 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) erandina käesoleva määruse artikli 1 lõikest 3 kohaldada ümbersuunamise kohaseid vähendusi vastavalt arvutusele, mida kohaldatakse ümbersuunamise suhtes määruse (EÜ) nr xx/2008 artikli 7 kohaselt, võtmata arvesse kõnealuse artikli lõikega 1 ettenähtud 5 000 euro suurust mahaarvamist; ja/või”.

Artikkel 133

Kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EÜ) nr 1782/2003 tunnistatakse kehtetuks.

   Kõnealuse määruse artikleid 66, 67, 68, 68a, 69, artikli 70 lõike 1 punkti a ja IV jaotise 1. peatükki (kõva nisu) 2. peatükki (valgurikaste taimede toetus), 4. peatükki (pähklite pindalatoetus), 8. peatükki (energiakultuuride toetus), 9. peatükki (seemnetoetus), 10. peatükki (põllukultuuride pindalatoetus), 10.b peatükki (oliivisalutoetus), 10.c peatükki (tubakatoetus) ja 10.d peatükki (humala pindalatoetus) kohaldatakse siiski kuni aastani 2009.

2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt XV lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 134

Üleminekueeskirjad

Komisjon võib võtta meetmeid, et hõlbustada üleminekut määruses (EÜ) nr 1782/2003 sätestatud korralt käesoleva määrusega kehtestatud korrale.

Artikkel 135

Üleminekukord uutes liikmesriikides

Kui uutes liikmesriikides on vaja kasutada üleminekumeetmeid, et hõlbustada üleminekut ühtse pindalatoetuse kavalt ühtsele otsemaksete kavale ning muudele III ja IV jaotises osutatud toetuskavadele, võetakse need meetmed vastu artikli 128 lõikes 2 kehtestatud korras.

Artikkel 136

Jõustumine ja kohaldamine

Käeolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2009.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

Toetuskavade loetelu

Sektor	Õiguslik alus	Märkused
Ühtne otsemaksete kava	Käesoleva määruse III jaotis	Tootmisest lahti seotud toetus
Ühtse pindalatoetuse kava	Käesoleva määruse V jaotise 2. peatükk	Tootmisest lahti seotud toetus asendab kõik käesolevas lisas loetletud otsetoetused, v. a eraldi makstavad toetused
Valgurikkad kultuurid	Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 2. peatükk*	Pindalatoetus
Riis	Käesoleva määruse IV jaotise 2. peatükk	Pindalatoetus
Pähklid	Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 4. peatükk*	Pindalatoetus
Energiakultuurid	Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 5. peatükk*	Pindalatoetus
Tärklisekartulid	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 5. jagu	Tootmistoetus
Seemned	Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 9. peatükk	Tootmistoetus
Põllukultuurid	Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10. peatükk	Pindalatoetus
Lamba- ja kitseliha	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 7. jagu	Ute- ja kitsetoetus
Veise- ja vasikaliha	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 8. jagu	Eritoetus, ammlehmatoetus (sealhulgas mullikate eest makstav toetus ning kaasrahastamise puhul täiendav riiklik ammlehmatoetus), tapatoetus.
Eritoetus	Käesoleva määruse III jaotise 5. peatükk	
Oliiviõli	Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10.b peatükk*	Pindalatoetus
Siidiussid	Määruse (EMÜ) nr 845/72 artikkel 1	Toetus kasvatamise edendamiseks
Tubakas	Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10.c peatükk*	Tootmistoetus
Humal	Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10.d peatükk	Pindalatoetus
Suhkru või inuliinisiirupi tootmiseks kasutatav suhkrupeet, suhkruroog ja sigur	Käesoleva määruse V jaotise artikkel 116	Tootmisest lahti seotud toetused
Suhkru tootmiseks kasutatav suhkrupeet ja suhkruroog	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 4. jagu	Tootmistoetus

Töötlemiseks tarnitav puu- ja köögivili	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 5. jagu	Puu- ja köögivilja üleminekutoetused
Töötlemiseks tarnitavad maasikad ja vaarikad	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 6. jagu	Marjade üleminekutoetus
Puu- ja köögivili	Artikkel 116	Puu- ja köögivilja eritoetus
Posei	Nõukogu määruse (EÜ) nr 247/2006 III jaotis	Programmides kehtestatud meetmete otsetoetused
Egeuse mere saared	Nõukogu määruse (EÜ) nr 1405/2006 III peatükk	Programmides kehtestatud meetmete otsetoetused
Puuvill	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 4. jagu	Pindalatoetus

∗ Üksnes 2009. aastaks.

II LISA

Artiklites 4 ja 5 osutatud kohustuslikud haldusnõuded

A. Keskkond

1.	Nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiiv 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1)	Artikli 3 lõige 1 ja lõike 2 punkt b, artikli 4 lõiked 1, 2 ja 4, artikli 5 punktid a, b ja d
2.	Nõukogu 17. detsembri 1979. aasta direktiiv 80/68/EMÜ põhjavee kaitse kohta teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest (EÜT L 20, 26.1.1980, lk 43)	Artiklid 4 ja 5
3.	Nõukogu 12. juuni 1986. aasta direktiiv 86/278/EMÜ keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reoveesetete kasutamisel põllumajanduses (EÜT L 181, 4.7.1986, lk 6)	Artikkel 3
4.	Nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest (EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1)	Artiklid 4 ja 5
5.	Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7)	Artikkel 6 ja artikli 13 lõike 1 punkt a
Inimeste ja loomade tervis		
Loomade identifitseerimine ja registreerimine		
6.	Nõukogu 27. novembri 1992. aasta direktiiv 92/102/EMÜ loomade identifitseerimise ja registreerimise kohta (EÜT L 355, 5.12.1992, lk 32)	Artiklid 3–5
7.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1)	Artiklid 4 ja 7
8.	Nõukogu 17. detsembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 21/2004, millega kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem ja muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ning direktiive 92/102/EMÜ ja 64/432/EMÜ (ELT L 5, 9.1.2004, lk 8).	Artiklid 3–5
B. Inimeste ja loomade tervis ja taimetervis		
9.	Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta (EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1)	Artikkel 3
10.	Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/22/EÜ, mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamist loomakasvatuses ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 81/602/EMÜ, 88/146/EMÜ ja 88/299/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3)	Artiklid 3, 4, 5 ja 7
11.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1)	Artiklid 14, 15, artikli 17 lõige 1, artiklid 18–20

12.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad (EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1)	Artiklid 7, 11, 12, 13 ja 15
Haigustest teatamine		
13.	Nõukogu 18. novembri 1985. aasta direktiiv 85/511/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse meetmed suu- ja sõrataudi tõrjeks (EÜT L 315, 26.11.1985, lk 11)	Artikkel 3
14.	Nõukogu 17. detsembri 1992. aasta direktiiv 92/119/EMÜ, millega kehtestatakse üldised ühenduse meetmed teatavate loomahaiguste tõrjeks ja konkreetsed meetmed seoses sigade vesikulaarhaigusega (EÜT L 62, 15.3.1993, lk 69)	Artikkel 3
15.	Nõukogu 20. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/75/EÜ, millega kehtestatakse erisätted lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja likvideerimiseks (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 74)	Artikkel 3
C.	*Loomade heaolu*	
16.	Nõukogu 19. novembri 1991. aasta direktiiv 91/629/EMÜ, milles sätestatakse vasikate kaitse miinimumnõuded (EÜT L 340, 11.12.1991, lk 28)	Artiklid 3 ja 4
17.	Nõukogu 19. novembri 1991. aasta direktiiv 91/630/EMÜ, milles sätestatakse sigade kaitse miinimumnõuded (EÜT L 340, 11.12.1991, lk 33)	Artikkel 3 ja artikli 4 lõige 1
18.	Nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiv 98/58/EÜ, mis käsitleb põllumajandusloomade kaitset (EÜT L 221, 8.8.1998, lk 23)	Artikkel 4

III LISA

Artiklis 6 osutatud head põllumajandus- ja keskkonnatingimused

Teema	Standardid
Mulla erosioon: Mulla kaitsmine asjakohaste vahenditega	– Minimaalne muldkate
	– Kohaspetsiifilistele tingimustele vastav maakasutus
	– Veepüüde terrassid
Mulla orgaaniline aine: Mulla orgaanilise aine säilitamine asjakohaste tegevuste abil	– Külvikordade standardid vajaduse korral
	– Koristusjäätmete käitlus haritaval maal
Mulla struktuur: Mulla struktuuri säilitamine asjakohaste meetmete abil	– Masinate asjakohane kasutamine
Minimaalne hooldustööde tase: Hooldustööde minimaalse taseme tagamine ja kasvukohtade kvaliteedi halvenemise vältimine	– Minimaalne loomkoormus ja/või asjakohane režiim
	– Püsikarjamaade kaitse
	– Maastikule iseloomulike vormide säilitamine, sealhulgas hekid, tiigid, kraavid ja puude read, kogumid või üksikud puud ning põlluservad, kui see on asjakohane; – oliivipuude väljajuurimise keelustamine, kui see on asjakohane
	– Põllumajandusmaa võsastumise vältimine
	– Oliivisalude ja viinapuude heade kasvutingimuste säilitamine
Veekaitse ja -majandus: Veekogude kaitse reostuse ja äravoolu eest; veekasutuse reguleerimine	– Vooluveekogude äärde puhverribade rajamine; – lubade andmise menetluse järgmine niisutussüsteemide puhul

IV LISA

Artiklis 8 osutatud riiklikud netoülemmäärad

miljonites eurodes

Kalendriaasta	2009	2010	2011	2012
Belgia	583,2	570,9	563,1	553,9
Tšehhi Vabariik				773,0
Taani	985,9	965,3	954,6	937,8
Saksamaa	5 467,4	5 339,2	5 269,3	5 178,0
Eesti				88,9
Iirimaa	1 283,1	1 264,0	1 247,1	1 230,0
Kreeka	2 567,3	2 365,5	2 348,9	2 324,1
Hispaania	5 171,3	5 043,4	5 019,1	4 953,5
Prantsusmaa	8 218,5	8 021,2	7 930,7	7 796,2
Itaalia	4 323,6	4 103,7	4 073,2	4 023,3
Küpros				48,2
Läti				130,5
Leedu				337,9
Luksemburg	35,2	34,5	34,0	33,4
Ungari				1 150,9
Malta				4,6
Madalmaad	841,5	827,0	829,4	815,9
Austria	727,7	718,2	712,1	704,9
Poola				2 730,5
Portugal	635,8	623,0	622,6	622,6
Sloveenia				129,4
Slovakkia				335,9
Soome	550,0	541,2	536,0	529,8
Rootsi	731,7	719,9	710,6	699,8
Ühendkuningriik	3 373,0	3 340,4	3 335,8	3 334,9

V LISA

Artikli 9 lõikes 3 osutatud teraviljade loetelu

CN-kood	Kirjeldus
I.	Teravili
1001 10 00	Kõva nisu
1001 90	Nisu ja meslin, v.a kõva nisu
1002 00 00	Rukis
1003 00	Oder
1004 00 00	Kaer
1005	Mais
1007 00	Terasorgo
1008	Tatar, hirss ja kanaari paelrohi; muu teravili
0709 90 60	Suhkrumais
II.	Õliseemned
1201 00	Sojauba
ex 1205 00	Rapsiseemned
ex 1206 00 10	Päevalilleseemned
III.	Valgurikkad kultuurid
0713 10	Herned
0713 50	Põlduba
ex 1209 29 50	Maguslupiin
IV.	Lina
ex 1204 00	Linaseeme (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Lina, toores või leotatud, kiu tootmiseks (*Linum usitatissimum* L.)
V.	Kanep
ex 5302 10 00	Kanep, toores või leotatud, kiu tootmiseks (*Cannabis sativa L.*)

VI LISA

Artiklis 28 osutatud kokkusobivad toetuskavad

Sektor	Õiguslik alus
Vähem soodsad piirkonnad ja keskkonnaalaste kitsendustega piirkonnad	Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 13 punkt a, artikli 14 lõige 1 ja lõike 2 kaks esimest taanet, artiklid 15, 17–20, artikli 51 lõige 3 ja artikli 55 lõige 4
Meetmed, mis on suunatud põllumajandusmaa säästvale kasutamisele:	
ebasoodsate looduslike tingimuste toetus mägipiirkondade põllumajandustootjatele	Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti a alapunkt i
ebasoodsate looduslike tingimuste toetus muude kui mägipiirkondade põllumajandustootjatele	Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti a alapunkt ii
Natura 2000 toetus ja direktiiviga 2000/60/EÜ seotud toetus	Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti a alapunkt iii
põllumajanduslik keskkonnatoetus	Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti a alapunkt iv
Meetmed, mis on suunatud metsamaa säästvale kasutamisele:	
põllumajandusmaa metsastamine	Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti b alapunkt i
Natura 2000 toetus	Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti b alapunkt iv
metsanduse keskkonnatoetus	Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti b alapunkt v
Vein	(Veiniturgu käsitleva määruse) artikkel 117

VII LISA

A. Puu- ja köögivili, säilituskartul ja puukoolid

1. Põllumajandustootja saab toetusõiguse hektari kohta, mille arvutamiseks jagatakse punktis 2 osutatud võrdlussumma punkti 3 kohaselt arvutatud hektarite arvuga.

2. Liikmesriigid määravad iga põllumajandustootja võrdlussumma hulka arvatava summa kindlaks selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel nagu:

   – turustustoetuse summa, mille põllumajandustootja on otseselt või kaudselt saanud puu- ja köögivilja, säilituskartuli või puukooli puhul;

   – puu- ja köögivilja ning säilituskartuli tootmiseks või puukoolidena kasutatud maa pindala;

   – toodetud puu- ja köögivilja ning säilituskartuli ja puukoolide hulk

   tüüpilise perioodi põhjal, mis võib iga toote puhul olla erinev ja koosneda ühest või enamast turustusaastast ning mis algab 2001. aastal lõppevast turustusaastast (liikmesriikide puhul, kes ühinesid Euroopa Liiduga 1. mail 2004 või pärast seda kuupäeva, algab see 2004. aastal lõppevast turustusaastast) ja kestab kuni 2007. aastal lõppeva turustusaastani.

   Selle punkti kriteeriume võib eri puu- ja köögiviljatoodete ning säilituskartuli ja puukoolide puhul erinevalt rakendada, kui see on nõuetekohaselt ja objektiivselt põhjendatud. Liikmesriigid võivad samadel alustel otsustada mitte määrata koguseid, mis lisatakse võrdlussumma hulka, ning käesoleva punkti kohaselt toetuskõlblikke hektareid enne kolme aasta pikkuse üleminekuperioodi (mis lõpeb 31. detsembril 2010) lõppu.

3. Liikmesriigid arvutavad toetuskõlblike hektarite arvu selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel, nagu punkti 2 esimese lõigu teises taandes osutatud maa pindala.

   Käesolevas määruses tähendab mõiste „puu- ja köögivili” määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 1 lõike 1 punktides i ja j loetletud tooteid ning mõiste „säilituskartul” kartulit, mille CN-kood on 0701, välja arvatud kartul, mis on ette nähtud kartulitärklise tootmiseks ning mille jaoks antakse toetust artikli 93 alusel.

4. Põllumajandustootjal, kelle toodangut mõjutasid punktis 2 osutatud võrdlusperioodi jooksul kahjulikult vääramatu jõu juhud või erandlikud asjaolud (nagu on osutatud artikli 36 lõikes 1), mis ilmnesid enne seda perioodi või selle jooksul, on õigus taotleda punktis 2 osutatud võrdlussumma arvutamist võrdlusperioodi sellise kalendriaasta või selliste kalendriaastate alusel, mida vääramatu jõu juhud või erandlikud asjaolud ei mõjutanud.

5. Kui vääramatu jõu juhud või erandlikud asjaolud mõjutasid kogu võrdlusperioodi, arvutab liikmesriik võrdlussumma punkti 3 kohaselt valitud tüüpilisele perioodile eelneva lähima turustusaasta põhjal. Sel juhul kohaldatakse punkti 1 *mutatis mutandis*.

6. Põllumajandustootja teatab vääramatu jõu juhtudest või erandlikest asjaoludest kirjalikult pädevale asutusele iga liikmesriigi määratud tähtaja jooksul ning lisab pädeva asutuse nõuetele vastavad tõendid.

B. Vein (väljajuurimine)

Määruse (EÜ) nr [veiniturgu käsitlev määrus] V jaotise III peatükis kehtestatud väljajuurimiskavas osalevatele põllumajandustootjatele antakse väljajuurimisele järgneval aastal toetusõigusi nende hektarite eest, mille eest nad said väljajuurimistasu.

Nende toetusõiguste ühikuväärtus vastab vastava piirkonna toetusõiguste piirkondlikule keskmisele väärtusele. Ühikuväärtus ei tohi siiski ületada 350 eurot hektari kohta.

C. Vein (toetusprogrammide raames tehtavad maksed)

Kui liikmesriigid otsustavad anda toetust kooskõlas määruse (EÜ) nr [veiniturgu käsitlev määrus] artikliga 4a, määravad nad võrdlussumma põllumajandustootjate ja samuti toetuskõlblike hektarite kohta:

– võttes aluseks objektiivsed ja mittediskrimineerivad kriteeriumid;

– seoses ühe või mitme veiniaasta pikkuse võrdlusperioodiga, alustades veiniaastast 2005/2006. Võrdlussumma ja toetuskõlblike hektarite määramisel kasutatavad kriteeriumid ei tohi põhineda võrdlusperioodil, mis hõlmab veiniaastaid pärast veiniaastat 2007/2008, kui toetusprogrammide raames tehtavad maksed on seotud hüvitistega põllumajandustootjatele, kes on saanud toetust alkohoolsete jookide destilleerimiseks või majanduslikku kasu toetusest, mida on antud kontsentreeritud viinamarjavirde kasutamiseks veini rikastamise eesmärgil määruse (EÜ) nr [veiniturgu käsitlev määrus] alusel;

– kooskõlas selle meetme jaoks kasutada oleva üldsummaga, millele on osutatud määruse (EÜ) nr [veiniturgu käsitlev määrus] artikli 6 punktis e.

Põllumajandustootja saab toetusõiguse hektari kohta, mille arvutamiseks jagatakse osutatud võrdlussumma toetuskõlblike hektarite arvuga.

VIII LISA

Artiklis 41 osutatud riiklikud ülemmäärad

Tabel 1

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Belgia	614 179	611 901	613 281	613 281	614 661	614 661	614 661	614 661
Taani	1 030 478	1 031 321	1 043 421	1 043 421	1 048 999	1 048 999	1 048 999	1 048 999
Saksamaa	5 770 254	5 781 666	5 826 537	5 826 537	5 848 330	5 848 330	5 848 330	5 848 330
Iirimaa	1 342 268	1 340 737	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Kreeka	2 367 713	2 209 591	2 210 829	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Hispaania	4 838 512	5 070 413	5 114 250	5 139 246	5 139 316	5 139 316	5 139 316	5 139 316
Prantsusmaa	8 404 502	8 444 468	8 500 503	8 504 425	8 518 804	8 518 804	8 518 804	8 518 804
Itaalia	4 143 175	4 277 633	4 320 238	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974
Luksemburg	37 051	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084
Madalmaad	853 090	853 169	886 966	886 966	904 272	904 272	904 272	904 272
Austria	745 561	747 298	750 019	750 019	751 616	751 616	751 616	751 616
Portugal	589 723	600 296	600 370	605 967	605 972	605 972	605 972	605 972
Soome	566 801	565 823	568 799	568 799	570 583	570 583	570 583	570 583
Rootsi	763 082	765 229	768 853	768 853	770 916	770 916	770 916	770 916
Ühendkuningriik	3 985 834	3 986 361	3 987 844	3 987 844	3 987 849	3 987 849	3 987 849	3 987 849

Tabel 2*

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Bulgaaria	287 399	328 997	409 587	490 705	571 467	652 228	732 986	813 746
Tšehhi Vabariik	559 622	647 080	735 801	821 779	909 164	909 164	909 164	909 164
Eesti	60 500	70 769	80 910	91 034	101 171	101 171	101 171	101 171
Küpros	31 670	38 845	43 730	48 615	53 499	53 499	53 499	53 499
Läti	90 016	104 025	118 258	132 193	146 355	146 355	146 355	146 355
Leedu	230 560	268 746	305 964	342 881	380 064	380 064	380 064	380 064
Ungari	807 366	935 912	1 064 312	1 191 526	1 318 542	1 318 542	1 318 542	1 318 542
Malta	3 434	3 851	4 268	4 685	5 102	5 102	5 102	5 102
Poola	1 877 107	2 164 285	2 456 894	2 742 771	3 033 549	3 033 549	3 033 549	3 033 549
Rumeenia	623 399	713 207	891 072	1 068 953	1 246 821	1 424 684	1 602 550	1 780 414
Sloveenia	87 942	102 047	116 077	130 107	144 236	144 236	144 236	144 236
Slovakkia	240 014	277 779	314 692	351 377	388 191	388 191	388 191	388 191

* Ülemmäärade arvutamisel võetakse arvesse artikliga 110 ettenähtud juurdekasvukava.

IX LISA

Artikli 56 lõikes 1 osutatud riiklike ülemmäärade osa, mis vastab tomatite toetusele, on järgmine:

Liikmesriik	Summa (miljon eurot kalendriaastas)
Bulgaaria	5,394
Tšehhi Vabariik	0,414
Kreeka	35,733
Hispaania	56,233
Prantsusmaa	8,033
Itaalia	183,967
Küpros	0,274
Malta	0,932
Ungari	4,512
Rumeenia	1,738
Poola	6,715
Portugal	33,333
Slovakkia	1,018

Artikli 56 lõikes 2 osutatud riiklike ülemmäärade osa, mis vastab puu- ja köögiviljakultuuride (välja arvatud aastased kultuurid) toetusele, on järgmine:

Liikmesriik	Summa (miljon eurot kalendriaastas)
Bulgaaria	0,851
Tšehhi Vabariik	0,063
Kreeka	153,833
Hispaania	110,633
Prantsusmaa	44,033
Itaalia	131,700
Küpros	aastal 2009: 4,856 aastal 2010: 4,919 aastal 2011: 4,982 aastal 2012: 5,045
Ungari	0,244
Rumeenia	0,025
Portugal	2,900
Slovakkia	0,007

X LISA

Tootmisega seotud toetuste lisamine ühtsesse otsemaksete kavasse

I.

– Alates 2010. aastast määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 1. peatükiga ettenähtud kõva nisu eritoetus;

– alates 2010. aastast määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 2. peatükiga ettenähtud valgurikaste taimede toetus;

– alates 2010. aastast määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise III peatüki ja käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 1. jaoga ettenähtud riisi eritoetus kooskõlas käesoleva määruse artikli 72 lõikega 2 ettenähtud ajakavaga;

– alates 2010. aastast määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 4. peatükiga ettenähtud pähklite pindalatoetus;

– alates 2011. aastast määruse (EÜ) nr 1234/2007 II osa I jaotise IV peatüki I jao I alajaoga ettenähtud kuivsööda töötlemistoetus;

– alates 2011. aastast määruse (EÜ) nr 1234/2007 II osa I jaotise IV peatüki I jao II alajaoga ettenähtud kiu tootmiseks kasvatatava lina töötlemistoetus kooskõlas kõnealuse alajaoga ettenähtud ajakavaga;

– alates 2011. aastast määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikliga [95a] ettenähtud kartulitärklise toetus ja kõnealuse artikliga ettenähtud tärklisekartuli toetus kooskõlas käesoleva määruse artikliga 75 ettenähtud ajakavaga.

II.

Alates 2010. aastast, kui liikmesriik on andnud järgmisi toetusi:

– määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 9. peatükiga ettenähtud seemnetoetus;

– määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10. peatükiga ettenähtud põllukultuuride pindalatoetus;

– määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10.b peatükiga ettenähtud oliivisalutoetus;

– määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10.d peatükiga ettenähtud humala pindalatoetus;

veise- ja vasikaliha toetused, välja arvatud ammlehmatoetus, kooskõlas artikliga 55 ettenähtud ajakavaga.

III.

Alates 2010. aastast, kui liikmesriik ei ole teinud vastavalt käesoleva määruse artikli 53 lõikele 1 otsust järgmiste toetuste kohta:

– määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 67 osutatud lamba- ja kitsetoetused;

– määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 68 osutatud veise- ja vasikaliha toetused.

XI LISA

Tootmisega seotud toetuse integreerimine – artikkel 65

Kuivsööt

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Belgia	0	0	0	0	0	0
Taani	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Saksamaa	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Iirimaa	132	132	132	132	132	132
Kreeka	1 238	1 238	1238	1 238	1 238	1 238
Hispaania	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Prantsusmaa	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Itaalia	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Luksemburg						
Madalmaad	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Austria	64	64	64	64	64	64
Portugal	69	69	69	69	69	69
Soome	10	10	10	10	10	10
Rootsi	180	180	180	180	180	180
Ühendkuningriik	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Bulgaaria						
Tšehhi Vabariik	922	922	922	922	922	922
Eesti						
Küpros						
Läti						
Leedu	21	21	21	21	21	21
Ungari	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Malta						
Poola	147	147	147	147	147	147
Rumeenia						
Sloveenia						
Slovakkia	91	91	91	91	91	91

Kõva nisu kvaliteedilisatasu (tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Belgia							
Taani							
Saksamaa							
Iirimaa							
Kreeka	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Hispaania	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Prantsusmaa	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Itaalia	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Luksemburg							
Madalmaad							
Austria	280	280	280	280	280	280	280
Portugal	80	80	80	80	80	80	80
Soome							
Rootsi							
Ühendkuningriik							
Bulgaaria	349	436	523	610	698	785	872
Tšehhi Vabariik							
Eesti							
Küpros	173	198	223	247	247	247	247
Läti							
Leedu							
Ungari	70	80	90	100	100	100	100
Malta							
Poola							
Rumeenia							
Sloveenia							
Slovakkia							

Valgurikkad kultuurid (tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Belgia	84	84	84	84	84	84	84
Taani	843	843	843	843	843	843	843
Saksamaa	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Iirimaa	216	216	216	216	216	216	216
Kreeka	242	242	242	242	242	242	242
Hispaania	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10905	10 905
Prantsusmaa	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17635	17 635
Itaalia	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5009	5 009
Luksemburg	21	21	21	21	21	21	21
Madalmaad	67	67	67	67	67	67	67
Austria	2 051	2 051	2 051	2 051	2051	2051	2 051
Portugal	214	214	214	214	214	214	214
Soome	303	303	303	303	303	303	303
Rootsi	2 147	2 147	2 147	2 147	2147	2147	2 147
Ühendkuningriik	10 500	10 500	10 500	10 500	10500	10500	10 500
Bulgaaria	160	201	241	281	321	361	401
Tšehhi Vabariik	1 858	2 123	2 389	2 654	2654	2654	2 654
Eesti	169	194	218	242	242	242	242
Küpros	17	19	22	24	24	24	24
Läti	109	124	140	155	155	155	155
Leedu	1 486	1 698	1 911	2 123	2123	2123	2 123
Ungari	1 369	1 565	1 760	1 956	1956	1956	1 956
Malta	0	0	0	0	0	0	0
Poola	1 723	1 970	2 216	2 462	2462	2462	2 462
Rumeenia	911	1 139	1 367	1 595	1822	2050	2 278
Sloveenia	63	72	81	90	90	90	90
Slovakkia	1 003	1 146	1 290	1 433	1433	1433	1433

Riis (tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Belgia							
Taani							
Saksamaa							
Iirimaa							
Kreeka	5 703	5 703	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Hispaania	24 997	24 997	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Prantsusmaa	3 922	3 922	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Itaalia	49 737	49 737	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Luksemburg							
Madalmaad							
Austria							
Portugal	5 596	5 596	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Soome							
Rootsi							
Ühendkuningriik							
Bulgaaria	288	360	863	1 007	1 151	1 294	1 438
Tšehhi Vabariik							
Eesti							
Küpros							
Läti							
Leedu							
Ungari	262	300	674	749	749	749	749
Malta							
Poola							
Rumeenia	13	16	38	44	50	57	63
Sloveenia							
Slovakkia							

Pähklid

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Belgia	12	12	12	12	12	12	12
Taani							
Saksamaa	181	181	181	181	181	181	181
Iirimaa							
Kreeka	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Hispaania	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Prantsusmaa	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Itaalia	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Luksemburg	12	12	12	12	12	12	12
Madalmaad	12	12	12	12	12	12	12
Austria	12	12	12	12	12	12	12
Portugal	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Soome							
Rootsi							
Ühendkuningriik	12	12	12	12	12	12	12
Bulgaaria	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Tšehhi Vabariik							
Eesti							
Küpros	431	493	554	616	616	616	616
Läti							
Leedu							
Ungari	245	280	315	350	350	350	350
Malta							
Poola	355	406	456	507	507	507	507
Rumeenia	79	99	119	139	159	179	199
Sloveenia	25	29	33	36	36	36	36
Slovakkia	262	299	337	374	374	374	374

Pikakiuline lina

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Belgia	1 380	1 380	2 760	2 760	2 760	2 760
Taani						
Saksamaa	30	30	60	60	60	60
Iirimaa						
Kreeka						
Hispaania	5	5	10	10	10	10
Prantsusmaa	5 580	5 580	11 160	11 160	11 160	11 160
Itaalia						
Luksemburg						
Madalmaad	480	480	960	960	960	960
Austria	15	15	30	30	30	30
Portugal	5	5	10	10	10	10
Soome	20	20	40	40	40	40
Rootsi	5	5	10	10	10	10
Ühendkuningriik	5	5	10	10	10	10
Bulgaaria	1	1	3	3	3	3
Tšehhi Vabariik	192	192	385	385	385	385
Eesti	3	3	6	6	6	6
Küpros						
Läti	36	36	72	72	72	72
Leedu	226	226	453	453	453	453
Ungari						
Malta						
Poola	92	92	185	185	185	185
Rumeenia	4	4	8	8	8	8
Sloveenia						
Slovakkia	7	7	15	15	15	15

Kartulitärklise töötlemistoetus (tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Belgia						
Taani	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Saksamaa	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603
Iirimaa						
Kreeka						
Hispaania	43	43	43	43	43	43
Prantsusmaa	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Itaalia						
Luksemburg						
Madalmaad	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290
Austria	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Portugal						
Soome	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Rootsi	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Ühendkuningriik						
Bulgaaria						
Tšehhi Vabariik	749	749	749	749	749	749
Eesti	6	6	6	6	6	6
Küpros						
Läti	129	129	129	129	129	129
Leedu	27	27	27	27	27	27
Ungari						
Malta						
Poola	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Rumeenia						
Sloveenia						
Slovakkia	16	16	16	16	16	16

Kartulitärklise kasvatajatele **toetus** (tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Belgia						
Taani	5 578	5 578	11 156	11 156	11 156	11 156
Saksamaa	21 763	21 763	43 526	43 526	43 526	43 526
Iirimaa						
Kreeka						
Hispaania	64	64	129	129	129	129
Prantsusmaa	8 799	8 799	17 598	17 598	17 598	17 598
Itaalia						
Luksemburg						
Madalmaad	16 825	16 825	33 651	33 651	33 651	33 651
Austria	1 581	1 581	3 163	3 163	3 163	3 163
Portugal						
Soome	1 763	1 763	3 527	3 527	3 527	3 527
Rootsi	2 058	2 058	4 116	4 116	4 116	4 116
Ühendkuningriik						
Bulgaaria						
Tšehhi Vabariik	893	1 005	2 232	2 232	2 232	2 232
Eesti	7	7	17	17	17	17
Küpros						
Läti	153	172	383	383	383	383
Leedu	32	36	80	80	80	80
Ungari						
Malta						
Poola	3 846	4 327	9 615	9 615	9 615	9 615
Rumeenia						
Sloveenia						
Slovakkia	19	22	48	48	48	48

Oliiviõli (tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Hispaania	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Küpros	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

XII LISA

Ülemmäärad artiklis 84 (suhkur) osutatud toetussumma arvutamiseks

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Belgia	47 429	60 968	74 508	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bulgaaria	—	84	121	154	176	220	264	308	352	396	440
Tšehhi Vabariik	27 851	34 319	40 786	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Taani	19 314	25 296	31 278	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Saksamaa	154 974	203 607	252 240	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Kreeka	17 941	22 455	26 969	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Hispaania	60 272	74 447	88 621	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Prantsusmaa	152 441	199 709	246 976	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Iirimaa	11 259	14 092	16 925	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Itaalia	79 862	102 006	124 149	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Läti	4 219	5 164	6 110	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Leedu	6 547	8 012	9 476	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Ungari	26 105	31 986	37 865	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Madalmaad	41 743	54 272	66 803	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Austria	18 971	24 487	30 004	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Poola	99 135	122 906	146 677	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugal	3 940	4 931	5 922	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Rumeenia	—	1 930	2 781	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Sloveenia	2 284	2 858	3 433	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Slovakkia	11 813	14 762	17 712	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Soome	8 255	10 332	12 409	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Rootsi	20 809	26 045	31 281	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Ühendkuningriik	64 340	80 528	96 717	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

XIII LISA

Tabel 1 **Küpros: Täiendavad riiklikud otsetoetused, kui kohaldatakse tavalisi otsetoetuskavasid**

Juurdekasvu kava	60 %	70 %	80 %	90 %
Sektor	2009	2010	2011	2012
Põllukultuurid (v.a kõva nisu)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Kõva nisu	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Kaunviljad	16 362	12 272	8 181	4 091
Piim ja piimatooted	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Veiseliha	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Lambad ja kitsed	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Oliiviõli	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tubakas	417 340	313 005	208 670	104 335
Banaanid	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Kuivatatud viinamarjad	0	0	0	0
Mandlid	0	0	0	0
Kokku	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Ühtse otsemaksete kava alusel antavad täiendavad riiklikud otsetoetused:

Ühtse otsemaksete kava alusel antavate täiendavate riiklike otsetoetuste kogusumma on võrdne käesolevas tabelis osutatud sektorite ülemmäärade summaga, kusjuures tabelis arvestatakse valdkondi, mis on hõlmatud ühtse otsemaksete kavaga sel määral, mil toetused nimetatud sektorites on tootmisest lahti seotud.

Tabel 2 **Küpros: Täiendavad riiklikud otsetoetused, kui otsetoetuste suhtes kohaldatakse ühtse pindalatoetuse kava**

Sektor	2009	2010	2011	2012
Põllukultuurid (v.a kõva nisu)	0	0	0	0
Kõva nisu	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Kaunviljad	0	0	0	0
Piim ja piimatooted	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Veiseliha	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Lambad ja kitsed	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Oliiviõli	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Kuivatatud viinamarjad	156 332	149 600	142 868	136 136
Banaanid	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tubakas	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Kokku	**31 650 945**	**30 903 405**	**30 155 865**	**29 408 325**

XIV LISA

KÜPROSE RIIGIABI

Sektor	2009	2010
Teraviljad (v.a kõva nisu)	2 263 018	1 131 509
Piim ja piimatooted	562 189	281 094
Veiseliha	64 887	0
Lambad ja kitsed	1 027 917	513 958
Sealihasektor	2 732 606	1 366 303
Linnuliha ja munad	1 142 374	571 187
Vein	4 307 990	2 153 995
Oliiviõli	2 088 857	1 044 429
Lauaviinamarjad	1 058 897	529 448
Töödeldud tomatid	117 458	58 729
Banaanid	127 286	63 643
Lehtpuuviljad, sh luuviljad	2 774 230	1 387 115
Kokku	**18 267 707**	**9 101 410**

XV LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 1782/2003	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 4
Artikkel 4	Artikkel 5
Artikkel 5	Artikkel 6
Artikkel 6	Artikkel 25
Artikkel 7	Artikkel 26
Artikkel 8	–
Artikkel 9	Artikkel 27
Artikli 10 lõige 1	Artikkel 7
Artikli 10 lõige 2	Artikli 9 lõige 1
Artikli 10 lõige 3	Artikli 9 lõige 2
Artikli 10 lõige 4	Artikli 9 lõige 3
–	Artikli 9 lõige 4
Artikkel 11	Artikli 11 lõiked 1 ja 2
Artikkel 12	–
–	Artikkel 8
Artikli 12a lõige 1	Artikkel 10
Artikli 12a lõige 2	Artikli 11 lõige 3
Artikkel 13	Artikkel 12
Artikkel 14	Artikkel 13
Artikkel 15	Artikkel 14
Artikkel 16	Artikkel 15
Artikkel 17	Artikkel 16
Artikkel 18	Artikkel 17
Artikkel 19	Artikkel 18
Artikkel 20	Artikkel 19
Artikkel 21	Artikkel 20
Artikkel 22	Artikkel 21
Artikkel 23	Artikkel 22
Artikkel 24	Artikkel 23
Artikkel 25	Artikkel 24
Artikkel 26	Artikkel 28
Artikkel 27	Artikkel 29

–	Artikkel 30
Artikkel 28	Artikkel 31
Artikkel 29	Artikkel 32
Artikkel 30	Artikkel 33
Artikkel 31	–
Artikkel 32	Artikkel 3
Artikkel 33	Artikkel 34
Artikkel 34	–
Artikkel 35	Artikkel 38
Artikkel 36	–
Artikkel 37	VII lisa
Artikkel 38	–
Artikkel 39	–
Artikli 40 lõiked 1–3	VII lisa A osa punktid 4–6
Artikli 40 lõige 4	Artikli 36 lõike 1 teine lõik
Artikli 40 lõige 5	–
Artikkel 41	Artikkel 41
Artikkel 42	Artikkel 42
Artikkel 43	VII lisa
Artikkel 44	Artikkel 35
Artikkel 45	Artikkel 43
Artikkel 46	Artikkel 44
Artikkel 47	–
Artikkel 48	–
Artikkel 49	Artikkel 45
Artikkel 50	–
Artikli 51 esimene lõik	–
Artikli 51 teine lõik	Artikkel 39
Artikkel 52	Artikkel 40
Artikkel 53	–
Artikkel 54	–
Artikkel 55	–
Artikkel 56	–
Artikkel 57	–
–	Artikkel 46
Artikkel 58	Artikkel 47
Artikkel 59	Artikkel 48

Artikkel 60	Artikkel 50
Artikkel 61	Artikkel 51
Artikkel 62	–
Artikli 63 lõige 1	Artikli 52 lõige 1
Artikli 63 lõige 2	–
Artikli 63 lõige 3	Artikkel 49
Artikli 63 lõige 4	Artikli 52 lõige 2
Artikkel 64	Artikkel 53
Artikkel 65	–
Artikkel 66	–
Artikkel 67	Artikkel 54
Artikkel 68	Artikkel 55
Artikkel 68a	
Artikkel 68b	Artikkel 56
Artikkel 69	–
Artikkel 70	–
Artikkel 71	–
Artikkel 71a	Artikkel 57
Artikkel 71b	Artikkel 58
Artikkel 71c	–
Artikkel 71a	Artikkel 59
Artikkel 71e	Artikkel 60
Artikkel 71f	Artikkel 61
Artikkel 71g	–
Artikkel 71h	Artikkel 62
Artikkel 71i	–
Artikkel 71j	–
Artikkel 71k	Artikkel 63
Artikkel 71l	–
Artikkel 71m	–
–	Artikkel 64
–	Artikkel 65
–	Artikkel 66
–	Artikkel 67
–	Artikkel 68
–	Artikkel 69
–	Artikkel 70

Artikkel 72	–
Artikkel 73	–
Artikkel 74	–
Artikkel 75	–
Artikkel 76	–
Artikkel 77	–
Artikkel 78	–
Artikkel 79	Artikkel 71
Artikkel 80	Artikkel 72
Artikkel 81	Artikkel 73
Artikkel 82	Artikkel 74
Artikkel 83	–
Artikkel 84	–
Artikkel 85	–
Artikkel 86	–
Artikkel 87	Artikkel 109
Artikkel 88	–
Artikkel 89	–
Artikkel 90	–
Artikkel 91	–
Artikkel 92	–
Artikkel 93	Artikkel 75
Artikkel 94	Artikkel 76
Artikkel 95	–
Artikkel 96	–
Artikkel 97	–
Artikkel 98	–
Artikkel 99	–
Artikkel 100	–
Artikkel 101	–
Artikkel 102	–
Artikkel 103	–
Artikkel 104	–
Artikkel 105	–
Artikkel 106	–
Artikkel 107	–
Artikkel 108	–

Artikkel 109	–
Artikkel 110	–
Artikkel 110a	Artikkel 77
Artikkel 110b	Artikkel 78
Artikkel 110c	Artikkel 79
Artikkel 110d	Artikkel 80
Artikkel 110e	Artikkel 81
Artikkel 110f	–
Artikkel 110g	–
Artikkel 110h	–
Artikkel 110i	–
Artikkel 110j	–
Artikkel 110k	–
Artikkel 110l	–
Artikkel 110m	–
Artikkel 110n	–
Artikkel 110o	–
Artikkel 110p	–
Artikkel 110q	Artikkel 82
Artikkel 110r	Artikkel 83
Artikkel 110s	Artikkel 84
Artikkel 110t	Artikkel 85
Artikkel 110u	Artikkel 86
Artikkel 110v	Artikkel 87
Artikkel 111	Artikkel 88
Artikkel 112	Artikkel 89
Artikkel 113	Artikkel 90
Artikkel 114	Artikkel 91
Artikkel 115	Artikkel 92
Artikkel 116	Artikkel 93
Artikkel 117	Artikkel 94
Artikkel 118	Artikkel 95
Artikkel 119	–
Artikkel 120	Artikkel 96
Artikkel 121	Artikkel 97
Artikkel 122	Artikkel 98
Artikkel 123	Artikkel 99

Artikkel 124	–
Artikkel 125	Artikkel 100
Artikkel 126	Artikkel 101
Artikkel 127	Artikkel 102
Artikkel 128	Artikkel 103
Artikkel 129	Artikkel 104
Artikkel 130	Artikkel 105
Artikkel 131	–
Artikkel 132	–
Artikkel 133	–
Artikkel 134	–
Artikkel 135	–
Artikkel 136	–
Artikkel 136a	–
Artikkel 137	–
Artikkel 138	Artikkel 106
Artikkel 139	Artikkel 107
Artikkel 140	Artikkel 108
Artikkel 141	–
Artikkel 142	–
Artikkel 143	–
Artikkel 143a	Artikkel 110
Artikli 143b lõiked 1, 2, 9 ja 10	Artikkel 111
Artikli 143b lõiked 3 ja 7	Artikkel 112
Artikli 143b lõiked 4, 5 ja 6	Artikkel 113
Artikli 143b lõige 13	Artikkel 114
Artikli 143ba lõiked 1–3	Artikkel 115
Artikli 143ba lõige 3a	–
Artikli 143ba lõiked 4–6	Artikkel 118
Artikli 143bb lõiked 1 ja 2	Artikkel 116
Artikli 143bb lõige 3	–
Artikli 143bb lõiked 4–6	Artikkel 118
Artikli 143bb lõiked 1 ja 2	Artikkel 117
Artikli 143bc lõiked 3 ja 4	Artikli 118 lõiked 1 ja 2
–	Artikkel 119
Artikli 143c lõiked 1–8	Artikkel 120
Artikli 143c lõige 9	Artikkel 121

Artikli 143c lõige 10	–
Artikkel 143d	Artikkel 122
Artikkel 143e	Artikkel 123
–	Artikkel 124
–	Artikkel 125
–	Artikkel 126
Artikkel 144	Artikkel 128
Artikkel 145	Artikkel 129
Artikkel 146	Artikkel 127
Artikkel 147	–
Artikkel 148	–
Artikkel 149	–
Artikkel 150	–
Artikkel 151	–
Artikkel 152	–
–	Artikkel 130
–	Artikkel 131
–	Artikkel 132
Artikkel 153	Artikkel 133
Artikkel 154	–
Artikkel 154a	Artikkel 135
Artikkel 155	Artikkel 134
Artikkel 155a	–
Artikkel 156	Artikkel 136

2008/0104 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

ühise põllumajanduspoliitika muudatuste kohta, muutes määrusi (EÜ) nr 320/2006, (EÜ) nr 1234/2007, (EÜ) nr 3/2008 ja (EÜ) nr […]/2008

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36 ja 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut[28],

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust[29],

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[30],

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust[31]

ning arvestades järgmist:

(51) Ühise põllumajanduspoliitika reformid 2003. ja 2004. aastal hõlmasid sätteid aruandluse kohta nende tõhususe mõõtmiseks ning eelkõige selleks, et hinnata nende mõju seoses nende eesmärkidega ning et analüüsida nende toimet asjakohastel turgudel. Sellega seoses esitas komisjon 20. novembril 2007 Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatise „Ühise põllumajanduspoliitika reformi „tervisekontrolli" ettevalmistamine", mida kõnealused institutsioonid arutasid. Võttes arvesse kõnealust teatist ja sellele järgnevaid arutelusid seoses teatise põhielementidega, teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele, samuti avaliku arutelu tulemusel saadud paljusid arvamusavaldusi, tuleks teha asjakohased ettepanekud.

(52) Ühise põllumajanduspoliitika sätteid, mis käsitlevad riiklikku sekkumist, tuleks lihtsustada ja ühtlustada pakkumismenetluste laiendamise kaudu, et saavutada ühtlustatud lähenemine.

(53) Teraviljade puhul tuleks süsteemi muuta, et tagada sektori konkurentsivõime ja turule orienteeritus, kasutades sekkumist turvaabinõuna turuhäirete korral ja aidates põllumajandustootjatel reageerida turutingimustele. Nõukogu järeldustes maisi sekkumissüsteemi reformi kohta esitati kogu teravilja sekkumissüsteemi ülevaade „tervisekontrolli" kontekstis, võttes aluseks analüüsi, milles osutati odraga seotud täiendava sekkumise ohule, kui hinnad on madalad. Praegune teraviljaga seotud väljavaade on siiski märkimisväärselt muutunud ja seda iseloomustab soodus maailmaturuhind, mis tuleneb suurenevast nõudlusest maailmas ja maailma teraviljavarude vähesusest. Sellega seoses on olukorras, kus muude söödateraviljade puhul määratakse sekkumistasemeks null samaks ajavahemikuks kui maisi reform,

---

28 ELT C …, …, lk ….
29 ELT C …, …, lk ….
30 ELT C …, …, lk ….
31 ELT C …, …, lk ….

võimalik sekkumine, mis ei mõjuta negatiivselt teraviljaturgu tervikuna. Teraviljasektori väljavaade kehtib ka kõva nisu puhul, mis tähendab, et sekkumisostu võib kaotada, kuna see ei ole enam asjakohane, sest turuhinnad on sekkumishinnast alati märkimisväärselt kõrgemad. Kuna teraviljaga seotud sekkumine on pigem turvaabinõu kui hinnakujundust mõjutav element, ei ole saagikoristusaegade erinevused turustuskampaaniaid edukalt alustavates liikmesriikides enam asjakohased, sest süsteemiga ei sätestata enam hindasid, mis kajastaksid sekkumistasemeid ja igakuist juurdekasvu. Lihtsustamise huvides tuleks teraviljaga seotud sekkumise kuupäevad kogu ühenduses ühtlustada.

(54) Alates 2003. aasta reformist on riisisektori konkurentsivõime kasvanud, tootmine on stabiilne, kättesaadavus on vähenenud, pidades silmas suurenenud nõudlust nii ühenduses kui ka maailmaturul, ja eeldatav hind on oluliselt kõrgem kui sekkumishind. Seepärast ei ole vaja enam näha ette riisi sekkumiskokkuostu ja see tuleks kaotada.

(55) On ette näha, et sealiha tootmine ja tarbimine suurenevad keskmise pikkusega ajavahemiku jooksul, kuigi aeglasemalt kui eelmisel kümnendil, ja seda kanaliha konkurentsi ja kõrgemate söödahindade tõttu. Sealihahinnad jäävad eeldatavalt märgatavalt kõrgemaks kui sekkumishinnad. Sekkumiskokkuostu ei ole sealiha puhul mitu aastat kasutatud ning turuolukorda ja -perspektiive arvestades tuleks see kaotada.

(56) Nende toodete sekkumiskokkuostu võib ohutult kaotada 2009. aastal, kuna praegune turuolukord ja -perspektiivid näitavad, et sekkumist ei saaks nende puhul 2009. aastal kohaldada.

(57) Keskpikas perspektiivis iseloomustab piimasektori väljavaateid jätkuv kasv ühenduse nõudluses lisandväärtusega toodete järele, märkimisväärne kasv üleilmses nõudluses piimatoodete järele, mis tuleneb sissetuleku ja rahvastiku kasvust paljudes maailma piirkondades ning tarbija eelistuste muutumisest seoses piimatoodetega.

(58) Piimakvootide tõttu prognoositakse ühenduse üldisele piimatootmisele keskpikas perspektiivis järkjärgulist, kuid tagasihoidlikku langust, kuna jätkuv ümberstruktureerimine tooks liikmesriikides, kes ei kuulunud ühendusse enne 2004. aasta laienemist, kaasa piima abitootmise vähenemise, samas kui tootmise kasv jääb kvootide olemasolu tõttu piiratuks. Samal ajal nähakse ette, et töötlemiseks meiereidesse viidava piima kogus suureneb vaatlusalusel ajavahemikul jätkuvalt. Suurt sise- ja välisnõudlust arvesse võttes piirab piimakvoodisüsteem praegu tootmise laiendamist, mis on vastupidine olukorrale, kui kvoodid kehtestati ületootmise piiramiseks. Sellises turuolukorras vähendavad kvoodid turule orienteeritust, kuna need moonutavad põllumajandustootjate reageeringut hinnasignaalidele ja takistavad efektiivsuse kasvu sektoris, aeglustades ümberkorraldusi. Kvoodid kaotatakse kavandatult 2015. aastal, et viia asjakohased kohandamised ellu järk-järgult. Sellega seoses oleks tänu piimakvootide järkjärgulisele kaotamisele iga-aastase kasvu abil vastavalt käesoleva määruse I lisas sätestatule (1 % turustusaasta kohta ajavahemikul 2009/2010–2013/2014) võimalik sujuv üleminek, vältides liigseid kohandusi pärast kvootide kaotamist.

(59) Juustuturg laieneb pidevalt tänu suurenenud nõudlusele nii ühenduse sees kui ka väljaspool. Seepärast on juustuhinnad üldiselt olnud mõnda aega kindlal tasemel ja neid ei ole oluliselt mõjutanud institutsionaalsete hindade alandamine pakendamata toodete puhul (või ja pulber). Nii majanduslikust kui ka turukorralduse seisukohast ei ole alaline ega vabatahtlik abi sellise kalli ja turupõhise toote eraladustamiseks nagu juust enam põhjendatud ja sellise abi andmine tuleks kaotada.

(60) Või puhul kasutatakse eraladustusabi harva. Vaatamata sellele toimub või tootmine alati hooajaliselt, kuna piimatootmine ühenduses on samuti hooajaline. Seepärast võib esineda ajutist survet võiturule, mida saab leevendada hooajalise ladustamisega. Komisjon peaks siiski tegema otsuse põhjaliku turuanalüüsi alusel, mitte kohustuse alusel avada süsteem igal aastal, ja seega peaks süsteem muutuma vabatahtlikuks.

(61) Seoses piimasektori reformi ja praeguse turuolukorraga ei ole igal ajal vaja toetust loomasöödaks kasutatava lõssipulbri ja kaseiini tootmiseks kasutatava lõssi puhul. Kui aga tekivad või on oht, et tekivad piimatoodete ülejäägid, mis põhjustaksid või võiksid põhjustada turul tõsise tasakaalutuse, võiks kõnealune toetus olla siiski oluline. Komisjon peaks siiski tegema otsuse põhjaliku turuanalüüsi alusel, mitte kohustuse alusel avada süsteem igal aastal, ja seega peaks süsteem muutuma vabatahtlikuks. Süsteemi kohaldamise korral tuleks toetus kindlaks määrata eelnevalt või pakkumismenetluse teel.

(62) Pagaritoodete ja jäätise valmistamiseks ning otsetarbimiseks kasutatava või müügitoetust on vähendatud kooskõlas või sekkumishinna alandamisega alates 2004. aastast ning see on olnud seetõttu null, enne kui pakkumismenetlused soodsa turuolukorra tõttu peatati. Müügitoetuse kavasid ei ole enam turu toetamiseks sekkumishinna tasandil vaja ja need tuleks seetõttu tühistada.

(63) Sarnaselt ühise põllumajanduspoliitika 2003. aasta reformiga, mille eesmärk oli parandada ühenduse põllumajanduse konkurentsivõimet ning edendada rohkem turule orienteeritud ja säästvat põllumajandust, on vaja jätkata üleminekut tootmise toetamiselt tootjate toetamisele, kaotades sellise olemasoleva abi andmise, mis on sätestatud nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1234/2007 (millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus))[32] kuivsööda, kanepi ja kartulitärklise suhtes, ja integreerides nende toodetega seotud toetuse iga põllumajandusettevõtte jaoks tootmisest lahti seotud sissetulekutoetuse süsteemi. Sarnaselt ühise põllumajanduspoliitika 2003. aasta reformiga ei muuda toetuse tootmisest lahti sidumine põllumajandustootjatele tegelikult makstavaid toetussummasid, vaid suurendab märkimisväärselt sissetulekutoetuse tõhusust.

(64) Nõukogu otsustas 2000. aastal kaotada järk-järgult lühikese linakiu ja kanepikiu toetuse. See otsus jõustub alates 2009/2010. turustusaastast määrusega (EÜ) nr 247/2008[33] ühise turukorralduse ühtsesse määrusesse tehtud muudatustega, nagu näiteks tavapärastel tootmisaladel kasvatatava lina töötlejatele antava täiendava töötlemistoetuse järkjärguline kaotamine. Pika linakiu toetus tuleks tootmisest lahti siduda. Kuid selleks, et tööstus saaks kohaneda, peaks pool ühtsele otsemaksete kavale üleminekust toimuma 2011. aastal ja ülejäänud osa 2013. aastal.

---

[32] ELT L 299, 16.11.2007, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr […]/2008 (ELT L …,…, lk …).

[33] ELT L 76, 19.3.2008, lk 1.

(65) Kuivsöödaga seotud korda reformiti 2003. aastal, kui osa toetusest anti tootjatele ja seoti tootmisest lahti. Pidades silmas „tervisekontrolli" üldist suunda turule orienteerituse suurendamisele ja söödaturgude praegust väljavaadet, tuleks üleminek täielikule tootmisest lahtisidumisele terves sektoris lõpetada, sidudes ülejäänud toetuse tootmisest lahti. Töötlejatele antava toetuse maksmise lõpetamise mõjusid peaks olema võimalik leevendada asjakohaste kohandustega hinnas, mida makstakse tooraine tootjatele, kes saavad toetuse tootmisest lahtisidumise tulemusel suuremaid otsetoetuste õigusi. Töötlejatele antava toetuse lõpetamine on samuti põhjendatud, arvestades turuolukorda ja valgurikaste kultuuridega seotud väljavaateid tervikuna. Võttes arvesse asjaolu, et sektorit on pärast 2003. aasta reformi juba ümber korraldatud, ja konkreetset negatiivset keskkonnamõju, mida kuivsööda tootmine hiljutiste andmete põhjal tekitab, tuleks toetus toomisest lahti siduda, kuid sektori kohanemiseks oleks vaja ette näha lühike kaheaastane üleminekuperiood.

(66) Nõukogu 27. juuli 1994. aasta määruses (EÜ) nr 1868/94 (millega kehtestatakse kartulitärklise tootmise kvoodisüsteem)[34] sätestatud süsteemi ei ole enam vaja, kui nõukogu [kuupäev] määruse (EÜ) nr […]/2008 [uus otsetoetusi käsitlev määrus] ([millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks])[35] artiklis […] [tärklisekartuli toetus] sätestatud seonduvad toetused kaotatakse. Tootjatele antav toetus seoti tootmisest osaliselt lahti 2003. aastal ning nüüd tuleks see toetus täielikult tootmisest lahti siduda, kuigi on vaja lühikest kaheaastast üleminekuperioodi, et põllumajandustootjad saaksid kohandada kartulitärklise toetuskavaga neile pandud tarnekohustused. Seonduvat miinimumhinda tuleks samuti seetõttu kahe aasta võrra pikendada. Pärast seda kuupäeva tuleks otsetoetusega seotud kvoodisüsteem 2013. aastal kaotada, lisades kõnealuse otsetoetuse samal ajal täielikult ühtsesse otsemaksete kavasse. Kõnealuse otsetoetuse lahtisidumiseks tootmisest on vaja pikemat kohanemisaega, et tööstus saaks kohaneda uue turukeskkonnaga. Vahepeal tuleks asjaomased sätted lisada määrusesse (EÜ) nr 1234/2007, nagu see on vajalik ka muude toetuste ja kvoodisüsteemide puhul.

(67) Kodumaise ja rahvusvahelise teravilja- ja tärkliseturu arengu tõttu ei ole tärklise tootmistoetus enam seoses selle esialgsete eesmärkidega asjakohane ja seepärast tuleks see kaotada. Turuolukord ja -perspektiivid on sellised, et toetuse suurus on juba mõnda aega null, ja see olukord arvatavasti jätkub, nii et toetuse võib kiiresti kaotada ilma negatiivsete mõjudeta sektorile.

(68) Loomahaigustega seotud erandlikke turutoetusmeetmeid käsitlevate sätetega tuleb tegeleda riskijuhtimisega seotud horisontaalsätte raames ja seega tuleks see määrusest (EÜ) nr 1234/2007 välja jätta.

(69) Tootjaorganisatsioonidel võib olla oluline roll pakkumise rühmitamisel sektorites, kus tootjate ja kokkuostjate hulk ei ole tasakaalus. Liikmesriigid peaksid seepärast suutma tunnustada tootjaorganisatsioone kõikides sektorites.

---

34 EÜT L 197, 30.7.1994, lk 4. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 671/2007 (ELT L 156, 16.6.2007, lk 1).

35 ELT L …, …, lk ….

(70) Õiguskindluse ja lihtsuse huvides on asjakohane selgitada ja ühtlustada sätteid, mille alusel ei kohaldata asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 maksete suhtes, mida liikmesriigid teevad kooskõlas käesoleva määrusega või nõukogu 30. jaanuari 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 247/2006 (millega sätestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks),[36] nõukogu 20. veebruari 2006. aasta määrusega (EÜ nr 320/2006 (millega luuakse ajutine kava suhkrutööstuse ümberkorraldamiseks ühenduses ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta),[37] nõukogu 18. septembri 2006 aasta määrusega (EÜ) nr 1405/2006 (millega sätestatakse erimeetmed Egeuse mere väikesaarte põllumajanduse toetamiseks ja muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003),[38] nõukogu 17. detsembri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 3/2008 (põllumajandussaaduste ja toodete teavitamis- ja müügiedendusmeetmete kohta siseturul ja kolmandates riikides)[39] ,[40] ning määrusega (EÜ) nr […]/2008 [veini uus ühine turukorraldus][41]. Sellega seoses tuleks kõnealuste määruste sätted, mis muidu kuuluksid või võiksid teatavatel asjaoludel kuuluda asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses riigiabi mõiste alla, jätta riigiabi eeskirjade kohaldamisalast välja. Asjaomased sätted sisaldavad asjakohaseid toetuse andmise tingimusi, et vältida konkurentsi moonutamist.

(71) Seepärast tuleks määruseid (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 320/2006, (EÜ) nr 1405/2006, (EÜ) nr 1234/2007, (EÜ) nr 3/2008 ja (EÜ) nr [...]/2008 [veini uus ühine turukorraldus] vastavalt muuta.

(72) Järgmised õigusaktid on vananenud ja seepärast tuleks need õiguskindluse huvides kehtetuks tunnistada: nõukogu 2. augusti 1978. aasta määrus (EMÜ) nr 1883/78 (millega kehtestatakse üldeeskirjad sekkumise finantseerimiseks Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi tagatisrahastust),[42] nõukogu 3. mai 1989. aasta määrus (EMÜ) nr 1254/89 (millega määratakse 1989/1990. turustusaastaks muu hulgas kindlaks teatavad suhkruhinnad ja suhkrupeedi standardkvaliteet),[43] nõukogu 24. juuli 1989. aasta määrus (EMÜ) nr 2247/89 (erakorralise meetme kohta seoses teatavate põllumajandustoodete tasuta tarnimisega Poolasse),[44] nõukogu 19. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2055/93 (millega määratakse erikvoot teatavatele piima ja piimatoodete tootjatele),[45] nõukogu 18. detsembri 1997. aasta määrus (EÜ) nr 2596/97 (millega pikendatakse Austria, Soome ja Rootsi ühinemisakti artikli 149 lõikes 1 sätestatud ajavahemikku)[46] ja nõukogu 18. juuli 2005. aasta määrus (EÜ) nr

---

36 ELT L 42, 14.2.2006, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1276/2007 (ELT L 284, 30.10.2007, lk 11).

37 ELT L 58, 28.2.2006, lk 42. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1261/2007 (ELT L 283, 27.10.2007, lk 8).

38 ELT L 265, 26.9.2006, lk 1.

39 ELT L 3, 5.1.2008, lk 1.

40 ELT […], […], lk […].

41 ELT […], […], lk […].

42 EÜT L 216, 5.8.1978, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 734/2007 (ELT L 169, 29.6.2007, lk 5).

43 EÜT L 126, 9.5.1989, lk 1. Määrust on muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 260/96 (EÜT L 34, 13.2.1996, lk 16).

44 EÜT L 216, 27.7.1989, lk 5.

45 EÜT L 187, 29.7.1993, lk 8.

46 EÜT L 351, 23.12.1997, lk 12. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1805/2003 (ELT L 265, 16.10.2003, lk 5).

1182/2005 (millega võetakse vastu autonoomsed üleminekumeetmed ühenduse tariifikvoodi avamiseks Šveitsist pärit elusveiste impordiks)[47].

(73) Seetõttu tuleks käesolevat määrust üldiselt kohaldada alates 1. jaanuarist 2009. Tagamaks, et käesoleva määruse uued sätted ei mõjutaks 2008/2009. või 2009/2010. turustusaastal makstavaid teatavaid toetusi, tuleks nende sektorite suhtes, mille jaoks on turustusaastad kindlaks määratud, siiski ette näha hilisem kohaldamiskuupäev. Seepärast tuleks käesolevat määrust sellistel juhtudel kohaldada alates 2009/2010. või 2010/2011. turustusaasta algusest,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1
Määruse (EÜ) nr 247/2006 muutmine

Määruse (EÜ) nr 247/2006 artiklit 16 muudetakse järgmiselt.

(1) Lõike 3 teine lõik jäetakse välja.

(2) Lisatakse järgmine lõik:

„4. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 2 kohaldamist, erandina määruse (EÜ) nr 1234/2007* artiklist 180 ning määruse (EÜ) nr 1184/2006** artiklist 3, ei kohaldata asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 maksete suhtes, mida liikmesriigid teevad kooskõlas käesoleva määrusega III jaotise, käesoleva artikli lõike 3 ning artiklite 17 ja 21 alusel.

(*) ELT L 299, 16.11.2007, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr […]/2008.
(**) ELT L 214, 4.8.2006, lk 7.”

Artikkel 2
Määruse (EÜ) nr 320/2006 muutmine

Määrust (EÜ) nr 320/2006 muudetakse järgmiselt.

(1) Artikli 6 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Liikmesriigid ei anna käesolevas artiklis ettenähtud mitmekesistamismeetmetele riiklikku abi. Kui lõike 4 kolmandas lõigus osutatud ülemmäärad võimaldavad siiski anda mitmekesistamiseks ettenähtud abi 100 % ulatuses, panustavad asjaomased liikmesriigid abikõlblikesse kulutustesse vähemalt 20 %.”

(2) Lisatakse artikkel 13a:

„*Artikkel 13a*
Riigiabi

Ilma et see piiraks artikli 6 lõike 5 kohaldamist, erandina määruse (EÜ) nr 1234/2007* artiklist 180 ning määruse (EÜ) nr 1184/2006** artiklist 3, ei kohaldata asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 maksete suhtes, mida liikmesriigid teevad kooskõlas käesoleva määrusega artiklite 3, 6, 7, 8, 9 ja 11 alusel.

(*) ELT L 299, 16.11.2007, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr […]/2008.
(**) ELT L 214, 4.8.2006, lk 7.”

[47] ELT L 190, 22.7.2005, lk 1.

Artikkel 3

Määruse (EÜ) nr 1405/2006 muutmine

Määruse (EÜ) nr 1405/2006 artiklile 11 lisatakse järgmine lõik:

„3. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 2 kohaldamist, erandina määruse (EÜ) nr 1234/2007* artiklist 180 ning määruse (EÜ) nr 1184/2006** artiklist 3, ei kohaldata asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 maksete suhtes, mida liikmesriigid teevad kooskõlas käesoleva määrusega artiklite 4 ja 7 alusel.

(*) ELT L 299, 16.11.2007, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr […]/2008.
(**) ELT L 214, 4.8.2006, lk 7.”

Artikkel 4

Määruse (EÜ) nr 1234/2007 muudatused

Määrust (EÜ) nr 1234/2007 muudetakse järgmiselt.

(1) Artikli 8 lõike 1 punkt b jäetakse välja.

(2) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) pehme nisu, oder, mais ja terasorgo;”;

ii) punkt b jäetakse välja;

b) lõige 2 jäetakse välja.

(3) II osa I jaotise I peatüki II jao II alajagu asendatakse järgmisega:

„II ALAJAGU

KOKKUOSTU VÄLJAKUULUTAMINE JA PEATAMINE

Artikkel 11

Riikliku sekkumise ajavahemikud

Riiklik sekkumine toimub:

a) teraviljade puhul 1. novembrist 31. maini;

b) suhkru puhul turustusaastatel 2008/2009 ja 2009/2010;

c) veise- ja vasikaliha puhul kogu turustusaasta jooksul;

d) või ja lõssipulbri puhul 1. märtsist 31. augustini.

Artikkel 12

Riikliku sekkumise alustamine

1. Artiklis 11 osutatud ajavahemiku jooksul alustatakse riiklikku sekkumist:

a) teravilja, suhkru, või ja lõssipulbri puhul kuni artikli 13 lõikes 1 osutatud sekkumise ülemmäärade ulatuses;

b) komisjoni poolt ilma artikli 195 lõikes 1 osutatud komitee abita veiseliha puhul, kui liikmesriigi või liikmesriigi piirkonna veiseliha keskmine turuhind, mis on registreeritud artikli 42 lõikes 1 sätestatud ühenduse rümpade klassifitseerimisskaala alusel, langeb vaatlusperioodil alla 1 560 euro tonni kohta.

2. Pehme nisu puhul võib komisjon riikliku sekkumise peatada ilma artikli 195 lõikes 1 osutatud komitee abita, kui Roueni tarnitud vähemalt 11 %-lise valgusisaldusega nisu hind on kõrgem kui võrdlushind.

Komisjon taasalustab sekkumist ilma artikli 195 lõikes 1 osutatud komitee abita, kui käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud tingimused enam ei kehti.

3. Lõike 1 punktis b osutatud riikliku sekkumise veisliha puhul peatab komisjon ilma artikli 195 lõikes 1 osutatud komitee abita, kui kõnealuses punktis osutatud tingimusi enam vaatlusperioodil ei täideta.

Artikkel 13
Sekkumise ülemmäärad

1. Riikliku sekkumise korras toimub kokkuost järgmises ulatuses:

a) odra, maisi ja terasorgo puhul 0 tonni igal artikli 11 punktis a osutatud perioodil;

b) suhkru puhul 600 000 tonni valget suhkrut iga turustusaasta kohta;

c) või puhul 30 000 tonni igal artikli 11 punktis d osutatud perioodil;

d) lõssipulbri puhul 109 000 tonni igal artikli 11 punktis d osutatud perioodil.

2. Turustusaastal lõike 1 punkti b kohaselt ladustatud suhkru suhtes ei tohi kohaldada muid artiklites 32, 52 ja 63 sätestatud ladustamismeetmeid.

3. Erandina lõikest 1 võib komisjon otsustada jätkata punktides a, c ja d osutatud toodete puhul riiklikku sekkumist ulatuses, mis ületab kõnealuses lõikes osutatud koguseid, kui turuolukord ja eelkõige turuhindade areng seda nõuab.”

(4) II osa I jaotise I peatüki II jao III alajagu asendatakse järgmisega:

„III ALAJAGU
SEKKUMISHINNAD

Artikkel 18
Sekkumishinnad

1. Komisjon määrab pakkumismenetluste teel kindlaks sekkumishinnad ja sekkumise raames vastuvõetavad kogused artikli 10 punktides a, d, e ja f osutatud toodete jaoks. Eriolukordades võib pakkumismenetlusi piirata liikmesriigiga või liikmesriigi piirkonnaga või määrata sekkumishinnad ja sekkumise raames vastuvõetavad kogused kindlaks liikmesriigi või liikmesriigi piirkonna kohta registreeritud keskmiste turuhindade alusel.

2. Vastavalt lõikele 1 kindlaks määratud sekkumishind ei tohi olla:

a) teravilja puhul kõrgem kui vastav sekkumishind;

b) veiseliha puhul kõrgem kui liikmesriigis või liikmesriigi piirkonnas registreeritud keskmine turuhind, mida on suurendatud summa võrra, mille komisjon määrab kindlaks objektiivsete kriteeriumide alusel;

c) või puhul kõrgem kui 90 % võrdlushinnast;

d) lõssipulbri puhul kõrgem kui võrdlushind.

3. Suhkru sekkumishind on 80 % pakkumise esitamise turustusaastale järgnevaks turustusaastaks kindlaksmääratud võrdlushinnast. Kui aga makseasutusele pakutava suhkru kvaliteet erineb IV lisa B punktis määratletud standardkvaliteedist, tõstetakse või alandatakse sekkumishinda vastavalt.”

(5) II osa I jaotise I peatüki III jao I alajagu jäetakse välja.

(6) Artiklit 31 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkti c järele lisatakse järgmised alapunktid:

„ca) ühenduse tunnustatud ettevõttes koorest või piimast valmistatud mage või, mille piimarasvasisaldus on vähemalt 82 % massist, rasvata kuivekstrakti sisaldus kõige enam 2 % massist ja veesisaldus kõige enam 16 % massist;

cb) ühenduse tunnustatud ettevõttes koorest või piimast valmistatud soolavõi, mille piimarasvasisaldus on vähemalt 80 % massist, rasvata piimakuivaine sisaldus kõige rohkem 2 % massist, veesisaldus kõige rohkem 16 % massist ja soolasisaldus kõige rohkem 2 % massist;”;

ii) punkt e jäetakse välja;

b) lõike 2 teine lõik jäetakse välja.

(7) Lisatakse artikkel 34a:

„Artikkel 34a

Või jaoks toetuse andmise tingimused

„1. Komisjon võib otsustada anda või eraladustamise toetust eelkõige juhul, kui toodete hinnasuundumused ja varud osutavad turu tõsisele tasakaalutusele, mida saaks hooajalise ladustamisega vältida või vähendada.

2. Toetuse suuruse määrab kindlaks komisjon, võttes arvesse ladustamiskulusid ja või arvatavaid hinnasuundumusi.”

(8) Artikkel 36 jäetakse välja.

(9) Artikli 41 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjon määrab sekkumiskeskused teraviljasektoris ning määrab kindlaks nende suhtes kehtivad tingimused.

Komisjon võib määrata iga teravilja jaoks eraldi sekkumiskeskused.”

(10) Artikli 43 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) nõuded ja tingimused, millele peavad vastama artiklis 10 osutatud riikliku sekkumise raames kokkuostetavad tooted või tooted, mille suhtes antakse artiklis 31 osutatud eraladustamise toetust, eelkõige seoses kvaliteedi, kvaliteedigruppide, kvaliteediklasside, kategooriate, koguste, pakendi, sh märgistuse, maksimumvanuse ja säilitamisega, toodete etapiga, millega sekkumishind on seotud, ning eraladustuse kestusega;”.

(11) Artikkel 44 jäetakse välja.

(12) Artiklit 46 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjon rahastab artiklis 45 osutatud erandlikke toetusmeetmeid osaliselt, hüvitades kuni 50 % liikmesriigi kantud kuludest.”;

b) lõige 3 jäetakse välja.

(13) Artikli 48 lõike 1 punkt a jäetakse välja.

(14) Artikkel 55 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 55
Kvoodisüsteemid

1. Kvoodisüsteemi kohaldatakse järgmiste toodete suhtes:

a) piim ja muud piimatooted artikli 65 punktide a ja b tähenduses;

b) suhkur, isoglükoos ja inuliinisiirup;

c) kartulitärklis, mille jaoks antakse ühenduse abi.

2. Seoses lõike 1 punktides a ja b osutatud kvoodisüsteemidega, kui tootja ületab asjaomast kvooti ning ei kasuta suhkru puhul artiklis 61 sätestatud ülemääraseid koguseid, peab ta sellistelt kogustelt maksma kvoodiületamise tasu vastavalt II ja III jaos sätestatud tingimustele.”

(15) II osa I jaotise III peatükki lisatakse IIIa jagu:

„IIIA JAGU
KARTULITÄRKLISE KVOODID

Artikkel 84a
Kartulitärklise kvoodid

1. Kartulitärklist tootvatele liikmesriikidele eraldatakse kvoodid turustusaasta kohta, mille jooksul kohaldatakse kvoodisüsteemi vastavalt artikli 204 lõikele 5 kooskõlas Xa lisaga.

2. Iga Xa lisas osutatud tootjaliikmesriik jagab oma kvoodi kartulitärklise tootjate vahel asjaomastel turustusaastatel kasutamiseks kõikidele tootjatele 2006/2007. aastal kättesaadavate alamkvootide alusel.

3. Kartulitärklist tootvad ettevõtjad ei sõlmi külvieelseid lepinguid kartulitootjatega kartulikoguse kohta, millest saadav tärklisekogus ületab lõikes 2 osutatud neile eraldatud kvoodi.

4. Üle lõikes 2 osutatud kvoodi toodetud kartulitärklise kogus eksporditakse ühendusest enne kõnealusele turustusaastale järgnevat 1. jaanuari. Eksportimisel ei maksta eksporditoetust.

5. Olenemata lõikest 4 võib kartulitärklist tootev ettevõtja mis tahes turustusaastal lisaks kõnealuseks aastaks ettenähtud kvoodile kasutada kuni 5 % oma järgmise turustusaasta kvoodist. Sellisel juhul vähendatakse vastavalt järgmise turustusaasta kvooti.

6. Käesoleva jao sätted ei hõlma kartulitärklise tootmist selliste ettevõtjate poolt, kelle suhtes ei kohaldata lõiget 2 ning kes ostavad kartuleid, mille eest tootjatel ei ole õigust saada määruse (EÜ) nr […]/2008 [uus otsetoetusi käsitlev määrus] artiklis […] [tärklisekartuli toetus] sätestatud toetust.”

(16) Artiklile 85 lisatakse punkt d:

„d) seoses IIIa jaoga ettevõtjate ühinemisi, omanike vahetusi ja kaubandustegevuse alustamist või lõpetamist.”

(17) II osa I jaotise IV peatüki I jao I alajagu jäetakse välja.

(18) Artikli 91 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Toetust pika linakiu tootmiseks kasvatatavate linavarte töötlemiseks antakse heakskiidetud esmatöötlejatele 2009/2010.–2012/2013. turustusaastal selle kiukoguse põhjal, mis tegelikult saadakse vartest, mille suhtes on põllumajandustootjaga sõlmitud ostu-müügileping.”

(19) Artikli 92 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikliga 91 ettenähtud töötlemistoetuse suuruseks määratakse pika linakiu puhul:

a) 200 eurot 2009/2010. ja 2010/2011. turustusaastaks; ning

b) 100 eurot 2011/2012. ja 2012/2013. turustusaastaks;”.

(20) Artikli 94 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Pika linakiu garanteeritud maksimumkoguseks, mille puhul võib anda toetust, kehtestatakse 80 878 tonni iga turustusaasta kohta ajavahemikul 2009/2010–2012/2013. See kogus jagatakse asjaomaste liikmesriikide vahel garanteeritud riiklike kogustena vastavalt XI lisa punktile A.I.”

(21) II osa I jaotise IV peatüki I jakku lisatakse järgmine alajagu:

„III ALAJAGU
KARTULITÄRKLIS

Artikkel 95a
Kartulitärklise jaoks makstav lisatasu

1. Kartulitärklist tootvatele ettevõtjatele makstakse turustusaastatel 2009/2010 ja 2010/2011 lisatasu 22,25 eurot artikli 84a lõikes 2 osutatud kvoodi piires toodetud tärklise tonni kohta, tingimusel et nad on maksnud kartulitootjatele kartulitärklise kvoodi piires tootmiseks vajaliku kartulikoguse eest miinimumhinna.

2. Kartulitärklise tootmiseks ettenähtud kartulite miinimumhinnaks kehtestatakse 178,31 eurot tonni kohta asjaomaseks turustusaastaks.

See hind kehtib ühe tonni tärklise tootmiseks kuluva vabrikusse tarnitud kartulikoguse kohta.

Miinimumhinda kohandatakse vastavalt kartulite tärklisesisaldusele.

3. Komisjon kehtestab üksikasjalikud eeskirjad käesoleva artikli rakendamiseks.”

(22) Artikkel 96 jäetakse välja.

(23) Artiklid 99 ja 100 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 99

Toetus lõssi ja lõssipulbri kasutamiseks loomasöödana

1. Kui tekivad või on oht, et tekivad piimatoodete ülejäägid, mis põhjustaksid või võiksid põhjustada turul tõsise tasakaalutuse, võib komisjon otsustada, et toetust antakse loomasöödaks kasutatava ühenduses toodetud lõssi ja lõssipulbri puhul vastavalt komisjoni kindlaksmääratavatele tingimustele ja tootestandarditele. Toetuse võib kindlaks määrata eelnevalt või pakkumismenetluste teel.

   Käesoleva artikli kohaldamisel kasutatakse mõisteid „pett” ja „petipulber” samas tähenduses kui mõisteid „lõss” ja „lõssipulber”.

2. Toetuse suuruse määrab kindlaks komisjon, võttes arvesse artikli 8 lõike 1 punkti e alapunktis ii kindlaksmääratud lõssipulbri võrdlushinda ning turuolukorra muutumist seoses lõssi ja lõssipulbriga.

Artikkel 100

Toetus lõssi töötlemiseks kaseiiniks või kaseinaatideks

1. Kui tekivad või on oht, et tekivad piimatoodete ülejäägid, mis põhjustaksid või võiksid põhjustada turul tõsise tasakaalutuse, võib komisjon otsustada, et toetust antakse ühenduses toodetud lõssi puhul, mis on töödeldud kaseiiniks või kaseinaatideks, vastavalt komisjoni kindlaksmääratavatele tingimustele ning sellise lõssi ja sellest toodetud kaseiini või kaseinaatide tootestandarditele. Toetuse võib kindlaks määrata eelnevalt või pakkumismenetluste teel.

2. Toetuse suuruse määrab kindlaks komisjon, võttes arvesse turuolukorra muutumist seoses lõssipulbriga ja artikli 8 lõike 1 punkti e alapunktis ii kindlaksmääratud lõssipulbri võrdlushinda.

   Toetuse suurus võib erineda vastavalt sellele, kas lõss on töödeldud kaseiiniks või kaseinaatideks, ning vastavalt nimetatud toodete kvaliteedile.”

(24) Artikkel 101 jäetakse välja.

(25) Artikli 102 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lisaks ühenduse toetusele võivad liikmesriigid anda riiklikku toetust haridusasutuste õpilaste varustamiseks lõikes 1 osutatud toodetega. Liikmesriigid võivad rahastada riiklikku toetust piimasektoris kehtestatava maksu abil või piimasektori mis tahes muu panuse abil.”

(26) Artikli 103e lõige 2 jäetakse välja.

(27) Artikli 105 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid võivad maksta riiklikku eriabi, mida antakse struktuuri- või loodustingimuste poolest ebasoodsas olukorras olevate mesilate kaitsmiseks või majandusarengu programmide raames, välja arvatud tootmiseks või turustamiseks mõeldud abi. Kõnealusest abist peavad liikmesriigid komisjonile teatama artiklis 109 sätestatud mesindusprogrammi esitamisel.”

(28) Artikkel 119 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 119

Kaseiini ja kaseinaatide kasutamine juustu tootmisel

Kui toetust antakse artikli 100 alusel, võib komisjon näha ette, et kaseiini ja kaseinaatide kasutamiseks juustu tootmisel on vaja eelnevat luba, mis antakse ainult juhul, kui nende ainete kasutamine on selliste toodete valmistamisel hädavajalik.”

(29) Artiklile 122 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid võivad tunnustada ka tootjaorganisatsioone, mille on asutanud tootjad artiklis 1 osutatud mis tahes sektoris, välja arvatud esimese lõigu punktis a osutatud sektorid, kõnealuse lõigu punktides b ja c sätestatud tingimustel.”

(30) Artikli 124 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Ilma et see piiraks tunnustamist, mille kohta liikmesriigid võtavad vastu otsuse siseriikliku õiguse alusel ning kooskõlas ühenduse õigusega, kohaldatakse artiklit 122 ja artikli 123 esimest lõiku vastavalt tootjaorganisatsioonidele ja tootmisharudevahelistele organisatsioonidele kõikides artiklis 1 nimetatud sektorites, välja arvatud artikli 122 esimese lõigu punktis a ja artikli 123 esimeses lõigus osutatud sektorites.”

(31) Artikkel 180 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 180

Asutamislepingu artiklite 87, 88 ja 89 kohaldamine

Asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 kohaldatakse käesoleva määruse artikli 1 lõike 1 punktides a–k ja m–u ning artikli 1 lõikes 3 osutatud toodete tootmise ja nendega kauplemise suhtes.

Asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 ei kohaldata siiski liikmesriikide poolt kooskõlas käesoleva määrusega artiklite 45, 46, 47, 48, 102, 103, 103a, 103b, 103e, 104, 105 ja 182 alusel tehtavate maksete suhtes.”

(32) Artiklisse 184 lisatakse punkt 5:

„5) Euroopa Parlamendile ja nõukogule enne 30. juunit 2011 aruande piimakvoodisüsteemi sujuva järkjärgulise kaotamise tingimuste kohta, sealhulgas eelkõige võimalikud edasised kvootide suurendamised või lisamaksude võimalikud vähendamised.”

(33) Artiklisse 204 lisatakse järgmine lõige:

„5. Kartulitärklise puhul kohaldatakse II osa I jaotise III peatükki kartulitärklise suhtes kuni 2012/2013. turustusaasta lõpuni.”

(34) IX lisa punkt 1 asendatakse käesoleva määruse I lisa tekstiga.

(35) Käesoleva määruse II lisas esitatud tekst lisatakse Xa lisana.

(36) Käesoleva määruse III lisas esitatud tekst lisatakse XXII lisasse punktina 20a.

Artikkel 5
Määruse (EÜ) nr 3/2008 muutmine

Määruse (EÜ) nr 3/2008 artikli 13 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Erandina määruse (EÜ) nr 1234/2007* artiklist 180 ja määruse (EÜ) nr 1184/2006** artiklist 3 ei kohaldata asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 liikmesriikide tehtavate maksete suhtes, kaasa arvatud nende rahalised toetused, ega liikmesriikide või ettepaneku teinud organisatsioonide lõivudest või kohustuslikest sissemaksetest kaetud rahaliste toetuste suhtes asutamislepingu artikli 36 alusel ühenduse toetust saavate programmide puhul, mille komisjon on vastavalt käesoleva määruse artikli 8 lõikele 1 välja valinud.”

(*) ELT L 299, 16.11.2007, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr […]/2008.
(**) ELT L 214, 4.8.2006, lk 7.”

Artikkel 6
Määruse (EÜ) nr […]/2008 [veini ühine turukorraldus] muutmine

Määruse (EÜ) nr […]/2008 artikli 127 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Ilma et see piiraks artikli 8 lõike 4 kohaldamist, ei kohaldata asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 maksete suhtes, mida liikmesriigid teevad kooskõlas käesoleva määrusega II jaotise, V jaotise III peatüki ja artikli 119 alusel.”

Artikkel 7
Kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EÜ) nr 1868/94 tunnistatakse kehtetuks.

   Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena määrusele (EÜ) nr 1234/2007 ja neid loetakse vastavalt kõnealuse määruse XXII lisas esitatud vastavustabelile.

2. Määrused (EMÜ) nr 1883/78, (EMÜ) nr 1254/89, (EMÜ) nr 2247/89, (EMÜ) nr 2055/93, (EMÜ) nr 2596/97 ja (EÜ) nr 1182/2005 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 8
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2009.

Kuid:

a) artikli 4 punkte 1–10 ja punkti 13 kohaldatakse alates:

   i) 1. märtsist 2009 piima- ja piimatoodete sektori puhul;

   ii) 1. juulist 2009 teraviljasektori puhul;

   iii) 1. septembrist 2009 riisisektori puhul;

   iv) 1. oktoobrist 2009 suhkrusektori puhul;

b) artikli 4 punkte 14, 15, 16, 18–24, 28, 33 ja 35 ning artikli 7 lõiget 1 kohaldatakse alates 1. juulist 2009;

c) Artikli 4 lõiget 17 kohaldatakse alates 1. aprillist 2011.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

„1. Riikide kvoodid: kogused (tonnides) 12-kuulise ajavahemiku ja liikmesriigi kohta

Liikmesriik	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgia	3 427 288.740	3 461 561.627	3 496 177.244	3 531 139.016	3 566 450.406	3 602 114.910	3 602 114.910
Bulgaaria	998 580.000	1 008 565.800	1 018 651.458	1 028 837.973	1 039 126.352	1 049 517.616	1 049 517.616
Tšehhi Vabariik	2 792 689.620	2 820 616.516	2 848 822.681	2 877 310.908	2 906 084.017	2 935 144.857	2 935 144.857
Taani	4 612 619.520	4 658 745.715	4 705 333.172	4 752 386.504	4 799 910.369	4 847 909.473	4 847 909.473
Saksamaa	28 847 420.391	29 135 894.595	29 427 253.541	29 721 526.076	30 018 741.337	30 318 928.750	30 318 928.750
Eesti	659 295.360	665 888.314	672 547.197	679 272.669	686 065.395	692 926.049	692 926.049
Iirimaa	5 503 679.280	5 558 716.073	5 614 303.234	5 670 446.266	5 727 150.729	5 784 422.236	5 784 422.236
Kreeka	836 923.260	845 292.493	853 745.418	862 282.872	870 905.700	879 614.757	879 614.757
Hispaania	6 239 289.000	6 301 681.890	6 364 698.709	6 428 345.696	6 492 629.153	6 557 555.445	6 557 555.445
Prantsusmaa	25 091 321.700	25 342 234.917	25 595 657.266	25 851 613.839	26 110 129.977	26 371 231.277	26 371 231.277
Itaalia	10 740 661.200	10 848 067.812	10 956 548.490	11 066 113.975	11 176 775.115	11 288 542.866	11 288 542.866
Küpros	148 104.000	149 585.040	151 080.890	152 591.699	154 117.616	155 658.792	155 658.792
Läti	743 220.960	750 653.170	758 159.701	765 741.298	773 398.711	781 132.698	781 132.698
Leedu	1 738 935.780	1 756 325.138	1 773 888.389	1 791 627.273	1 809 543.546	1 827 638.981	1 827 638.981
Luksemburg	278 545.680	281 331.137	284 144.448	286 985.893	289 855.752	292 754.310	292 754.310
Ungari	2 029 861.200	2 050 159.812	2 070 661.410	2 091 368.024	2 112 281.704	2 133 404.521	2 133 404.521
Malta	49 671.960	50 168.680	50 670.366	51 177.070	51 688.841	52 205.729	52 205.729
Madalmaad	11 465 630.280	11 580 286.583	11 696 089.449	11 813 050.343	11 931 180.847	12 050 492.655	12 050 492.655
Austria	2 847 478.469	2 875 953.254	2 904 712.786	2 933 759.914	2 963 097.513	2 992 728.488	2 992 728.488
Poola	9 567 745.860	9 663 423.319	9 760 057.552	9 857 658.127	9 956 234.709	10 055 797.056	10 055 797.056
Portugal	1 987 521.000	2 007 396.210	2 027 470.172	2 047 744.874	2 068 222.323	2 088 904.546	2 088 904.546
Rumeenia	3 118 140.000	3 149 321.400	3 180 814.614	3 212 622.760	3 244 748.988	3 277 196.478	3 277 196.478
Sloveenia	588 170.760	594 052.468	599 992.992	605 992.922	612 052.851	618 173.380	618 173.380
Slovakkia	1 061 603.760	1 072 219.798	1 082 941.996	1 093 771.416	1 104 709.130	1 115 756.221	1 115 756.221
Soome	2 491 930.710	2 516 850.017	2 542 018.517	2 567 438.702	2 593 113.089	2 619 044.220	2 619 044.220
Rootsi	3 419 595.900	3 453 791.859	3 488 329.778	3 523 213.075	3 558 445.206	3 594 029.658	3 594 029.658
Ühendkuningriik	15 125 168.940	15 276 420.629	15 429 184.836	15 583 476.684	15 739 311.451	15 896 704.566	15 896 704.566

"

II LISA

„Xa LISA

Artiklis 84a osutatud kartulitärklise kvoodid turustusaasta kohta

Liikmesriik	(tonnides)
Tšehhi Vabariik	33 660
Taani	168 215
Saksamaa	656 298
Eesti	250
Hispaania	1 943
Prantsusmaa	265 354
Läti	5 778
Leedu	1 211
Madalmaad	507 403
Austria	47 691
Poola	144 985
Slovakkia	729
Soome	53 178
Rootsi	62 066
KOKKU	1 948 761

"

III LISA

„20a **Määrus (EMÜ) nr 1868/94**

Määrus (EMÜ) nr 1868/94	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikli 55 lõike 1 punkt c
Artikli 2 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik	Artikli 84a lõiked 1 ja 2
Artikkel 4	Artikli 84a lõige 3
Artikkel 4a	Artikli 95a lõige 2
Artikkel 5	Artikli 95a lõige 1
Artikkel 6	Artikli 84a lõiked 4 ja 5
Artikkel 7	Artikli 84a lõige 6
Artikkel 8	Artikli 85 punkt d ja artikli 95a lõige 3

"

2008/0105 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36 ja 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut[48],

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust[49],

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[50],

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust[51]

ning arvestades järgmist:

(74) Ühise põllumajanduspoliitika 2003. aasta reformi rakendamise hindamisel toodi Euroopa põllumajanduse uute oluliste ülesannetena välja kliimamuutused, taastuvenergia, veemajandus ja bioloogiline mitmekesisus.

(75) Euroopa Ühenduse on Kyoto protokolli[52] osaline. Kyoto protokolli artikli 2 lõike 1 punkti a alapunktiga iii kutsutakse osalisi üles oma riigi olusid arvestades rakendama ja/või täiendama strateegiaid ja meetmeid, mis võimaldavad edendada säästvat ja kliimamuutuste vältimise kaalutlusi arvesse võtvat põllumajandust. Lisaks sellele peavad osalised artikli 10 punkti b alapunkti i kohaselt töötama välja, rakendama, avaldama ja korrapäraselt ajakohastama kliimamuutuste mõju leevendamiseks ning kliimamuutustega kohanemise tõhustamiseks võetavaid meetmeid sisaldavaid riiklikke programme ning vajaduse korral ka piirkonna programme. Sellised programmid hõlmavad muu hulgas põllumajandust ja metsandust. Maaelu arengu toetamist tuleks käesolevas kontekstis jätkuvalt tugevdada. Usaldusväärsed teadusandmed näitavad, et on vaja kiireloomulisi meetmeid. Euroopa Ühendust kutsutakse üles uurima kõiki võimalikke viise kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks. Kuigi Euroopa põllumajandus on teistest sektoritest enam kaasa aidanud kasvuhoonegaaside heitkoguste piiramisele, kutsutakse põllumajandussektorit suurendama tulevikus heitkoguste vähendamisega seotud jõupingutusi osana Euroopa Ühenduse globaalsest strateegiast kliimamuutustega võitlemiseks.

---

48 ELT C …, …, lk ….
49 ELT C …, …, lk ….
50 ELT C …, …, lk ….
51 ELT C …, …, lk ….
52 Nõukogu otsus 2002/358/EÜ (EÜT L 130, 15.5.2002, lk 1).

(76) Võttes arvesse veepuuduse ja põudadega seotud tõsiseid probleeme, tuleks asjakohaste ühise põllumajanduspoliitika vahendite raames jätkuvalt tegeleda veemajanduse küsimustega, kaasa arvatud selle kvaliteet[53]. Euroopa põllumajanduse jaoks on oluline säästev veemajandus, et parandada tõhusust seoses põllumajanduses kasutatava veehulgaga ja et paremini kaitsta vee kvaliteeti. Eeldatavate kliimamuutustega seoses esineb põuda sagedamini ja suurematel aladel.

(77) Bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peatamine on jätkuvalt suur probleem, mille kliimamuutused ja nõudlus vee järele muudavad veelgi teravamaks. Kuigi selles vallas on tehtud olulisi edusamme, nõuab Euroopa Ühenduse bioloogilise mitmekesisuse eesmärgi saavutamine 2010. aastaks lisapingutusi[54]. Euroopa põllumajandusel on bioloogilise mitmekesisuse kaitsmisel oluline osa.

(78) On oluline, et nende prioriteetidega seotud tegevusi tugevdatakse jätkuvalt maaelu arengu programmide abil, mis on heaks kiidetud kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 1698/2005[55].

(79) Võttes arvesse nende ühenduse prioriteetide olulisust, tuleks liikmesriikidele ette näha kohustus sätestada maaelu arengu programmides uute ülesannetega seotud tegevused.

(80) Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklis 10 on sätestatud, et pidades silmas eeskätt ühenduse prioriteetide olulist muutumist, võidakse nõukogu otsusega 2006/144/EÜ[56] vastu võetud maaelu arenguga seotud ühenduse strateegiasuunised (programmiperiood 2007–2013) uuesti läbi vaadata. Seepärast tuleks sätestada liikmesriikidele üldine kohustus vaadata pärast ühenduse strateegiasuuniste läbivaatamist läbi ka riiklikud strateegiakavad, et korraldada programmide sisu muutmine.

(81) Tuleks kindlaks määrata tähtaeg uute ülesannetega seotud tegevuste lisamiseks maaelu arengu programmidesse, et anda liikmesriikidele piisavalt aega muuta oma maaelu arengu programme, võttes arvesse läbivaadatud ühenduse strateegiasuuniseid ja riiklikke strateegiakavasid.

(82) Uusi kohustusi silmas pidades tuleks kohandada maaelu arengu programmide sisuga seotud nõudeid. Tuleks esitada tegevuste liikide mittetäielik loetelu, et aidata liikmesriikidel kindlaks teha asjakohased tegevused, mis on seotud uute ülesannetega maaelu arengu õigusraamistiku kontekstis.

(83) Selleks et näha toetusesaajate jaoks ette uute prioriteetidega seotud tegevuste alustamiseks täiendavad stiimulid, tuleks neile anda võimalus kehtestada kõrgemad toetussummad ja -määrad.

(84) Kooskõlas nõukogu XX/XX/2008. aasta määruse (EÜ) nr XXXX/XXXX [millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks][57] artikli 9 lõikega 4 ja artikli 10 lõikega 4 tuleb maaelu arengu toetuseks kasutada rahalisi vahendeid, mis on saadud täiendava toetuste ümbersuunamise abil. On asjakohane tagada, et kõnealuste rahaliste vahenditega võrdne summa tuleks kasutada uute ülesannetega seotud tegevuste toetamiseks.

---

53 Nõukogu järeldused, Luxembourg, 30.10.2007, 13888/07.

54 Nõukogu järeldused, Brüssel, 18.12.2006, 16164/06.

55 ELT L 277, 21.10.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 146/2008 (ELT L 46, 21.2.2008, lk 1).

56 ELT L 55, 25.2.2006, lk 20.

57 ELT […], […], lk […].

(85) Võttes arvesse kõnealuste rahaliste vahenditega võrdsete summade täiendavat, konkreetset ja siduvat kasutamist, ei tohiks mõjutada maaelu arengu toetamisega seotud eesmärkide vahelist tasakaalu.

(86) Määrusega (EÜ) nr 146/2008, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ja määrust (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta)[58] kehtestati uued vastutuse eeskirjad nõuetele vastavuse raames, juhul kui kalendriaasta jooksul toimub maa üleandmine. Järjepidevuse tagamiseks tuleks samad põhimõtted sätestada ka maaelu arenguga seotud nõuetele vastavuse jaoks.

(87) Selguse ja õiguskindluse huvides tuleks selgitada, millistel juhtudel ei kohaldata kohustuslike nõuete mittejärgimisest tulenevate toetuste vähendamist või toetuse saajate hulgast väljaarvamist.

(88) Kogemused on näidanud, et vaja on ette näha määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklis 51 sätestatud nõuetele vastavuse tingimuste väiksemate rikkumiste teatud lubatavus, kui selliste rikkumiste tõsidus, ulatus ja püsivus ei õigusta määratava maaelu arengu toetuse kohest vähendamist. Sellise lubatavusega peaks siiski kuni tingimuste rikkumise lõpetamiseni kaasnema pädeva riikliku asutuse poolt teostatav asjakohane järelevalve. Lisaks võib otsetoetuste vähendamine väga väikeste esialgsete summade puhul osutuda koormavaks võrreldes sellega saavutatava hoiatava mõjuga. Seetõttu tuleks määratleda sobiv künnis, millest allpool võivad liikmesriigid teha otsuse vähendamist mitte kohaldada, tingimusel et pädev riiklik asutus võtab meetmeid tagamaks, et põllumajandustootja lõpetab asjaomase tuvastatud rikkumise.

(89) Seirekomisjoni tõhususe suurendamiseks tuleks selle rolli ja funktsioone muuta vastavalt maaelu arengu programmide muudatustele.

(90) Õiguskindluse ja lihtsuse huvides on asjakohane selgitada ja ühtlustada sätteid, mille alusel ei kohaldata asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 toetuste suhtes, mida liikmesriigid annavad kooskõlas käesoleva määrusega.

(91) Seetõttu tuleks määrust (EÜ) nr 1698/2005 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1698/2005 muudetakse järgmiselt.

(1) Artikli 11 lõike 3 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) riikliku strateegiakava rakendamise maaelu arengu programmide loetelu ning EAFRD eraldiste suunav jaotus iga programmi osas, sealhulgas määruse (EÜ) nr 1290/2005* artikli 12 lõikes 2 sätestatud summad, ja käesoleva määruse artikli 69 artiklis 5a sätestatud summade eraldi väljatoomine;”.

* *ELT L 209, 11.8.2005, lk 1.*

(2) II peatüki lõppu lisatakse artikkel 12a:

[58] ELT L 46, 21.2.2008, lk 1.

„Artikkel 12a

Läbivaatamine

1. Liikmesriigid vaatavad pärast artiklis 10 osutatud ühenduse strateegiasuuniste läbivaatamist artikli 12 lõikes 1 osutatud menetluse kohaselt läbi ka oma riikliku strateegiakava.

2. Liikmesriik saadab komisjonile läbivaadatud riikliku strateegiakava hiljemalt kolm kuud pärast ühenduse strateegiasuuniseid käsitleva otsuse vastuvõtmist.”

(3) Lisatakse artikkel 16a:

„Artikkel 16a

Teatavate prioriteetidega seotud eritegevused

1. Alates 1. jaanuarist 2010 sätestavad liikmesriigid oma maaelu arengu programmides vastavalt oma erivajadustele tegevuste liigid, millel on järgmised ühenduse strateegiasuunistes kirjeldatud ja riiklikus strateegiakavas täpsustatud prioriteedid:

   a) kliimamuutused,

   b) taastuvenergia,

   c) veemajandus,

   d) bioloogiline mitmekesisus.

   Liikmesriigid võivad oma valiku teha käesoleva määruse II lisas esitatud tegevuste mittetäieliku loetelu alusel ja/või mis tahes muude tegevuste alusel tingimusel, et need tegevused on seotud esimeses lõigus osutatud prioriteetidega ja need on ette nähtud II lisas täpsustatud võimalike mõjude saavutamiseks.

2. Alates 1. jaanuarist 2010 võib lõikes 1 osutatud tegevuste puhul suurendada I lisas kindlaks määratud toetuse määra 10 protsendipunkti võrra.

3. Alates 1. jaanuarist 2010 sisaldab iga maaelu arengu programm järgmist:

   a) tegevuste loetelu ja artikli 16 punktis c osutatud teave käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tegevuste eriliikide kohta;

   b) tabel, milles sätestatakse ajavahemikuks 1. jaanuarist 2010 kuni 31. detsembrini 2013 ühenduse kogupanus artikli 69 lõikes 5a osutatud tegevuste jaoks.”

(4) Artiklisse 17 lisatakse lõige 3:

„3. Artikli 69 lõike 5a kohasest kohustuslikust toetuste ümbersuunamisest tulenevate summadega võrdseid summasid ei võeta arvesse EAFRD kogupanuse puhul, mille põhjal arvutatakse välja ühenduse minimaalne rahaline panus iga telje jaoks vastavalt käesoleva artikli lõigetele 1 ja 2.”

(5) Artikli 51 lõikesse 1 lisatakse järgmised lõigud:

„Esimest ja teist lõiku kohaldatakse ka juhul, kui kõnealune mittevastavus on selle isiku tegemise või tegematajätmise otsene tagajärg, kellele maa üle anti või kes selle üle andis.

Käesolevas lõikes tähendab mõiste „üleandmine” mis tahes liiki tehingut, mille tulemusel maa lakkab olemast üleandja käsutuses.

Käesolevas artiklis ei hõlma mõiste „kogu põllumajandusettevõte” mittepõllumajanduslikku tegevust ettevõttes ega mittepõllumajanduslikel aladel, mille suhtes ei taotletud mingit toetust vastavalt käesoleva määruse artikli 36 punkti b alapunktidele i, iv ja v.”

(6) Artikli 51 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1 nimetatud toetuste vähendamist või andmata jätmist kohaldatakse vastavalt järgmistele sätetele.

a) Toetuste vähendamist või andmata jätmist ei kohaldata nõuete suhtes, mille kohta on ajapikenduse perioodil antud ajapikendust kooskõlas artikli 26 lõike 1 punktiga b.

b) Vastavalt käesoleva artikli lõikes 4 osutatud üksikasjalikes eeskirjades sätestatud tingimustele võivad liikmesriigid otsustada mitte kohaldada vähendamist või väljaarvamist, mille suurus on kuni 100 eurot ühe põllumajandustootja ja kalendriaasta kohta ning mis hõlmab määruse (EÜ) [nr XXXX/2008 (uus otsetoetuskavade määrus)] artikli 25 alusel otsetoetuste suhtes kohaldatud vähendamisi või väljaarvamisi.

Kui liikmesriik otsustab kasutada esimeses lõigus sätestatud võimalust, võtab pädev asutus järgmisel aastal nõutavad meetmed, tagamaks et põllumajandustootja lõpetab asjaomase tuvastatud rikkumise. Tuvastatud rikkumistest ja võetavatest parandusmeetmetest teavitatakse abisaajat.

c) Kui lõikes 1 osutatud rikkumine on tingitud toetusesaaja hooletusest ja nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võivad liikmesriigid otsustada, et vähendamist ei kohaldata, kui rikkumist võib selle tõsidust, ulatust ja püsivust arvestades käsitada väiksema rikkumisena. Rikkumisi, mis kujutavad otsest ohtu inimeste või loomade tervisele, ei käsitata väiksema rikkumisena.

Kui toetusesaaja ei ole võtnud koheseid parandusmeetmeid, kõrvaldades sellega avastatud rikkumise, võtab pädev asutus nõutavaid meetmeid, mis võivad vajaduse korral piirduda ametliku kontrolliga, tagamaks et põllumajandustootja lõpetab asjaomase tuvastatud rikkumise. Tuvastatud väiksemast rikkumisest ja parandusmeetmetest teavitatakse abisaajat.”

(7) Artiklile 69 lisatakse lõiked 5a, 5b ja 5c:

„5a. Liikmesriigid kasutavad ajavahemikul 1. jaanuarist 2010 kuni 31. detsembrini 2015 määruse (EÜ) [nr XXXX/2008 (uus otsetoetuskavade määrus)] artikli 9 lõike 4 ja artikli 10 lõike 4 kohasest kohustuslikust toetuste ümbersuunamisest tulenevate summadega võrdsed summad ühenduse toetusena praeguste maaelu arengu programmide alusel käesoleva määruse artiklis 16a osutatud tegevuste jaoks, mis on heaks kiidetud pärast 1. jaanuari 2010.

5b. Kui programmi lõppedes on käesoleva artikli lõikes 5a osutatud tegevuste jaoks kasutatud kogusumma väiksem, kui artikli 16a lõike 3 punktis b osutatud summa, maksab liikmesriik summade vahe ühenduse eelarvesse selles ulatuses, mille võrra ületati muude kui artiklis 16a osutatud tegevuste jaoks kättesaadavaid koguseraldisi.

5c. Lõikes 5a osutatud summasid ei võeta määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 25 kohaldamisel arvesse.”

(8) Artikli 78 punkt f asendatakse järgmisega:

„f) kaalub ja kiidab heaks kõik maaelu arengu programmide olulised muudatusettepanekud.”

(9) Artikli 88 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 89 kohaldamist, ei kohaldata asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 siiski maksete suhtes, mida liikmesriigid teevad kooskõlas käesoleva määrusega asutamislepingu artikli 36 tähenduses.”

(10) Lisa muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„I lisa”;

b) Joonealune märkus „(****)” asendatakse järgmisega:

„(****) Neid summasid võib suurendada käesoleva määruse artiklis 16a nimetatud tegevuste puhul või muudel erandjuhtudel, võttes arvesse maaelu arengu programmides põhjendatavaid eriasjaolusid.”

(11) Sõna „lisa” asendatakse sõnadega „I lisa” lisas ja järgmistes artiklites: artikli 22 lõige 2, artikli 23 lõige 6, artikli 24 lõige 2, artikli 26 lõige 2, artikli 27 lõige 3, artikli 28 lõige 2, artikli 31 lõige 2, artikli 32 lõige 2, artikkel 33, artikli 34 lõige 3, artikli 35 lõige 2, artikli 37 lõige 3, artikli 38 lõige 2, artikli 39 lõige 4, artikli 40 lõige 3, artikli 43 lõige 4, artikli 44 lõige 4, artikli 45 lõige 3, artikkel 46, artikli 47 lõige 2, artikli 88 lõige 2, artikli 88 lõige 4, artikli 88 lõige 6.

(12) Lisatakse uus II lisa, mille tekst on sätestatud käesoleva määruse lisas.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2009.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

LISA

„II LISA

Artiklis 16a osutatud prioriteetidega seotud tegevuste soovituslikud liigid

Prioriteet: Kliimamuutused		
Tegevuste liigid	**Artiklid ja meetmed**	**Võimalik mõju**
Lämmastikväetiste kasutamise tõhustamine (nt kasutuse vähendamine, seadmed, täppispõllumajandus), sõnnikuhoidlate parandamine	Artikkel 26: põllumajandusettevõtete moderniseerimine Artikkel 39: põllumajanduslik keskkonnatoetus	Metaani (CH_4) ja dilämmastikoksiidi (N_2O) heite vähendamine
Energiatõhususe parandamine	Artikkel 26: põllumajandusettevõtete moderniseerimine	Süsinikdioksiidi (CO_2) heite vähendamine energia säästmise abil
Mullaharimistavad (nt maaharimismeetodid, vahekultuurid, külvikordade mitmekesistamine)	Artikkel 39: põllumajanduslik keskkonnatoetus	Dilämmastikoksiidi (N_2O) vähendamine; süsinikdioksiidi sekvestreerimine
Muutused maakasutuses (nt haritava maa muutmine rohumaaks, alaline tootmisest kõrvalejätmine, orgaanilise pinnase kasutamise vähendamine / taastamine	Artikkel 39: põllumajanduslik keskkonnatoetus	Dilämmastikoksiidi (N_2O) vähendamine; süsinikdioksiidi sekvestreerimine
Loomakasvatuse ekstensiivistamine (nt loomkoormuse vähendamine, karjatamise suurendamine)	Artikkel 39: põllumajanduslik keskkonnatoetus	Metaani (CH_4) vähendamine
Metsastamine	Artiklid 43 ja 45: põllumajandusliku maa ja muu maa esmane metsastamine	Dilämmastikoksiidi (N_2O) vähendamine; süsinikdioksiidi sekvestreerimine
Metsatulekahjude vältimine	Artikkel 48: metsapotentsiaali taastamine ja ennetustegevus	Süsinikdioksiidi sekvestreerimine metsas ning süsinikdioksiidi (CO_2) heite vältimine
Prioriteet: Taastuvenergia		
Tegevuste liigid	**Artiklid ja meetmed**	**Võimalik mõju**
Biogaasi tootmine – loomsete jäätmete anaeroobsel kääritamisel töötavad jaamad (põllumajandusettevõttes ja kohalikus tootmises)	Artikkel 26: põllumajandusettevõtete moderniseerimine Artikkel 53: mitmekesistamine mittepõllumajandusliku tegevuse suunas	Fossiilkütuste asendamine; metaani (CH_4) vähendamine
Mitmeaastased energiakultuurid (lühikese raieringiga madalmets ja kõrrelised heintaimed)	Artikkel 26: põllumajandusettevõtete	Fossiilkütuste asendamine; süsinikdioksiidi

	moderniseerimine	sekvestreerimine dilämmastikoksiidi (N_2O) vähendamine
Põllumajandusliku / metsa biomassi töötlemine taastuvenergiaks	Artikkel 28: põllumajandustoodetele ja metsasaadustele lisandväärtuse andmine	Fossiilkütuste asendamine
Biomassist saadava taastuvenergia rajatised/infrastruktuur	Artikkel 53: mitmekesistamine mittepõllumajandusliku tegevuse suunas Artikkel 54: ettevõtte rajamise ja arendamise toetus Artikkel 56: majanduse ja maaelanikkonna põhiteenused	Fossiilkütuste asendamine
Prioriteet: Veemajandus		
Tegevuste liigid	**Artiklid ja meetmed**	**Võimalik mõju**
Vee kokkuhoiu tehnoloogiad, veevarud Vee kokkuhoiuga seotud tootmistehnoloogia	Artikkel 26: põllumajandusettevõtete moderniseerimine Artikkel 30: infrastruktuur	Suutlikkuse parandamine eesmärgiga kasutada vett tõhusamalt
Märgalade taastamine Põllumajandusmaa muutmine metsaks / metsandussüsteemid	Artikkel 39: põllumajanduslik keskkonnatoetus Artikkel 41: vähetootlikud investeeringud Artiklid 43 ja 45: põllumajandusliku maa ja muu maa esmane metsastamine	Väärtuslike veekogude säilitamine; kvaliteetse vee kaitsmine
Poollooduslike veekogude arendamine	Artikkel 57: maapiirkondade kultuuripärandi säilitamine ja selle kvaliteedi parandamine	Väärtuslike veekogude säilitamine; kvaliteetse vee kaitsmine
Mullaharimistavad (sh vahekultuurid)	Artikkel 39: põllumajanduslik keskkonnatoetus	Vees leiduvate erinevate ühendite, sh fosfori, kadumise vähendamine

Prioriteet: Bioloogiline mitmekesisus		
Tegevuste liigid	**Artiklid ja meetmed**	**Võimalik mõju**
Väetiste ja pestitsiidide kasutamise vältimine suure loodusliku väärtusega põllumajanduslikul maal Integreeritud ja orgaaniline tootmine	Artikkel 39: põllumajanduslik keskkonnatoetus	Liigirikka taimkatte säilitamine, rohumaade kaitsmine ja hooldamine
Mitmeaastaste taimedega põllud ja kaldavööndid Biotoopide/kasvukohtade loomine/haldamine Natura 2000 alade sees ja nendest väljaspool Muutused maakasutuses (ekstensiivsete rohumaade hooldamine, põllumaa muutmine karjamaaks, pikaajaline maa tootmisest kõrvalejätmine) Suure loodusliku väärtusega mitmeaastaste taimede hooldamine	Artiklid 38 ja 46: Natura 2000 toetused Artikkel 39: põllumajanduslik keskkonnatoetus Artikkel 41: vähetootlikud investeeringud Artikkel 47: metsanduse keskkonnatoetus Artikkel 57: maapiirkondade kultuuripärandi säilitamine ja selle kvaliteedi parandamine	Lindude ja metsloomade kaitse biotoopide võrgustiku täiustamine; kahjulike ainete vähendatud pääs piirnevatesse kasvukohtadesse
Geneetilise mitmekesisuse säilitamine	Artikkel 39: põllumajanduslik keskkonnatoetus	Geneetiline mitmekesisuse säilitamine

"

2008/0106 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS,

millega muudetakse otsust 2006/144/EÜ ühenduse maaelu arengu strateegiasuuniste kohta (programmiperiood 2007–2013)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrust (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta,[59] eriti selle artikleid 9 ja 10,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut[60],

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust[61]

ning arvestades järgmist:

(92) Nõukogu võttis otsusega 2006/144/EÜ[62] vastu ühenduse maaelu arengu strateegiasuunised (programmiperiood 2007–2013) (edaspidi „ühenduse strateegiasuunised").

(93) Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklis 10 on sätestatud, et pidades silmas eeskätt ühenduse prioriteetide muutumist, võidakse ühenduse strateegiasuunised uuesti läbi vaadata.

(94) Ühise põllumajanduspoliitika 2003. aasta reformi rakendamise hindamisel toodi uute oluliste ülesannetena välja kliimamuutused, taastuvenergia, veemajandus ja bioloogiline mitmekesisus. Nende prioriteetidega seotud eesmärke tuleks tugevdada maaelu arengu programmide abil, mis on heaks kiidetud kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1698/2005.

(95) Ühenduse strateegiasuunistes tuleks kindlaks määrata kliimamuutuste, taastuvenergia, veemajanduse ja bioloogilise mitmekesisusega seotud läbivaadatud ühenduse prioriteetide elluviimiseks olulised valdkonnad.

(96) Ühenduse strateegiasuuniste läbivaatamise alusel peaks iga liikmesriik maaelu arengu programmide läbivaatamise tugiraamistikuna vaatama läbi oma riikliku strateegiakava.

(97) Seepärast tuleks ühenduse strateegiasuuniseid vastavalt muuta,

---

59 ELT L 277, 21.10.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 146/2008 (ELT L 46, 21.2.2008, lk 1.)

60 ELT C …, …, lk ….

61 ELT C …, …, lk ….

62 ELT L 55, 25.2.2006, lk 20.

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Ainus artikkel

Nõukogu 20. veebruari 2006. aasta otsust 2006/144/EÜ muudetakse järgmiselt.

Lisasse lisatakse alapunktid 2.5 ja 3.4a, mille tekst on esitatud käesoleva otsuse lisas.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

LISA

Otsuse 2006/144/EÜ lisas sätestatud ühenduse maaelu arengu strateegiasuuniseid (programmiperiood 2007–2013) muudetakse järgmiselt.

(1) Punkti 2 lisatakse järgmine alapunkt:

„2.5 Uute väljakutsetega toimetulek

Osana 2003. aastal kehtestatud reformide läbivaatamisest on vaadatud läbi ka ühise põllumajanduspoliitika esimese samba alusel antud otsetoetustega seotud kulutuste ja maaelu arengupoliitika rahastamise vaheline tasakaal. Kuna ühise põllumajanduspoliitika kogueelarve on kuni 2013. aastani kindlaks määratud, on maaelu arengut võimalik täiendavalt rahastada üksnes kohustusliku toetuste ümbersuunamise suurendamisega. Täiendav rahastamine on vajalik jõupingutuste tugevdamiseks seoses ELi prioriteetidega kliimamuutuste, taastuvenergia, veemajanduse ja bioloogilise mitmekesisuse vallas.

- Kliima ja energia muutusid prioriteetideks, kuna EL on võtmas eestvedaja rolli seoses vähem süsihappegaasiheiteid tekitava globaalse majanduse rajamisega. 2007. aasta märtsis võttis Euroopa Ülemkogu vastu järeldused,[63] et vähendada CO_2 heitkoguseid vähemalt 20 % aastaks 2020 (30 % osana ülemaailmseid eesmärke käsitlevast rahvusvahelisest kokkuleppest) ja sätestada taastuvate energiaallikate kasutuse osas siduvaks eesmärgiks 20 %, sh bensiini ja diislikütuse tarbimises biokütuste 10 % osakaal. Põllumajandus ja metsandus võivad anda olulise panuse seoses bioenergia lähteaine tagamise, süsinikdioksiidi sekvestreerimine ja kasvuhoonegaaside heitkoguste täiendava vähendamisega.

- Veepoliitikaga seonduvad ELi eesmärgid on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivis 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik),[64] mida hakatakse täielikult rakendama ajavahemikul 2010–2012. Põllumajandusel ja metsandusel kui vee ja veevarude peamisel kasutajal on säästva veemajandusega seoses kanda oluline roll nii kvantiteedi kui ka kvaliteedi osas. Veemajandusel saab olema üha olulisem osa kohanemisstrateegias, mis on suunatud juba vältimatute kliimamuutustega toimetulekule.

- Liikmesriigid on võtnud endale kohustuse peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemise 2010. aastaks, kuid näib, et selle eesmärgi täitmine on üha ebatõenäolisem. Suur osa Euroopa bioloogilisest mitmekesisusest on põllumajandusest ja metsandusest sõltuv ning jõupingutusi bioloogilise mitmekesisuse kaitsmiseks tuleb suurendada, pidades eelkõige silmas kliimamuutuste tõenäolisi kahjulikke mõjusid ja suurenevat veenõudlust.”

---

63 Ülemkogu järeldused, Brüssel, 8. ja 9. märts 2007, 7224/1/07 REV 1.

64 EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

(2) Punkti 3 lisatakse alapunkt 3.4a:

„3.4a Uute väljakutsete lahendamine

Ühenduse strateegiasuunised
Kliimamuutused, taastuvenergia, veemajandus ja bioloogiline mitmekesisus on Euroopa maapiirkondade, põllumajanduse ja metsanduse jaoks olulised väljakutsed. Kliimamuutustega võitlemist käsitleva ELi globaalse strateegia osana peavad põllumajandus ja metsandus aitama tulevikus rohkem kaasa kasvuhoonegaaside heitkoguste piiramisele ning süsinikdioksiidi sekvestreerimisele. Põllumajanduse ja metsanduse biomassist saadava taastuvenergia tootmise suurendamine peaks samuti aitama saavutada ELi uusi eesmärke seoses kütuse ja energia tarbimisega 2020. aastaks. Säästvamad veemajandustavad põllumajanduses on olulised, et tulevikus oleks tagatud vee piisav kogus ja kvaliteet ning et kohaneda kliimamuutuste eeldatava mõjuga veevarudele. Lisaks sellele on bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peatamine jätkuvalt suur väljakutse. Seepärast tuleks kohustusliku toetuste ümbersuunamise tulemusel alates 2010. aastast saadud täiendavaid varusid kasutada ELi prioriteetide tugevdamiseks eespool nimetatud valdkondades.

Nende prioriteetide saavutamiseks julgustatakse liikmesriike suunama toetus põhimeetmetele. Sellised põhimeetmed peaksid sisaldama järgmisi tegevusi.

i) Eelkõige 1. telje kohast investeeringutoetust saab suunata energiat, vett ning muid sisendeid säästvatele masinatele ja seadmetele ning taastuvenergia tootmisele põllumajandusettevõtetes. Põllumajandus- ja toiduaineahelas ning metsandussektoris peaks investeeringutoetus aitama välja arendada innovaatilisi ja säästvamaid viise biokütuse töötlemiseks.

ii) 2. telje kohaseid põllumajanduse keskkonnameetmeid ja metsandusmeetmeid saab kasutada eelkõige bioloogilise mitmekesisuse parandamiseks, säilitades liigirikast taimkatet, kaitstes ja hooldades rohumaad ning kasutades ekstensiivset põllumajandustootmist. 2. telje kohased erimeetmed, nagu põllumajanduse keskkonnameetmed või metsastamine, võivad samuti aidata kaasa olemasolevate veevarude paremale majandamisele seoses kogusega ja kaitsta nende kvaliteeti. Lisaks sellele aitavad teatavad põllumajanduse keskkonnameetmed ja metsandusmeetmed piirata dilämmastikoksiidi (N_2O) ja metaani (CH_4) heitkoguseid ning edendada süsinikdioksiidi sekvestreerimist.

iii) 3. ja 4. telje alusel saab toetada kohaliku tasandi projekte ja taastuvenergia projektidega seotud koostööd, samuti põllumajandustootjate suunamist tegevuse mitmekesistamise kaudu bioenergia tootmisele. Kultuuripärandi säilitamine aitab kaitsta kõrge loodusliku väärtusega kasvukohtasid ja väärtuslikke veekogusid.

iv) Kuna kliimamuutused ja taastuvenergiaküsimused puudutavad kõiki maapiirkondi, saavad liikmesriigid ergutada Leader-rühmi kaasama need küsimused valdkondadevahelise teemana oma kohalikesse arengustrateegiatesse. Kõnealustel rühmadel on head võimalused aidata kaasa kliimamuutustega kohanemisele ja kohaliku olukorra jaoks sobilike taastuvenergiaalaste lahenduste leidmisele.

v) Üldpõhimõtte järgi suunatakse toetus sellisteks tegevusteks, mis vastavad määruse (EÜ) nr 1698/2005 eesmärkidele ja sätetele ning mis aitavad luua võimalikku positiivset mõju seoses nimetatud määruse II lisas täpsustatud uute väljakutsetega.”

FINANTSSELGITUS

1.	EELARVERUBRIIK (2008):	ASSIGNEERINGUD (2008): (miljonites eurodes)
	67 03	p.m.
	05 02	4 032
	05 03	36 832
	05 04	12 927

2. PEALKIRI:
Nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks;
Nõukogu määrus ühise põllumajanduspoliitika muudatuste kohta, muutes määrusi (EÜ) nr 320/2006, (EÜ) nr 1234/2007, (EÜ) nr 3/2008 ja (EÜ) nr […]/2008;
Nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta
Nõukogu otsus, millega muudetakse otsust 2006/144/EÜ ühenduse maaelu arengu strateegiasuuniste kohta (programmiperiood 2007–2013)

3. ÕIGUSLIK ALUS:
Asutamislepingu artiklid 36 ja 37.

4. EESMÄRGID:
– teha ühise põllumajanduspoliitika lihtsustamiseks vajalikud kohandused;
– võimaldada ühisel põllumajanduspoliitikal kasutada ära uued turuvõimalused;
– lahendada kliimamuutuste, veemajanduse ja bioenergiaga seotud uued ülesanded.

5.	FINANTSMÕJU	2009 (miljonites eurodes)	2010 (miljonites eurodes)	2011 (miljonites eurodes)
5.0	KULUD	–	–9	–180
	– EÜ EELARVEST MAKSTAVAD (TOETUSED/SEKKUMISED)			
	– RIIGIASUTUSED			
	– MUUD			
5.1	TULUD			
	SIHTOTSTARBELISED TULUD	–	–	–

		2012 (miljonites eurodes)	2013 (miljonites eurodes)
5.0.1	KAVANDATUD KULUD	–115	–124
5.1.1	KAVANDATUD TULUD	–55	–110

5.2 ARVUTAMISMEETOD:
Vt lisatud tabeleid.

6.0	KAS PROJEKTI SAAB RAHASTADA JOOKSVA EELARVE ASJAKOHASES PEATÜKIS KIRJENDATUD ASSIGNEERINGUTEST?	~~JAH EI~~
6.1	KAS PROJEKTI SAAB RAHASTADA ASSIGNEERINGUTE ÜMBERPAIGUTAMISEGA JOOKSVA EELARVE PEATÜKKIDE VAHEL?	~~JAH EI~~
6.2	KAS ON VAJA LISAEELARVET?	~~JAH EI~~
6.3	KAS TULEVASTESSE EELARVETESSE ON VAJA KIRJENDADA ASSIGNEERINGUID?	JAH ~~EI~~

MÄRKUSED:
Reformi iga-aastane netomõju eelarvele on piiratud (2013. aastal kokkuhoid 14 miljonit eurot). Peamine mõju eelarvele on järgmine:
i) tootmisest lahti seotud otsetoetuste osa suurenemine;
ii) igal aastal üha suurema summa (kuni 2,0 miljardit eurot 2013. aastal) ülekandmine turumeetmetest ja otsetoetustest maaelu arenguks, et tulla toime eespool nimetatud ülesannetega.

„TERVISEKONTROLLI” KÄSITLEVATE ETTEPANEKUTE RAHANDUSLIKU NETOMÕJU ARVUTAMINE EELARVE PEATÜKKIDE KAUPA

Eelarveaasta	2009	2010	2011	2012	2013
Tulud					
6703 (summa väheneb)				–55	–110
Kulud					
05 02 Turud	0	–9	–36	–146	–155
05 03 Otsetoetused (enne toetuste ümbersuunamist)	0	0	–144	32	32
Netosumma 05 02 ja 05 03 enne toetuste ümbersuunamist	**0**	**–6**	**–178**	**–115**	**–124**
05 03 Otsetoetused (toetuste ümbersuunamisest tulenevad maaelu arenguks ülekantud summad)	0	–563	–977	–1427	–2022
05 04 Maaelu areng	0	563	977	1427	2022
NETOKULUD (05 02, 05 03, 05 04)	**0**	**–9**	**–180**	**–115**	**–124**
NETOMÕJU EELARVELE, SH SIHTOTSTARBELISED TULUD (67 03, 05 02, 05 03, 05 04)	**0**	**–9**	**–180**	**–59**	**–14**

PIIMASEKTORIS SIHTOTSTARBELISTELE TULUDELE „TERVISEKONTROLLI” KÄSITLEVATE ETTEPANEKUTEGA AVALDATAVA RAHANDUSLIKU NETOMÕJU ARVUTAMINE

Eelarveaasta	Õiguslik alus	2009	2010	2011	2012	2013
PIIMASEKTOR						
– Mõju lisamaksule pärast piimakvoodi suurendamist (summa väheneb)		–	–	–	–55,1	–110,2

„TERVISEKONTROLLI” KÄSITLEVATE ETTEPANEKUTE RAHANDUSLIKU NETOMÕJU ARVUTAMINE TURUSEKTORIS

mln eurot

Eelarveaasta	Õiguslik alus	2009	2010	2011	2012	2013
A. Maa tootmisest kõrvalejätmine seoses „tervisekontrolliga” ja sekkumise piiramine nisuga						
Mõju teravilja eksporditoetustele		0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Mõju teravilja sekkumisladustamisele, sh sekkumise piiramine nisuga*	Artiklid 10–13, artikkel 18	0,0	23,7	47,8	78,3	73,3
B. Muud meetmed						
Kartulitärklise toetus	Artiklid 84a, 95a				–43,4	–43,4
Tärklise tootmistoetused	Endine artikkel 96			0,0	0,0	0,0

KOKKU		**0,0**	**23,7**	**47,8**	**34,9**	**29,9**

* „Tervisekontrolli” stsenaariumi järgi ostetakse nisu kokku täieliku sekkumishinnaga. Kui aga sekkumine põhineb pakkumismenetlusel („tervisekontrolli” käsitlev ettepanek), tuleks seda käsitada kui maksimaalset mõju. Vähendamise suurus ei ole praeguses etapis arvuliselt väljendatav.

RIISISEKTOR – Riisiga seotud sekkumise kaotamine	Artikkel 10			–	–	–
LINA JA KANEP – Tootmisega seotud toetus üleminekuperioodil	Määrus (EÜ) nr 1234/2007 Artiklid 92–94				–4,2	–8,1
KUIVSÖÖT – Turutoetuse kaotamine	Määrus (EÜ) nr 1234/2007 Artiklid 86–94			–52,3	–145,2	–145,2
PIIMASEKTOR						
A. <u>Vabatahtlikud meetmed ja nende võimalik mõju eelarvele:</u>						
– Võiga seotud sekkumine: vabatahtlik sekkumine pakkumismenetluse teel pärast seda, kui pakkumismenetlusega on ostetud 30 000 tonni	Artikkel 18					
– Lõssipulbriga seotud sekkumine: vabatahtlik sekkumine pakkumismenetluse teel pärast seda, kui pakkumismenetlusega on ostetud 109 000 tonni	Artikkel 18					
– Või eraladustus muutub vabatahtlikuks turuolukorrale vastavalt	Artikkel 34a		(–18)	(–18)	(–18)	(–18)
– Söödana kasutatava lõssipulbriga seotud toetus muutub vabatahtlikuks turuolukorrale vastavalt	Artikkel 99					
– Kaseiini tootmiseks antav toetus muutub vabatahtlikuks turuolukorrale vastavalt	Artikkel 100					
B. <u>Meetmed, mis mõjutavad eelarvet</u>:						
– Või müügitoetuse kaotamine	Endine artikkel 101		–10,0	–10,0	–10,0	–10,0
– Juustu eraladustamise toetuse kaotamine	Endine artikli 28 punkt b		–24,0	–24,0	–24,0	–24,0
C. <u>Kvoodisüsteem (nn pehme maandumine)</u>						
– Mõju eksporditoetustele (b)			1,6	2,5	2,3	2,1
PIIM JA PIIMATOOTED KOKKU			**–32,4**	**–31,5**	**–31,7**	**–31,9**

SEALIHASEKTOR – Sealihaga seotud sekkumise kaotamine	Endine artikkel 17		–	–	–	–

Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 44 kehtetuks tunnistamine (loomahaigused) (a)	Endine artikkel 44	a	–	–	–	–

a) Ettepaneku kohaselt rahastatakse neid meetmeid tulevikus määrust (EÜ) nr 1782/2003 asendava uue määruse uue artikli 60 alusel.
b) Eeldades, et turutasakaalu käsitlev hüpotees realiseerub.

„TERVISEKONTROLLI” KÄSITLEVATE ETTEPANEKUTE RAHANDUSLIKU MÕJU ARVUTAMINE

Eelarveaasta	**2008**	**200**
OTSETOETUSED (enne toetuste ümbersuunamist) **A. Mõju, mis tuleneb uute meetmete lisamisest otsetoetustele ja mõne olemasoleva otsetoetuse kaotamisest** **B. Mõju, mis tuleneb ühtses otsemaksete kavas olemasolevate tootmisega seotud otsetoetuste tootmisest lahti sidumisest** **C. Mõju, mis tuleneb varem välja jäetud, ühtses otsemaksete kavas olemasolevate tootmisega taasseotud otsetoetuste tootmisest lahti sidumisest**		
OTSETOETUSED KOKKU (v.a toetuste ümbersuunamise mõju)		
D. Toetuste ümbersuunamisest tulenevate summade ülekandmine maaelu arenguks		

Eelarveaasta	**Õiguslik alus**	**2008**	**200**
UUTE MEETMETE LISAMINE OTSETOETUSTELE (ÜHTNE OTSEMAKSETE KAVA / ÜHTSE PINDALATOETUSE ümbersuunamist)			
A. Otsetoetuskavasse (ühtne otsemaksete kava või ühtse pindalatoetuse kava) lisatud uued meetmed Kuivsööt Pikk linakiud Kartulitärklise töötlemistoetus	III jaotis Ettepanek		
B. Olemasoleva otsetoetuskava kaotamine Energiakultuurid	Endine artikkel 88		
C. Mõju = A + B			

OLEMASOLEVATE TOOTMISEGA SEOTUD OTSETOETUSTE LISAMINE ÜHTSESSE OTSEMAKSETE KAVASSE KAVASSE (enne toetuste ümbersuunamist)			
A. Ühtsesse otsemaksete kavasse või ühtse pindalatoetuse kavasse lisatud uued meetmed Valgurikkad kultuurid Riis Pähklid Kartulitärklise toetus kasvatajatele Oliivisalutoetus Kõva nisu spetsiaalne kvaliteedilisatasu **Kokku**	III jaotis Ettepanek		
B. Vastavate tootmisega seotud otsetoetuste kaotamine Valgurikkad kultuurid Riis Pähklid Kartulitärklise toetus kasvatajatele Oliivisalutoetus Kõva nisu spetsiaalne kvaliteedilisatasu **Kokku**	Artiklid 76–78 Artiklid 79–82 Artiklid 83–87 Artiklid 93–94 Artikkel 110i Artiklid 72–75 Määrus (EÜ) nr 1782/2003		
C. Mõju = A + B			

Eelarveaasta	Õiguslik alus	2008	2009
OLEMASOLEVATE TOOTMISEGA TAASSEOTUD OTSETOETUSTE LISAMINE ÜHTSESSE OTSEMAKSETE KAV VÄLJAARVAMIST (enne toetuste ümbersuunamist)			
A. <u>Ühtsesse otsemaksete kavasse lisatud uued meetmed</u>	III jaotis		
Teraviljade, õlikultuuride ja valgurikaste kultuuride toetused			
Kõva nisu lisatoetus			
Veiseliha eritoetus			
Tapatoetus, täiskasvanud loomad			
Tapatoetus, vasikad			
Seemned			
Humal			
B. <u>Vastavate tootmisega taasseotud otsetoetuste kaotamine</u>			
Teraviljade, õlikultuuride ja valgurikaste kultuuride toetused			
Kõva nisu lisatoetus	Artikkel 66		
Veiseliha eritoetus	Artikkel 68		
Tapatoetus, täiskasvanud loomad	Artikkel 68		
Tapatoetus, vasikad	Artikkel 68		
Seemned	Artikli 70 lõige 1a		
Humal	Artikkel 68a		
C. <u>Mõju = A + B</u>			

<u>„TERVISEKONTROLLI” KÄSITLEVATE ETTEPANEKUTEGA MAAELU ARENGULE AVALDATAVA RAH</u>

Eelarveaasta	2009	2
Suurenenud kohustuslikust toetuste ümbersuunamisest saadud summad	0	
KOKKU	**0**	